

LA CARDIFF:

BĂIETII NOȘTRI AU OBTINUT CLAUZA !

ȚARA GALILOR - ROMÂNIA 1-2

- Corespondență de la redactorul sportiv al EUROPEI LIBERE, Mihai Rusu
- Momentele fierbinti • Declarații VIP • Agențiile de presă străine • Comentarii
- Clasamente •

pag 20-21

Euro News avertizează:

CARITAS se va încheia până la Anul Nou !

Timp de zece minute, săptămâna trecută, canalul de televiziune prin satelit Euro News a încercat explicarea fenomenului Caritas, precum și implicațiile pe care prăbușirea lui le poate avea.

Protagonistii acestui reportaj au fost doi mari analiști britanici, Charles Meynelle și Stijn Albregts. Cei doi, pe fondul unor imagini ce prezentau bogățiile Clujului în ansamblu, au conchis: "România se află în pragul colapsului economic. În mod normal, asemenea metode de a obține bani trebuie să dispară. Este o fantezie generală. Oamenii cred că pământul Transilvaniei, cunoscut ca fiind țara lui Dracula, a fost hărăzit să-i îmbogățească. Patronul Ioan Stoica a găsit într-adevăr calea spre unificat. Am putea spune că primarul Clujului, Funar Gheorghe, este un real lider al românilor din zonă. Trecând peste toate greutățile și eschivându-se, guvernul a găsit calea să sustragă atenția de la marile probleme ale țării."

În încheiere, însă, cei doi au fost de părere că "din datele pe care le avem, jocul se va încheia în câteva săptămâni, cel mult până la Anul Nou."

ANA IORDACHE, MĂDĂLIN PRIBU

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 47 • 24-30 XI • 1993 • 24 pagini - 100 lei - 3.70 DM •

plus supliment 8 pagini gratuit

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

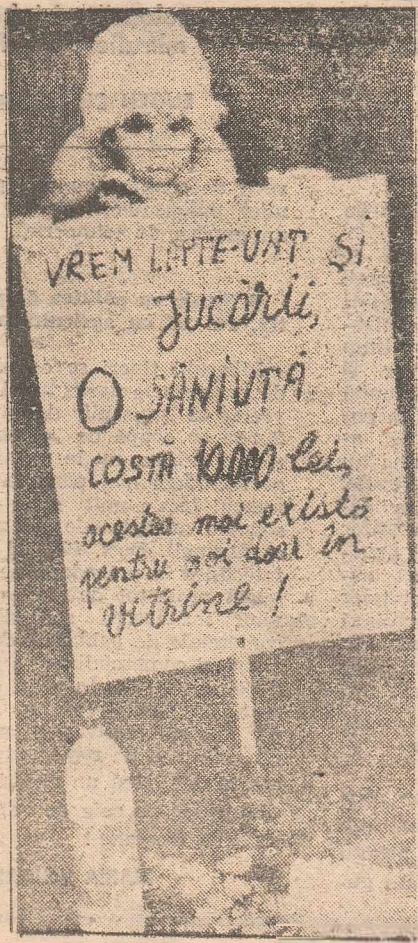
Redactor șef LIVIU TIMBUS

SECURISTI
ROMÂNI, FUGITI
ÎN BELGIA DUPĂ
REVOLUȚIE,
FAC TRAFIC DE
DROGURI

pag.7

La mitingul CNSLR-FRĂȚIA
FĂRĂ COMENTARII

Izgonită din Australia și
Spania, o dubioasă
sectă religioasă
ancorează în
România

Casa de cultură Nicolae Bălcescu, locul de întruniri al sectei

• Ea propune
amorul liber și perversiuni

ROMÂNIA PENTRU EUROPA. Astăzi:

TIMIS (II)

Informatii diverse si ghid de afaceri, în
SUPLEMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

SENZAȚIONAL !

OMUL CARE VEDE
PRIN OAMENI

pag.17

• Părintele Neamtu
privește corpul omenesc
ca printr-o placă radioscopică. El
pune diagnostice și prescrie lea-
cuni.

pag.5

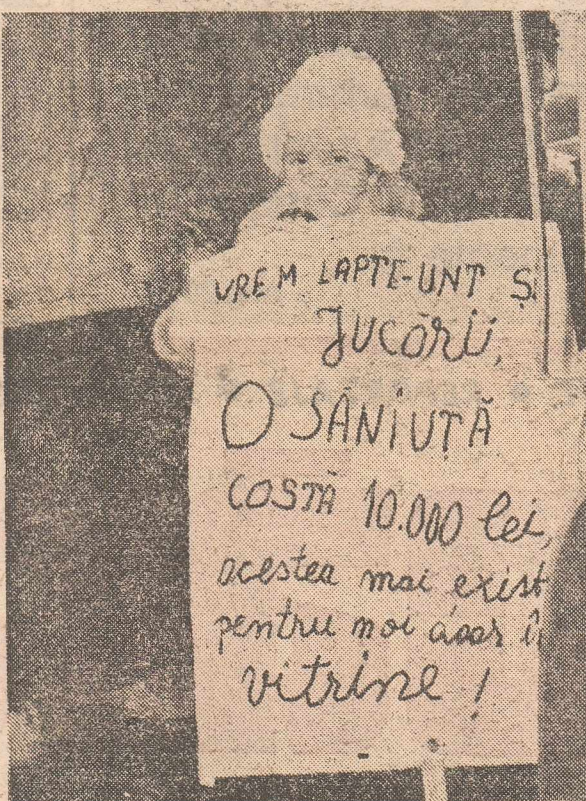
**GEPA
Center**

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

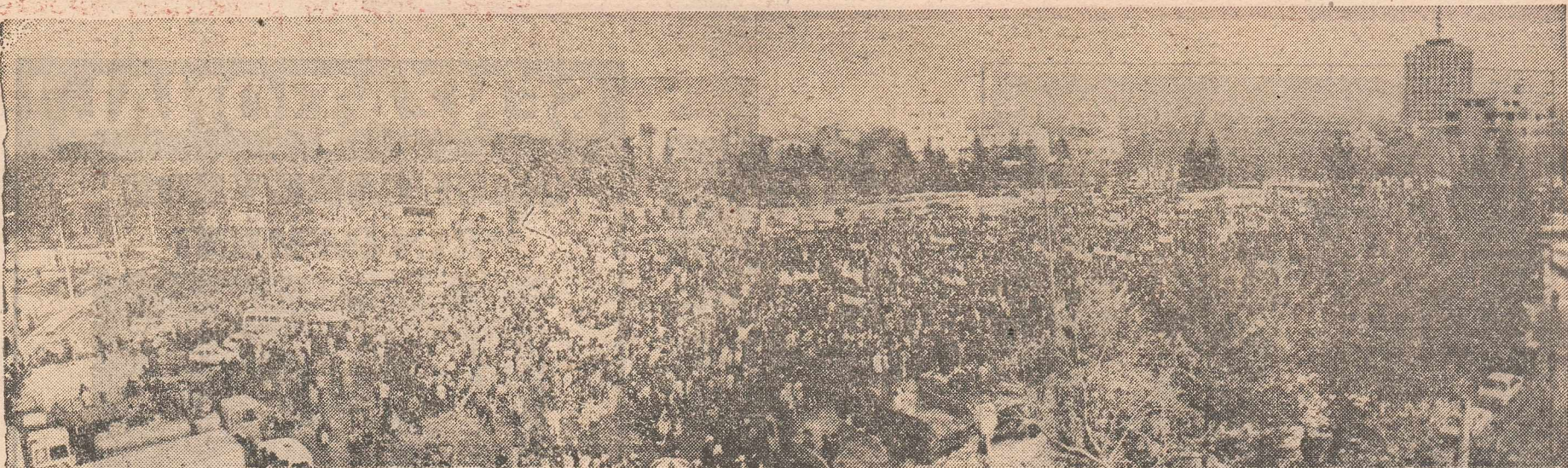
BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111-
TEL. 01-312.99.83; FAX. 01-312.75.69.

CARUSEL POLITIC

Cine cu cine se joacă...

18 noiembrie 1993 — un avertisment!

Mai ții minte când erai împinși ca vitele la manifestațiile lui Ceaușescu? Mai ții minte odioșii lingăi, cu listele lor ticăloase, mai ții minte slugile dictaturii, care vă amenințau cu desfacerea contractului de muncă și vă făceau viața iad dacă nu erai de acord să fii călcați în picioare? Pe zecile de mii de oameni prezenți la mitingul CNSLR-FRĂȚIA nu i-a „convocat” nimeni cu biciul! I-au împins mizeria și disperarea, politica falimentară și aroganța guvernului Văcăroiu, reîntorcerea la practicile ceușiste și revenirea în forță a aceluiași „cadre de nădejde” în administrație și întreprinderi, dansul cinic al învârtișilor în jurul ciolanului puterii, ficăloșia de sus și până jos a societății românești! Corupția roade ca un cancer autoritatea și instituțiile publice, se degradează viața socială, morala, sufletele oamenilor. Dar fibra națiunii nu se lasă destră-

mată. Oamenii se opun libertății goale de conținut, libertății în genunchi; oamenii nu vor o viață la comandă, nu vor mizerie cu statistici triumfaliste, circ și mitocănie politică, extremism, agresivitate, presă cu botniță, domnia bunului plac și a fărădelegii! Românii acceptă austeritatea ca preț al libertății, dar nu acceptă sărăcia și batjocura milioanele de oameni pentru profitul câtorva „aleși” care uită că sunt servitorii națiunii, iar nu stăpânii ei! Ar fi o insultă mai mare pentru acest popor decât deceniile de animalizare comunistă!

Oameni buni, în Decembrie n-a fost doar o spectaculoasă și ieftină „lovitură de partid și de stat”, n-a fost un tango cu mitraliere — a fost chiar o Revoluție! Ați uitat?

EUGEN CHIROVICI

INSTANTANE NEFARDATE

● Presa după gratii

Codul Penal, în încercarea de a deveni și el ceva mai democratic, face „serviciul” de a pune botniță jurnaliștilor, prin articolele mult discutate 205 și 206, care doresc, nici mai mult nici mai puțin, o îngrădire drastică a luărilor de poziție contra puterii politice actuale, prin bau-bau-ul pedepselor cu pușcăria. Cum era și firesc, AZR, SZR și CDR au luat urgent atitudine.

Se pare că exemplul transnistrenilor de a ascunde adevărul după gratii prinde și la București. Numai că aici este prigoana românilor contra românilor.

● „La mulți ani!” Alianței Civice

La 15 noiembrie, poate și în memoria revoltei brașovene împotriva dictaturii ceușiste și comuniste, Alianța Civică a luat ființă în 1990, scoțând în stradă o mare de oameni dornici de democrație. La trei ani de la înființare, Alianța Civică, prin președintele ei Gabriel Andreescu, constată că „cel mai mare succes și cel mai mare eșec al A.C. este Convenția Democratică”. Alianța Civică nu poate ierta membrilor CDR pasivitatea unora dintre aceștia, aleși în Parlament, absența nemotivată de la vot, mai ales atunci când este vor-

ba de legi foarte importante.

● Iar se-aude „viza, bă!”

În urmă cu câteva zile, întrebată fiind asupra posibilității neacordării vizei de intrare în țară a Majestăților Lor Regelui Mihai I al României și Reginei Ana cu prilejul sărbătoririi zilei naționale a României, mai toată opoziția democratică a opinat cu un optimism și un entuziasm demne de un motiv mai bun (având în vedere cine trebuie să acorde viza!) că aceasta va fi, fără îndoială, acordată. Ca și cum opoziția nu mai știe cine conduce țara! Ei bine, guvernul nu s-a dezmințit: autoritățile românești nu pot acorda viza Majestăților Lor deoarece, țineți-vă bine!, sunt înscrși în pașapoarte ca Rege și Regină. Dar ce-ați fi vrut, fraților, să scrie: șef de cabinet de băgător de seamă adjunct?!

● PNTCD sprijină mișcările sindicale

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat va sprijini mișcările sindicale preconizate în această lună, atâta timp cât revendicările lor vor fi juste. Această nu înseamnă că PNTCD se amestecă în politica sindicatelor și, în aceeași ordine de idei, nici nu poate fi de acord cu grevele, în principiu. Dar situația actuală disperată a salariaților (și nu numai!) dă drept marilor carteluri sindicale să acționeze conform dorințelor sindicaliștilor, apreciază PNTCD. Grevele nu sunt de dorit; se pare, însă, că sunt necesare.

● Guvern de coaliție

Domnul Petre Roman consideră că, pentru ieșirea din criza economică, în primul rând, ar trebui format un gu-

vern de coaliție, cu un premier independent. Deci, tot un guvern de tehnocrați.

● Surdu cu politica de partid, PL '93 cu agricultura

Liberalii tineri se ocupă și de problemele agriculturii, de vreme ce „mușchii” domnului Surdu se ocupă de persoane cărora oricum nu le va ajunge niciodată nici până la genunchi (am numit aici persoanele auguste ale Regelui și Reginei). Deci, PL '93 va introduce în procedură de urgență proiectul de lege privind înființarea societăților comerciale de achiziție, depozitare și comercializare a produselor agricole. În acest context, RA Romcereal nu mai are nici un motiv să-și mențină statutul de regie autonomă. Adică, încă un cimitir a elefanților pe cale de dispariție. Dă Doamne!

MARIA VOICAN

DI VICTOR CIORBEA

o spune răspicat:

Încă nu suntem ingenuncheați!

• „Este ultimul avertisment pe care-l dăm!”

PDSR intenționează să demareze în perioada imediat următoare negocieri cu PNȚCD, probabil și cu alte partide, în vederea formării unui guvern de coaliție — au declarat surse parlamentare. Ele au reconfirmat faptul că PDSR nu crede deloc în succesul negocierilor cu PUNR.

— **Dle Ciorbea, cum apreciați marșul și mitingul desfășurate ieri, 18 noiembrie?**

— A fost un ultim semnal de alarmă pentru guvern în primul rând și pentru putere în general, inclusiv Parlament. A fost botezul de foc al noului confederații, iar participarea în număr atât de mare din toate cele 40 de filiale și a tuturor celor 57 de federații afiliate ne-a dat lumina verde pentru trecerea cu bine a acestui botez, care pentru noi are o semnificație mult mai mare decât înțelegerea judecătorească prin care ni se recunoaște personalitatea juridică. Pe de altă parte, ceea ce este esențial, a fost o dovadă a faptului că atunci când oamenii își simt pericolul drepturilor și libertăților fundamentale reacționează cum se cuvine, o dovadă elocventă, cred eu, că încă nu am ajuns într-o stare de letargie, încă nu am fost ingenuncheați, că încă nu suntem în situația unui popor dintr-o republică sahariană sau bananieră, care poate fi supus oricărui experiment!

— **Va fi grevă generală?**

— De data aceasta mingea este totalmente în terenul celorlate părți. Noi nu ne do-

rim grevă generală și va fi ultima soluție, vom apela în circumstanțe cu totul deosebite la ea. Însă nu ne mai putem mulțumi cu întâlniri, discuții, negocieri care se concretizează cel mult în niște acorduri sau protocoale ce nu sunt respectate începând de a doua zi, sau care sunt ignorate de către guvern, patronat, în general de cei care le-au semnat. Oamenii sunt hotărâți să nu mai accepte vorbe, ei doresc fapte! Dacă negocierile care, potrivit guvernului, ar trebui să înceapă azi (19 noiembrie) nu se vor finaliza în câteva zile prin hotărâri guvernamentale și prin măsuri concrete care să vizeze soluționarea revendicărilor noastre, vom fi nevoiți să demarăm grevele, mai întâi pe federațiile profesionale și, cum spuneam, în ultima instanță, să apelăm la grevă generală!

— **Revendicările dvs vizează nu numai probleme de moment, ci și de termen lung — mă refer la reformă. Credeți că actualul cabinet chiar dorește reforma?**

— Ați subliniat foarte bine că principalele noastre revendicări vizează înfăptuirea reformei economice și sociale,

deoarece în opinia noastră reformă nu a demarat, fie s-a stopat, s-a împotmolit! Vrem să atacăm, în sfârșit, cauzele actualei crize economico-sociale! Noi suntem în modul cel mai serios pentru reformă, fapt recunoscut până și de reprezentanții FMI sau ai altor organisme financiare internaționale. Revenind la întrebare, dacă actualul guvern mai este credibil, repet — este ultimul avertisment, ultima șansă pe care l-o dăm pentru a soluționa problemele cu care ne confruntăm! Pentru că la mitingul de joi sper că s-a văzut clar hotărârea oamenilor de a merge până la capăt!

Pe de altă parte, noi am spus că pentru a se depăși actuala criză economică și socială extrem de acută, ar fi necesară mai întâi soluționarea crizei politice pe care o traversăm, prin formarea unui guvern de coaliție, cu participarea principalelor partide politice democratice din Parlament, excluzând partidele anismile, extremele. Acest guvern ar crea, în opinia noastră, premisele pentru demararea negocierilor în vederea încheierii mult dorițului pact social despre care se tot vorbește. Crearea unui asemenea guvern ar fi o premisă necesară, este adevărat — nu și suficientă, în sensul că ar trebui să negociem anumite clauze, anumite condiții pe care ambele părți să le respecte. Deci noi ne-am asumat obligația de a asigura acest climat de liniște socială, dar cu respectarea anumitor obligații de către partea cealaltă! Prin urmare, ar exista premisele favorabile încheierii unui asemenea pact! Cu actualul guvern nu se pune problema încheierii unui astfel de pact social! Asta este clar!

MARIAN GHÎTEANU

de această situație, noi ne vedem obligați să nu participăm la 1 Decembrie în nici un fel alături de putere și să adoptăm în continuare o poziție foarte dură în raporturile cu puterea! Acest refuz îl pune în adevărata lor lumină, pentru că este un refuz illogic, absurd și ilegal!

Doru Ioan Tărcăilă, PDSR:

TEAMA DE TENSIONAREA RELAȚIILOR DINTRE NOI

„Venirea în calitate de rege nu este posibilă, pentru că noi avem o constituție care stabilește că suntem republică. Venirea, însă, a ex-rege, lui Mihai în țară, la o astfel de sărbătoare, mi se pare ceva firesc! Pe pașaport ar trebui să scrie „Mihai de...”. Venirea sau nevenirea regelui în țară poate tensiona și mai mult relațiile dintre noi ca indivizi, sau între noi ca persoane politice!”

MARIAN GHÎTEANU

FAPTE, NU PROTOCOALE

Premierul Văcăroiu își încheie primul an de guvernare într-un moment de tensiune acută și confruntare cu cei pe care îi guvernează. În ceasul al doisprezecelea, el a renunțat la aroganța cu care s-a obișnuit să trateze revendicările maselor de oameni organizați în sindicate realmente libere (să ne amintim episodul legat de greva mecanicilor de locomotivă, pe care a „rezolvat-o” în coadă-de-pește-care-loveste, ca să zic așa) și a trecut urgent la convorbiri cu liderii CNSLR-FRATIA, sâmbătă, 20 noiembrie. Aceste convorbiri nu s-au finalizat prin acorduri și protocoale (astfel de simple petice de hârtie mai „emanașă” și în primăvară, prin mai, fără nici un efect sau vreo schimbare în practica guvernului). De această dată, sindicatele sunt ferme: FAPTE, NU VORBE! Altfel, lupta sindicală va continua, în forme tot mai dure. În esență, dincolo de problemele concrete, tehnice, s-a cerut — și premierul nu poate face altceva decât să accepte — înfăptuirea accelerată și fără fașoane a trei lucruri: reformă, privatizare, restructurare. Adică exact contrariul politicii promovate cu îndârjire de primul ministru. Va fi lupta în măsură să-și schimbe blana? În mod categoric, dacă vrea să supraviețuiască politic, dar cu un mic „corectiv”: trebuie să-și schimbe și năraul! În această săptămână, convorbirile cu sindicatele vor continua, dar numai în condițiile luării urgente a măsurilor concrete convenite sâmbătă; dacă nu vor apărea aceste măsuri (program de privatizare accelerată, un nou salariu minim și un nou coeficient de indexare, modificări ale legii șomajului și ale legii conflictelor de muncă, dezbateri în câteva zile a proiectului legii sindicatelor etc.), atunci „viscolul” care a tăbărit în ultimele zile pe capul dlui Văcăroiu se va întări. Asta e!

EUGEN CHIROVICI

Intervenții aprinse ale domnilor

PETRE ROMAN și TRAIAN BĂSESCU

În ultima ședință din săptămâna trecută a Camerei Deputaților, conducătorul ședinței, Dan Martian (PDSR) a încercat să împiedice lucrările de cuvânt ale deputatilor PD (FSN) Petre Roman și Traian Bănescu, pe motiv că au expirat cele 30 de minute afectate intervențiilor. Prin votul majoritar al sălii (minune!), cei doi au reușit, totuși, să vorbească. Prezentăm în continuare cele două intervenții:

TRAIAN BĂNESCU:

„Este evident că primul ministru, Nicolae Văcăroiu, în inconștiența sa, are impresia că a rezolvat toate problemele țării — și într-adevăr le-a rezolvat: împreună cu Paul Teodorescu, este artizanul „afacerii secolului”, prin celebrul contract Petromin — Forum; împreună cu Iulian Mîncu, a reușit să țină blocaje 45.000 de tone de zahăr guvernamental din China, favorizând astfel firme particulare sustinătoare ale campaniei electorale a partidului de guvernământ; cot la cot cu Paul Teodorescu, se ocupă intens de vânzările de cârnați ale firmei CASROM, dar și de comercializarea de combustibil prin firma ROMARC, creând infinite avantaje arabului Taher. Aceste afaceri le-a făcut însă cu simț de răspundere și nu există nicio dubie că au fost afaceri bune... dar nu pentru țară! Cu toate acestea, Corpul de Control al Guvernului și-a găsit alte preocupări, printre care și constatarea marilor ilegalități care eu nu locuiesc în cei 10 metri pătrați impuși de legile staliniste. Este grav că domnul președinte Ion Iliescu, care aclamă necesitatea uniunii naționale, lasă și, prin tăcere, încurajează continuarea acestei inflații de rapoarte denigratoare și mincinoase, ca și cum inflația monetară generată de incompetența guvernului Văcăroiu n-ar fi suficientă. Dacă, totuși, domnul președinte doarește o iarnă cu rapoarte, atunci acestea ar trebui să fie cu privire la adevărurile Revoluției și la teroriștii, cu privire la uciderea (și nu la judecarea) lui Ceaușescu, cu privire la mineriada din luna 1990 și, nu în ultimul

rand, la Raportul despre mineriada din septembrie 1991, când, în cădasie cu Miron Cosma, a semnat destituirea guvernului Roman. De aceea, fac apel la forțele politice ca prin poziția lor să descurajeze înveninarea climatului politic practicat de guvernul Văcăroiu prin minciună și denigrare.”

PETRE ROMAN:

„Continuarea înscenării de tip stalinist, a denunțării calomnioase de către dl Văcăroiu și servitorii domniei sale, dintre care unii ar fi doar jalmici dacă nu ar fi criminali, îmi dă prilejul să revin în fața dumneavoastră pentru a vorbi (...) În această chestiune demonstrația este necesară doar pentru ca orice altă viitoare înecare de a transforma justiția în unealtă politică să fie ghilotinată. Ghilotinată prin comparație cu prostia, răutatea, lasitatea, abuzul și imoralitatea echipei de la Palatul Victoria, indiferent de cât este de manipulată și poate, mai ales, fiindcă este o adunătură înclătă cu elei cauzist făcut din înlocuitori. Deciziile pe care le-am luat privitoare la bunuri imobiliare au apărut odată cu desființarea patrimoniului fostului PCR. Ele au avut un proprietar — hoț și fâlhă, care se numea gospodăria PCR — și prin aceste decizii au trecut în proprietatea statului, iar, ulterior, cele mai multe dintre ele în proprietatea statului și respectiv a Primăriei București. Aduc în fața dumneavoastră această evidentă lămurire pentru a înțelege ce anume avea și are să ascundă poporul dl. Văcăroiu și echipa sa. Degeaba, nu uităm nici o clipă că el și echipa sa au înstrăinat, au vândut prin adevărat jaf 24 de nave ale flotei române în marje și în mai 1990, fără aprobarea primului ministru de atunci și, nu de mult, au vândut tot prin adevărat jaf flota maritimă comerțului, minieră și petrolieră a României în cadrul afacerii Petromin — Forum. Dar mizeria în care guvernul Văcăroiu a adus, într-un an de zile, milioane de români face ca acest guvern să fie nu numai corupt, ci și o adevărată calamitate pentru popor.”

Nu există motive pentru neacordarea vizei REGELUI MIHAI!

„Nu avem un punct de vedere oficial al CNSLR-FRATIA, dar personal cred că așa cum i s-a putut acorda viza de intrare în țară de Paști, anul trecut, se poate face acest lucru și cu ocazia sărbătorii naționale, ținând seama și de faptul că, în mod incontestabil, bunicul regelui Mihai, regele Ferdinand, a avut un rol important la vremea aceea în realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918.”

Ion Diaconescu, PNȚCD:

„O GRAVĂ GREȘEALĂ A PUTERII!”

„Ne vin semnale și din strălăutate și aiei, din partea puterii, că situația grea în care se găsește țara ar necesita o unire a tuturor forțelor, o ambianță de concordie. Când Majestatea Sa Regele și-a anunțat venirea cu ocazia sărbătoririi zilei de 1 Decembrie la Alba Iulia și când a declarat că nu contestă ordinea constituțională existentă în acest moment, aceasta pur și simplu ne-a bucurat foarte mult, deoarece se constituie într-un eveniment care ar crea condițiile favorabile pentru acest climat, pentru concordie! Considerăm că vizita Regelui ar fi extraordinar de importantă sub acest raport, că nu există nici un motiv din partea puterii de a împiedica această vizită, dată fiind poziția adoptată de Rege, privind sub raport juridic, Regele are toate drepturile de cetățean român, ca urmaș al regelui Ferdinand întregitorul. Împiedicarea venirii Regelui la Alba Iulia

ne-ar pune pe noi, PNȚCD — și cu siguranță nu numai pe noi — în imposibilitatea de a participa la serbările oficiale de acolo și ar fi încă o gravă greșeală a puterii!”

Nicolae Manolescu, PAC:

„REFUZUL VIZEI ESTE O MITOCĂNIE!”

„Refuzul Ministerului de Externe de a acorda viza de intrare în țară Majestății Sale este o mitocănie!”

Nicolae Tăran, PAC:

„ILOGIC, ABSURD ȘI ILEGAL!”

„Ca partid care am avut inițiativa invitării Majestății Sale în România, noi ne exprimăm stupoarea și pur și simplu nu înțelegem acest refuz, care este nu numai nepolitic, ci este și antidemocratic și anticonstituțional! El nu se bazează pe nici un act normativ care ar putea fi invocat! Este pur și simplu un abuz! Prin această decizie Ministerul de Externe se situează în afara legii. Față

**Banii de întrajutorare
folosiți în afaceri
de filiala Prahova
a Fundației Revoluției
aduc pagube de
sute de milioane de lei**

**Cum ajunge o organizație
nonprofit să devină
profitabilă pentru câțiva oameni**

CEI TREI MUȘCHETARI

Mache, Dumi și eu Flo sunt diminutivele domnilor Tudor Machișescu, președinte, Dumitru Iliescu, secretar și Florin Uleșteanu, vicepreședinte la Fundația Revoluției Române — filiala Prahova. Ei trei au drept să ridice bani din Bancă și să reprezinte Fundația ca parte în tranzacții. Ei alcătuiesc, alături de Mihai Călătan, administrator, consiliul de conducere. Tot ei au alcătuit, cu de la sine putere, comisia economică denumită Club 22, în fruntea căreia s-au autonomizat. Rostul acestei comisii este de a face ca o societate nonprofit, cum este F.R.R., să se autosustină financiar. În acest onorabil scop persoanele amintite au început să deruleze, în numele Fundației, diferite afaceri, în care au fost antrenate, în iulie 1992, firmele S.C. Modarom S.R.L. și S.C. Divertis Comp. S.R.L. în calitate de finanțatori ai unor operații comerciale cu zahăr dublu rafinat unguresc. În urma înțelegerii contractuale, cele două firme urmau să primească un comision de 10% pe kilogram la 100 de tone de zahăr comercializat. Din banii avansați de cele două firme Club 22 nu a restituit decât o parte, deși obligația contractuală prevedea însoțirea întregii sume în termen de 30 de zile. Angajată în jocuri de întrajutorare, una din cele două firme (Divertis S.R.L.) este somată să dea banii oamenilor înapoi, dar banii acestora erau duși pe zahărul unguresc, așa că patronul firmei îi trimite la Club 22 să ceară banii înapoi de la revoluționari. Începe astfel o aventură financiară care va face mulți păgubași.

SARE, VATĂ ȘI ȘIŢ PE DE-A MOACA

S.C. Industria Mică din Ploiești este o fabricuță care produce vată. Club 22 a atras-o într-o afacere genul „revoluționar” în urma căreia fabrica a livrat Fundației 12 tone de vată al căror contracost (16 556 000 lei) s-a angajat să-l achite în termen de 14 zile. Probabil aceste tranzacții au fost făcute pe baza de mici „atenții”, altfel e greu de înțeles naivitatea acestor parteneri. Fabricuța nu și-a primit banii.

S.C. Transport Marfă S.A. Teleajen a efectuat, servicii pentru F.R.R. — filiala Prahova în valoare de 860 000 lei; S.C. Ritalco International S.R.L. a livrat aceleași fundații sucuri în valoare de două milioane și jumătate; Salina Șanici a livrat F.R.R. sare în valoare de 6 900 000 lei.

În reclamația depusă la

judecătoria din Ploiești, firma Timconsult din Timisoara arată că Fundația Revoluției Române, filiala Prahova, comisia economică Club 22 prin reprezentanții ei Machișescu Tudor și Uleșteanu Florin a încasat suma de 14 487 000 lei „sumă încasată și nedatorată” reprezentând contravaloarea motorinei diesel, pe care Club 22 s-a angajat să o livreze prin contractul nr. 216/1992. După cinci apeluri, la care Club 22 nu s-a prezentat, a avut loc judecata de fond pe 20 octombrie în urma căreia, potrivit calculului experților financiari completul de judecată obligă Fundația Revoluției Române, filiala Prahova, la plata a aproape 200 (două sute) milioane lei. Fundația Revoluției Române — filiala Prahova este o asociație de 35 de oameni. Dintre aceștia doar trei, maximum patru, poartă responsabilitatea acestor pagube. Comisia economică Club 22 nu a fost validată de adunarea generală, cum ar fi fost statutar și nici mandatată în vreun fel pentru acest gen de afaceri care au pătat onoarea Fundației, fără a-i aduce vreun câștig.

UN POD PESTE PRUT DIN SALTELE TIP „RELAXA”

Domnul Tudor Machișescu, președinte, este un om întreprinzător, elan mobilizator. Acțiunea Basarabia, care a constat din colectarea de ajutoare materiale și bani de la diferiți agenți economici este inițiativa dumealui. Cum e mai întâmplă, însă, în asemenea situații, camioanele cu ajutoare ajungeau la Chișinău cam atunci când o bună parte din ajutoarele financiare de abia ajungeau în contul fundației. Așa se face că ei (banii) nu au mai ajuns la frații noștri de peste Prut, ci au fost „rulați în afaceri personale” (cum declară membrii „neafaceriști” ai fundației). Consiliul de conducere al fundației ține secrete față de membrii ordinari, operațiile sale financiare, inclusiv salariile și sumele pe care și le împart între ei pentru protocol și deplasări. Conform prevederilor statutului, a fost delegată o comisie de cenzori pentru a verifica aceste operații, verificarea care a constatat mai multe nereguli, motiv pentru care au fost sesizate instanțele de control ale statului. Din însărcinarea Prefecturii Prahova o comisie formată din doi specialiști ai Serviciului Constatări Impozite și Taxe Persoane Juridice a efectuat un control limitat, însă la plata impozitelor pe salarii, prilej cu care au constatat „afectarea bugetului de stat

cu suma de 225 194 lei impozit pe profit nelivrat la termen”. O anchetă economică globală ar fi descoperit probabil și un alt aspect înedit al operațiunii Basarabia. Unul din cei trei „mușchetari” economici de la Club 22, dl. Călătan Mihai (al patrulea și fără diminutiv) a fost cel care a luat de la Relaxa Mizil, cu avizul de expediție nr. 808 din 28.05.1992, un număr de 52 de saltele tip „Relaxa” în valoare de 616 000 lei din care dincolo de Prut nu a ajuns nici măcar zvonul. Dorea oare dl. Călătan să inițieze proiectul unui pod peste Prut din saltele tip „Relaxa” care să legene iluziile noastre despre franchetea revoluționară?

DACA VOI NU MĂ VREȚI, EU VĂ VREAU!

Nesatisfăcând de controlul efectuat de experții economici trimiși de Prefectură, membrii fundației au sesizat Poliția și Procuratura. În acest moment se desfășoară ancheta acestor prestigioase instituții. (Este adevărat că sesizările au fost făcute din februarie, dar mai bine mai târziu...)

Ca urmare a nemulțumirilor adunate în timp, la 4 iunie a.c. a fost convocată adunarea generală a fundației. Din informarea critică ce a avut loc cu acest prilej amintim:

- deturnarea fundației de la scopul inițial
- inexistența unui statut propriu al filialei
- înlocuirea tabelului de luptători în revoluție confirmat de adunare cu altul
- acordarea de donații și sponsorizare pentru organizații culturale contra unui sejur gratuit pe litoral pentru familiile Machișescu și Uleșteanu.

— prejudicierea bugetului fundației cu peste un milion de lei proveniți din acțiunea Basarabia

Conform statutului, adunarea generală a votat demiterea președintelui filialei (Machișescu). A trecut vara, a trecut și toamna, dar domnul Machișescu continuă să se mențină în postul pe care membrii fundației i l-au contestat și reprezintă în diferite tranzacții economice un grup de oameni care au început să se teamă pentru siguranța averii proprii. Cum va reuși Fundația Revoluției Române — filiala Prahova să achite notele de plată pentru coșcăriile „careului managerial” rămâne să descoperim urmărind procesele care se derulează și în care Fundația Revoluției Române — filiala Prahova figurează ca PĂRATA.

MARIAN MARIN

Răzmeriță la Banca Comercială din Giurgiu

**80 % din salariați cer
reinstalarea vechiului director**

La începutul lunii noiembrie, am primit, spre publicare, un patetic memoriu-protest adresat dlui Ion Ghica, președintele Băncii Comerciale Române și semnat de către „salariații Sucursalei județene Giurgiu”. Memoriul „incriminează” demiterea conducerii, adică a dlui Liviu Nițulescu, director, și a dlui Octavian Delcea, director adjunct, precum și sancționarea dnci Felicia Breazu, contabil șef, „cere”, la modul retoric, dezvăluirea cauzelor ce au determinat o astfel de măsură extremă, absolut nejustificată, după părerea salariaților, și, eventual, repunerea în „drepturi” a demisilor.

Trebuie să recunoaștem că atmosfera din elegantul sediu al BCR — Sucursala Giurgiu era de-a dreptul incendiară, cele două tabere, pro și contra ex-conducerii, suspectându-se reciproc și generând un climat de permanente tensiuni. Abordarea fostului director, dl. Liviu Nițulescu, acum simplu inspector în cadrul serviciului „Coordonare”, ne cufundă și mai adânc în... ceată: „nu știu pentru ce am fost eliberat din funcție! Da, revizia anuală a găsit, după laborioase cercetări, o multitudine de „capete de acuzare” care de care mai grave, în opinia lor, însă, după părerea mea, nu atât de... „vinovate” încât să determine aplicarea acestei măsuri împotriva mea și a adjunctului meu. Tot orașul vîiește de zvonuri. Mulți nu se sfîșie să întrebe cât am... delapidat. Chiar nu am făcut nimic de valoare pentru Bancă? Numai un exemplu, acest sediu l-am construit și inaugurat anul trecut, cheltuiind onorabil, aș îndrăzni să afirm, sumă de 150 milioane lei (!) Poate am greșit avînd prea multă încredere în oameni, poate am aspirat prea... sus, poate, poate...”

Peste 80% dintre salariații Sucursalei se declară trup și suflet alături de ex-conducere: „vrem să vă asigurăm că probleme grave sau foarte grave nu au fost găsite de către „organul” de control al Centralei, adică: un spor de vechime exonerat, un calcul de salariu greșit cu oțiva bănuți, asta se poate întîmpla oricui... Totuși, deși nu au fost găsiți vinovați, pe 22 octombrie, întreaga conducere este chemată

la București și... eliberată din funcție. Peste trei zile a fost instalată noua conducere, în persoana dlui Eustațiu Nicolau, director cu „delegație”.

Din... „tabăra” cealaltă, cea mai avizată opinie aparține dlui Eustațiu Nicolau, actualul director și fost șef serviciu „Salarizare” în Centrală: „unele dintre obiectivele propuse de către conducerea Băncii, pentru toate județele, nu au fost atinse, aici, la Giurgiu. De exemplu, extinderea activității bancare, extinderea caselor de schimb valutar și în Vamă. Al doilea aspect îl constituie deficiențele constatate în domeniul organizării activității sucursalei. Nu sunt nici fraude, nici furturi, nimic de această natură. Dacă insistați, exemplific: se întocmeau analize care nu erau urmate de măsuri pentru rezolvarea problemelor, măsuri care ar fi trebuit cuprinse în procesele verbale ale ședințelor respective; nu s-au întocmit fișe de post pentru toți salariații; nu s-au prelucrat toate „circularțele” sosite de la Centrală etc, ceea ce a creat o atmosferă... dezordonată. Eu sunt aici pentru numai două luni, deocamdată, pentru a pune în aplicare, pas cu pas, măsurile decise pentru îmbunătățirea activității, și așa de minimă eficiență, a acestei Sucursale.”

Adevărul se află, probabil, la mijloc. Dar, după opinia noastră, „măsura” luată este definitivă, iar cei 80% dintre salariați vor rămâne cu gustul amar al unei mult prea disputate și discutate demisii.

BRINDUȘA NICOLAE

Un tâlhar ordinar, camuflat sub o legitimație de ziarist

ION FALCA, născut acum 24 de ani în Roșiori de Vede, județul Teleorman, a scăpat, încă de copil, de sub aripa autorității părintești. După comiterea unui viol, Tribunalul din Caracal l-a condamnat la cinci ani pușcărie, dar cum vârsta îl apăra de efectuarea acestei pedepse, a fost internat într-o școală pentru reeducarea minorilor. Aici învăța meseria de buldozerist, dar își arunca diploma la coș și începe să vagabondeze și să jefuiască.

Împreună cu un oarecare Ștefan Dumitru comite o spargere la Școala generală nr. 2 din Roșiori de Vede. Urmează tâlhăria din casa soților Dumitrescu. Ei pătrund, mascați, în imobil, îl imobilizează pe cei doi bătrâni, fură tot ce găsesc, iau chiar și inelele de pe degetele acestora. Fapta s-a petrecut în ziua de 10 decembrie 1988.

La 3 ianuarie 1989 ION

FALCA a fost arestat și condamnat la 8 ani de temniță pentru faptele săvârșite. Cum însă evenimentele de la finalul lui '89 aveau să schimbe atâtea lucruri din rău în bine, dar și din bine în rău, iată că și FALCA, beneficiind de decretul de amnistie, părăsește penitenciarul din Baia Mare la 9 martie 1993.

Ajuns din nou în libertate și alegându-și o nouă identitate onomastică, Ioan Roșianu, alias Ion Falca, se hotărăște să devină ziarist!

În calitate de redactor la „CLIPA” începe să dea lecții de morală, și mai ales să critice cu virulență poliția județeană.

Asta până în ziua în care poliția, amintindu-și de trecutul lui FALCA, a sesizat conducerea redacției, ajutându-o să se descotorosească de acest lup moralist.

PETRE LEȘIU

Izgonită din Australia și Spania, o dubioasă sectă religioasă ancorează în România

• Membrii ei sunt acuzați că practică libațiuni și pervertesc tineri adolescenți

După decembrie 1989 au sosit în România foarte mulți predicatori, crezând că românii au nevoie să li se spună ce-i ăla Dumnezeu, că ei uitaseră, săracii, după aproape o jumătate de secol de comunism. Străinii credeau că în țara noastră nu există nici o biserică, toate fiind demolate de comuniști. Unii credeau chiar că suntem o nație păgână. Surprinderea lor a fost de proporții când au descoperit mulțimea de biserici și mănăstiri, dar mai ales i-a mirat faptul că noi suntem creștini de 2000 de ani. Astfel, toți acei predicatori au părăsit România convinși că n-au nimic nou de spus. Excepție face organizația internațională Familia, care se încapățânează să rămână aici, pentru a spune oamenilor cum va fi sfârșitul lumii, descriindu-l cu lux de amănunte pe Antichrist. Asta n-ar fi o problemă, dacă în ce privește activitatea acestei organizații nu s-ar ridica semne de întrebare dintre cele mai serioase.

Organizația Familia a fost înființată în 1968 în S.U.A., sub numele Copiii lui Dumnezeu. În California activitatea Familiei în rândul tinerilor hippie s-a transformat în ceea ce s-a numit **Revoluția pentru Iisus**, câștigând faimă în întreaga lume, la acea vreme. În 1972 ea avea deja 130 de comunități sau colonii în 15 țări. Activitatea acestei organizații se întrerupe brusc în 1978, datorită numeroaselor rapoarte oficiale privind comportamentul neortodox și abuzurile a peste 300 de

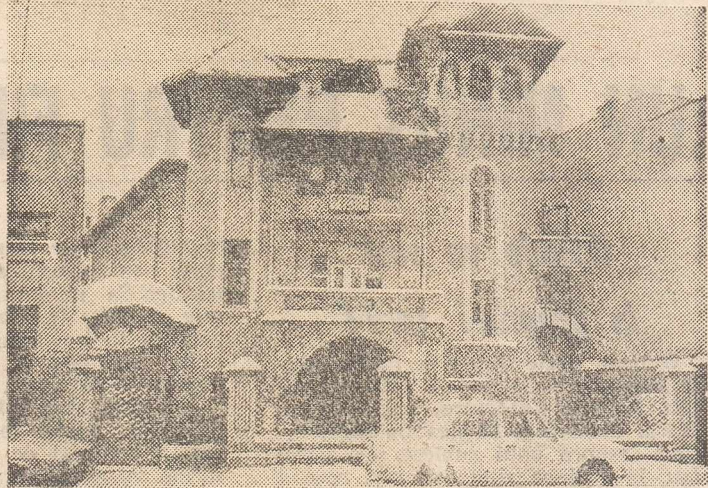
conducători al coloniilor. Părintele David, liderul Familiei, emite la începutul anilor '80 ideea unei totale libertăți sexuale, practică în colonii, sub numele de Pescuitul prin cochetărie. Aceasta se dorea a fi o metodă de măturisire umană, prin sex, a iubirii pentru Hristos.

Înainte de zorii zilei de 13 mai 1992, impresionante forțe de poliție au descins simultan în șase dintre comunitățile Familiei din Sydney și Melbourne — Australia. Astfel au fost scoși din colo-

Manifest răspândit în București de membrii sectei

nii 142 de copii, între 2 și 16 ani, care după toate probabilitățile, primeau o educație departe de morala creștină. Principala acuzație a fost abuz de minori — sexual și fizic.

La 1 septembrie 1992, cinci filiale ale Familiei din Buenos Aires — Argenti-

Casa de Cultură N. Bălcescu — local de întrunire al sectei. na, au fost supuse unei razii ale poliției, în urma căreia s-au făcut douăzeci de arestări și au fost scoși din colonii peste 100 de copii. Conform martorilor oculari, polițiștii argentinieni, care au descins în cele cinci colonii, erau înarmați până-n dinți, „fiind pregătiți pentru orice”.

În iulie 1990, colonia Familiei din Barcelona — Spania este supusă unui raid masiv al poliției, pentru aceeasi acuzație: abuzul de minori. Douăzeci și doi de copii sunt scoși din colonie și trimiși în diferite instituții de protecție socială.

Organizația Familia respinge toate acuzațiile care i se aduc.

Familia a venit în România în 1990, având până în prezent un statut neoficial. Domnul Robert Job, reprezentantul organizației în țara

noastră, spune că intenționează oficializarea activității și crearea unei fundații. „În acest moment Familia are în toată lumea peste 9 000 de membri, dintre care 6 000 de copii! În România avem deja câteva sute de membri. Majoritatea sunt tineri și chiar foarte tineri”. Ei se întâlnesc în fiecare duminică, începând cu ora 14.30, la Casa de cultură Nicolae Bălcescu, pe strada 11 iunie — București. Aici se cântă melodii religioase și se țin ședințe de explicare a ideologiei actuale promovată de Familia. Ideea principală este legată de sfârșitul apropiat al lumii, de apariția conducătorului mondial — Antichristul și de revenirea lui Iisus pe Pământ. Pe stradă se împart trecătorilor, gratuit, postere cu Iisus și Antichristul.

DAN GHEORGHE ■

Pentru că legislația este învechită,

Poliția și Procuratura Argeș lasă un viol nepedepsit

• Victima a fost sechestrată timp de două zile într-un apartament închiriat de agresori

Pe data de 14.04.1992, ml. nora D.C.I. a fost victima unei infracțiuni de viol în grup pe raza municipiului Pitești. Faptul în sine poate ar rămâne nesemnificativ în cadrul infracțional românesc dacă la mijloc nu ar fi fost o victimă minoră; o infracțiune de viol și una de sechestrare de persoană.

Scenariul acestui act criminal este unul ce s-ar putea numi clasic. Pe data mai sus menționată D.C.I. se întorcea de la școală. Era aproximativ ora 13.30. Drumul micuței către casă trecea prin parcul Trivale. Ziua însorită de primăvară a făcut-o pe D.C.I. să zăbovească pe una din băncile parcului. La scurt timp de ea s-au apropiat doi din golani temuți ai Piteștiului — Laurențiu Guță și Mihai Mitru. Văzând-o tânără și visătoare cei doi i-au pus cuțitul în gât și, pe un ton imperativ

i-au spus: „mergi între noi doi fără să scoți o vorbă. Dacă nu, îți luăm beregata”. Tremurând de frică, micuța l-a urmat. Calvarul a început la numai 10 minute după această răpire, într-un apartament nemobilat, închiriat de cei doi special pentru petreceri deochete, cu femei ușoare și multă băutură.

Imediat ce au intrat în casă cei doi gealați, excitați de romul băut înainte, i-au smuls micuței hainele de pe ea și-au trântit-o pe cimentul rece și prăfuit al camerei. Timp de peste patru ore cele două bestii au supus-o la nemăsurate atrocități și perversiuni sexuale neținând cont de faptul că fetița fusese cu câteva minute înainte virgină. Calvarul a durat două zile. Ținută fără apă și fără mâncare, adunându-și într-un ultim efort puterile, ea a reu-

șit să evadeze din acel apartament al groazei.

Ajunsă cu greu acasă D.C.I. i-a povestit mamei sale pe scurt coșmarul prin care trecuse cu numai câteva ore înainte.

Plângerea a fost depusă la Inspectoratul de Poliție Argeș pe data de 17.04.1992. Cazul în speță a fost remis spre rezolvare lt. maj. Tița din cadrul secției criminalistică.

Examenul medico-legal a avut loc pe data de 17.04.1992. Raportul de expertiză nr. 552/a 10, întocmit de dr. Dan Manu, medic legist la I.M.L. Argeș, în baza adresei nr. FN a Poliției Mun. Pitești, stipulează la secțiunea „concluzii”: „...leziuni recente atestă consumarea unui act sexual ce poate data din 14.04.1992”.

În baza acestui raport de expertiză medico-legală și a plângerii depuse, se ordonă în-

ceperea urmăririi penale a numiților Guță Laurențiu și Mihai Mitru, pentru infracțiunea de viol și sechestrare de persoană.

Prin adresa Procuraturii Județene Argeș Nr. 111/1993, mama victimei este înștiințată: „În cauză s-au efectuat și se efectuează urmărirea penală corespunzătoare, și s-au luat măsuri corespunzătoare pentru rezolvarea cauzei într-un timp cât mai scurt, urmând să vi se comunice de îndată soluția”.

Adresele Procuraturii au continuat însă să curgă, de data aceasta, în defavoarea familiei greu încercate.

Nemaștiind ce să facă și cui să ceară ajutorul, doamna D.I.I. se adresează, cu o ultimă speranță, Procuraturii Generale a României, cerând insistenț rezolvarea cazului și

trimiterea în judecată a celor două bestii.

Răspunsul Procuraturii Generale, prin adresa nr. 44334/77611/1992, către mama victimei este cât se poate de lacunară: „se dispune refuzarea și completarea cercetărilor, urmând ca rezultatul să vă fie comunicat de către Procuratura locală Pitești”.

După mai bine de doi ani, cazul a rămas neelucidat. Cele două bestii au reușit să fugă pentru un timp în străinătate. Această ieșire a fost, după câte se spune, plătită cu bani grei.

În speranța că organele în drept vor acționa, chiar dacă tardiv, facem cunoscut opiniei publice calvarul unei familii nevinovate, terorizată de bestii cu chip uman.

Bolnavii așteaptă ore în șir sosirea autosanitarelor, iar șoferii acestora se ocupă cu bișnița

De curând, pe șoseaua București — Ploiești, între Km 40 — Km 50, șoferul și asistentul autosanitarei tip TV cu nr. 31-BT-190, vindeau suluri de tapet producție URSS de acum cinci ani. Acestea erau așezate clăie peste grămadă în interiorul jegos, destinat cândva transportului de bolnavi.

Salvarea, cu girofarurile și farurile aprinse, a captat în numai câteva minute atenția automobilistilor ce se depla-

sau la acea oră pe șosea. În jurul mașinii s-a format aproape instantaneu o grămadă ordonată de doritori de chilipiruri. Prețurile practicate de cei doi erau într-adevăr sub cele ale pieței: un sul de tapet costă 2.000 lei. Întrebați ce fac cu banii obținuți din vânzări, ei au declarat puffind în răs: „Băgăm mașina în service și pe urmă îi dăm foc!”.

MĂDALIN PRIBU ■

Încercând să jefuiască casieria Minei Dâlja

MOISĂ CONSTANTIN a înjunghiat casiera de două ori

• El a fost scăpat de linșaj cu ajutorul colegilor săi

Săptămâna trecută, în dimineața zilei de marți, Iacob Moisa Constantin, în vârstă de 27 ani, lăcătuș la mina Dâlja, a încercat să fure suma de 2 300 000 lei. Aceasta reprezenta cotizația minerilor ce urma să fie depusă la nou înființatul sediu „Caritas” din Petroșani.

În timpul pauzei de masă, el a intrat în sediul casieriei, cu un cuțit în mână. În furia sa i-a aplicat casierei Tinca Avădanei două lovituri în

mână și în gât. Alarmați de țipetele femeii, colegii acesteia au intrat în încăpere și l-au imobilizat pe infractor.

Casiera, în comă de gradul trei, a fost internată de urgență la Spitalul Județean, loc unde se află acum sub îngrijire medicală. Din fericire, este acum în afara oricărui pericol.

Moisa Constantin, căzut în mână celor pe care a încercat să-i jefuiască este internat sub pază militarizată, la sec-

ția Reanimare a Spitalului din Petroșani.

Tălharul a fost încadrat juridic, în baza Codului Penal, la infracțiunea de „tălharie în dauna avutului public și jaf înarmat”.

Prima victimă a Caritasului, de fapt a microbului ce i-a cuprins pe minerii din Valea Jiului, riscă o pedeapsă privativă de libertate ce este cuprinsă între 2 și 7 ani.

ANA IORDACHE ■
MĂDALIN PRIBU ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

Regele va sosi

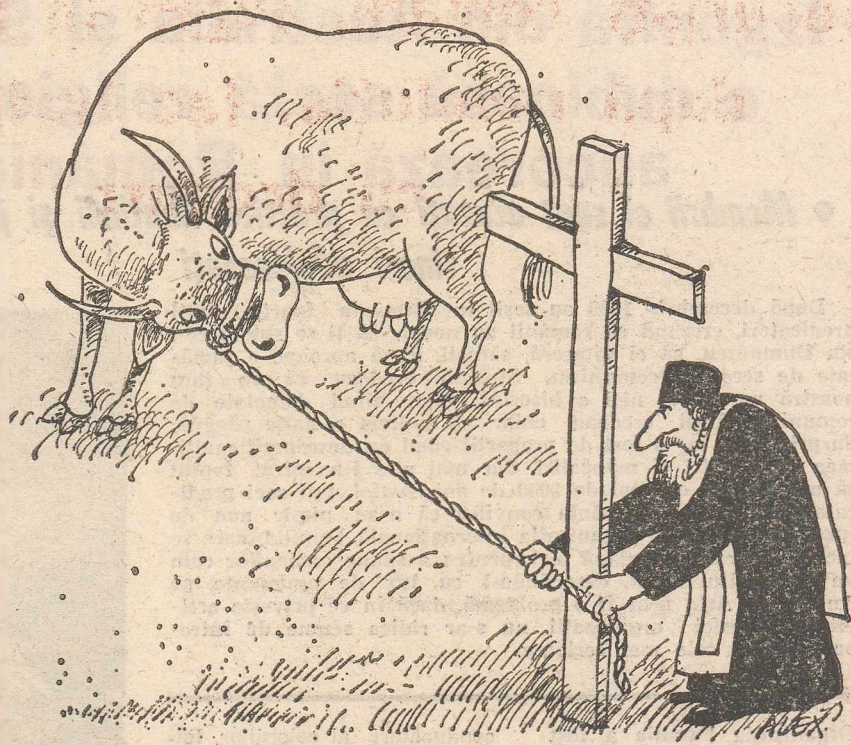
în propria-i țară!

O bună parte dintre scrisorile sosite în ultima săptămână (Olivia Buzgău, Patricia Căldăraru, Dorin Epure, Maria Cotarcă și Florica Do'angă) insistă asupra unui subiect, să-i zicem așa, la ordinea zilei: venirea regelui Mihai al României, la 1 Decembrie a.c., în țară. Așa cum sublinia o ferventă cititoare a revistei noastre, treburile, după 45 de ani de umilință, să-i dăm regelui ce este al regelui și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!

Președintele și Guvernul, Ministerul de Externe și alți factori abilitați nu pot risca un compromis de așa proporții, încât să nu-i înlesnească regelui Mihai prezența la o sărbătoare

re națională de asemenea anvergură, chiar ca simplu cetățean. Deși Miștatea Sa numai cetățean simplu nu este, ci chiar Regele României, expulzat din țară nelegal de către conducerea stalinistă de la București, sucurșală a Moscovei.

Așa cum bine sublinia dna Florența Barbu, având rege, parcă suntem mai aproape și de Dumnezeu! Iar turma va avea, în sfârșit, un păstor vrednic! Nici nu mai începe încă să se spună că Regele Mihai al României este una dintre cele mai marcante personalități politice ale momentului. Revenirea sa în țară ar fi o reparație a unei samavolnicii istorice, când țara a fost infeudată rușilor și sovieticilor. Așa să ne ajute Dumnezeu, fiecărui în parte, dl. Emil Ștefănescu, după cum vrem binele acestei țări!

Popa BANCUI a citit afurisenia pe capul meu!

În revista noastră am scris despre abuzurile neînchipuite ale preotului Banciu din comuna Braniștea, județul Bistrița-Năsăud. Preotul brăniștean, în etate, de altfel, a preschimbât locașul Domnului în consignație! La acuzele noastre foarte grave, pertinente și documentate, din păcate nu ne-a răspuns nici Patriarhia, nici episcopia Clujului și a Feleacului. Ba chiar autoritățile clujene l-au „uns” pe preotul Banciu protopop! Interesant mod de a răsplăti pe astfel de făptaș, care întinează lăcașul de cult și ia numele Domnului în deșert.

Prezența zilele trecute în zonă, nu mică ne-a fost surpriza să aflăm că preotul Danciu, din comuna Braniștea, a citit afurisenia pe capul nostru! Interesant mod de a se răzbuna! Preotul din Braniștea trebuie să știe

însă că afurisenia și blestemul negru se întorc de regulă, asupra celui vinovat! Noi n-am făcut altceva decât am relatat — e drept, caustic —, ceea ce ne-au scris sătenii, în număr foarte mare! Și-apoi, nu ascultă Dumnezeu ruga păgână din gura unui păcătos de preot de țară, care a fost în stare să-și lege vaca de o cruce în cimitir! Vaca popii a smuls crucea din rădăcină și a târât-o prin tot satul! Mai mare rușinea pentru săteni.

Să tragem nădejdea că măcar acum ne va răspunde prompt și la obiect conducerea Episcopiei Cluj. Nu de alta, dar Braniștea este o comunitate ardeleană de români, care trebuie uniți, iar nu disipați ca oițele fără păstor vrednic.

Peisaj bucureștean de iarnă

Ca în fiecare an, străzile sunt pline de gropi și bălți.

Ce n-a făcut Procuratura

Generală, poate rezolva

Curtea de Apel Alba

Doamna Florica Bascia din Căbeș-Alba (str. Mihai Eminescu nr. 21), județul Alba, ne trimite un dosar civil în toată regula, întrucât rețurcul extrajudiciar nu i-a fost aprobat de Procuratura Generală în cursul unui an de zile, ne roagă să intervenim pe lângă Curtea de Apel Alba, unde dosarul se va afla pe rol la data de 21 octombrie a.c.

Dna Florica Besolu, am înaintat dosarul dlui Nicolae Doj, președintele Curții de Apel Alba, cu gândul secret că măcar în ceasul al 12-lea se va face lumină în cazul dvs. Mai cu seamă că itele și hachițele s-au încurcat tot la Alba Iulia.

Apel pentru Flacăra

Basarabiei

Dna Elena Balog din Salonta (Aleca Centrală, bl. R, ap. 5, județul Bihor), ne trimite o scrisoare realmente emoționantă. Dânsa ne relatează că: „De circa 30 de ani sunt abonată la Revista Flacăra. O citesc și acum cu reală plăcere. Să nu credeți că nu intuiască scumpirile masive la hârtie și la lucrarea tipografică! Dacă, însă, puterile financiare vă vor permite, nouă cititorilor ne-ar face o reală plăcere să reluăm „FLACĂRA-BIS” și „FLACĂRA BASARABIEI”, reviste care au avut o bună cotare la noi, în Transilvania”.

Noi spunem că nu doar în Transilvania, dna Elena Balog, ci și în Moldova (înțelegeți dvs și Basarabia străbună). Așa cum bine ați spus, dacă puterile financiare ne vor permite, dacă nu se va mai însuti costul hârtiei și al tiparului, s-ar putea să ținem seama de doleanțele dvs și ale altor cititori fideli al uhlicațiilor noastre.

Conducerea revanșardă

Dl. Nicolae Dascălu din Calafat (str. Tulcea nr. 27, județul Dolj), revine asupra unei chestiuni ceva mai veche, cu privire la reincadrarea domniei sale într-un post deținut mai mulți ani și de unde a fost izgonit în mod abuziv, ilegal. „Actuala conducere a Direcției de cercetare și învățământ din cadrul Ministerului Agriculturii a comunicat în scris Grupului Școlar Agricol Calafat, prin adresa nr. 3228/1993, reincadrarea de urgență pe funcția de contabil-șef a subsemnatului, pe care am deținut-o înainte vreme”. Ceva mai la vale, dl. Dascălu adaugă înăcrit: „Di-

rectoarea se opune categoric reincadrării mele, deoarece pe acest post a plasat-o pe fina sa. Respectiva manevră a fost înlesnită de tovarășă Constanța Ionescu de la minister, care acum nu mai e”. Așa e, dna C. Ionescu a trecut în neființă. Dar, „lucrăturile” sale la Calafat și Marghița, de pildă, se mai resimt! Urmele vizibile și azi, atât în cazul dvs., cât și al lui Gavril Olaru, de la Liceul Agricol Marghița, au rămas.

Așteptăm ca în cazul dlui Nicolae Dascălu, Procuratura locală Băilești și cea județeană Dolj, să-și spună răspicat cuvântul! Și să cerceteze infracțiunea de abuz contra intereselor personale! Cât privește pe dl. Gavril Olaru din Marghița, sperăm ca Ministerul Agriculturii, măcar în ceasul al 25-lea să-i facă profesorului-inginer dreptatea cuvenită!

Scrisorilor din ultimul moment, semnate de Popescu I. Octavian (București), Vișan Maria (Târgoviște), Gavrilas Lina (com. Rediu, județul Neamț), Anișoara Comana (Bacău), Maciu F. Ditan (com. Frasinet, sat Luptători, județul Călărași), Doru Damitru (Câmpia Tarzii, județul Cluj), Bătrâna Constantin (loc. Ineu, județul Arad), Uță Ion (loc. Aninoasa, jud. Gorj), Florica Grigorean (București), Cornelia I. Nicolae (Eliești) și alții, le vom răspunde în unul din numerele viitoare ale revistei.

Nu vrem să tragem concluzii pripite și nici alarmiste din scrisorile cititorilor și corespondenților noștri. Din corespondența sosită în ultimele două-trei săptămâni se degaja, la urma urmei, îngrijorarea conaționalilor noștri față de iarna care, iată, și-a intrat în drepturi definitiv și, mai ales, față de condițiile de trai din ce în ce mai precare! Cerul social pare înnegurat rău de tot. Steagul revendicărilor de tot felul (defurii mici, preturi mari, inflație și șomaj) pare a fi zdrențuit rău de tot! Ce e de făcut?, se întreabă, cu disperare, mai mulți cititori ai noștri. Nu cumva puterea de la București trece cu mare ușurință peste feluritele neazuri ale oamenilor?! Chiar nu vă e frică, dnlor guvernanți și parlamentari?! Chiar nu aveți tresăriri în somn, dl. președinte Ion Iliescu?! E-te interesant cum se vede țara, la vreme de izbeliște, din așternuturile cotrocene. Ce va ieși din acest alambic social și politic? Vorba cinicului estel: Vom muri și vom vedea!

DORIN SALAJAN

Un tânăr cu rezultate

strălucite solicită ajutor

Mă numesc Sulugiuc Cristian Gelu și sunt elev în clasa a XII-a la Liceul „Spiru Haret” — Tulcea, profil limbi străine. În septembrie 1993 am susținut un test pentru admiterea la Universitățile d'n Beuffale și New Peltz, statul New York, în vederea studierii jurnalisticii. Am obținut 670 de puncte din 677 posibile, însă universitățile americane nu acordă bursă studenților străini. Astfel, trebuie să obțin 12.000 \$ (costul unui an de studiu în S.U.A.) de la sponsori români. Persoanele interesate să mă ajute sunt rugate să sune la telefonul 091/513582, de luni până vineri p.m.

UN MINUT PENTRU FIECARE

Securiști români, fugiți în Belgia după revoluție, fac trafic cu droguri

Curtea Micului Castel din Bruxelles este locul unde se întâlnesc și își pierd vremea refugiații din Est.

Din ce în ce mai multe localități din Lăloaia sunt să în evidență refugiați politici veniți din toată lumea, dar în special din Est. Legislația prevede că orice azilant, odată înscris în registrul pentru străini al comunității unde domiciliază, are dreptul de a cere Centrului Public de Ajutor Social (CPAS) să-i fie asigurat minimum de existență. Iată de ce, împotriva legii și invocând bugetul redus al administrației, ca și nemulțumirea populației în fața numărului crescând al celor ce cer azil, guvernul e tot mai exigent, apelând în mai toate cazurile la controlul informatizat al amprentelor digitale.

Ce îi nemulțumește de fapt pe oficiali?

Piețele și parcurile publice belgiene au devenit locul unde refugiații caută adăpost. Simpli „turiști” sau „clandestini”, zeci de români, unguri, bulgari sau iugoslavi se adună seară de seară în parcul central al Bruxellesului. Ei discută, joacă table și cărți, beau, în încercarea disperată de a supraviețui. Este, însă, o imagine pe care o poți zări și în alte localități. Primii azilanți români au venit în 1992, și numărul lor a crescut mereu. Localnicii nu-și ascund nemulțumirea.

„Despre cei care dorm în parc? Nici nu vreau să vorbesc! Ei fac gălăgie toată noaptea. Beau foarte mult și adesea sfârșesc prin a se bate între ei” — povestește un octogenar, vechi locuitor al

Numeroși români dorm pe băncile din parc. Până târziu în noapte ei beau și fac gălăgie.

cartierului. „Parcul e din ce în ce mai murdar. Poți vedea peste tot sticle goale, cartoane, hârtii grase. Cei ce ocupă de grădiniile orașului fac mereu curățenie, dar fără folos. Din când în când poliția îi împrăștie dar asta a devenit un joc inutil; „boschetarii” reapar mai târziu.”

O parte din acești oameni dorm într-o casă veche, dezafectată, fără ferestre. Tinerii din Maghreb se ocupă cu traficul de droguri. „După puțin timp am constatat că tinerii șomeri români fac trafic împreună cu ei” — spune patronul unui magazin de noapte care, în ciuda faptului că „boschetarii” se aprovizionează de la el, nu aprobă șederea lor în parc.

„Printre străinii care populează parcul se află și vreo cincisprezece agenți ai fostei poliții politice române —

Securitatea” — povestește corințianul de cartier. „I sunt bine îmbrăcați, pot fi ușor recunoscuți. Aici câștiga români, precepți la muncă, pot i găsi și în alte ateliere de pe lângă garaje”.

Cine a lăsat în zonă, nu fără îngrijorare, întrebarea: deschizând frontierele, putem construi și menține modelul social care a constituit specificul Europei Occidentale? Deocamdată, răspunsul lor este un nu categoric! În lupta lor împotriva concentrației în locuri insalubre a acestor oameni, nu pot apela decât la măsuri polițienești limitate. Ei consideră că românii nu au nici un motiv politic major să-și părăsească țara și că, pentru viitorul Europei, este importantă realizarea sabilității sociale și monetare în țările de origine ale refugiaților, pentru a se evita asemenea situații intolerabile pentru ambele părți.

ADRIANA CERNA

La Sinaia este în construcție

Spa & CASINO — MARA

PRIMUL HOTEL DE 5 STELE DIN ROMÂNIA

În iunie 1992, MARA INVESTMENTS S.A., societate românească de turism intern și extern, cu sediul în București, a început lucrările de execuție a primului hotel 5 stele din România. Locul de amplasare se află situat pe platoul Izvor din Sinaia, la o distanță de 127 km de București, pe drumul european E 60.

Hotelul MARA este prima construcție din România realizată după o tehnologie absolut nouă, de concepție americană, partenerul care a asigurat operațiunile de proiectare și consultanță în construcții hoteliere fiind firma ATLANTIS CARIBE ENTERPRISES Inc., din MIAMI BEACH — FLORIDA. Tehnologia de construcție folosită presupune o structură metalică și gypsum panels, având nenumărate avantaje: costuri și consumuri relativ reduse, protecție antiseismică ridicată și o execuție extrem de rapidă.

Din declarațiile doamnei Daciața Cojocărescu, vicepreședinte societății MARA INVESTMENTS S.A., reiese faptul că acest hotel va avea toate dotările corespunzătoare unui hotel de 5 stele și va fi compatibil cu unul de talie europeană sau americană. Costul total al acestei investiții este de 17 milioane dolari. Primul credit pentru realizarea construcției a fost primit de la BRCE în valoare de 900 de milioane de lei. În prezent purtându-se negocieri cu reprezentanții BERD (Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare) pentru acordarea unui credit în valoare de 7 milioane dolari, absolut necesar pentru terminarea construcției echipare și dare în folosință. Recuperarea investiției se va face după o perioadă de 11 ani de la acordarea creditelor.

În continuare vom enumera câteva din serviciile și dotările care vor fi oferite de acest hotel:

- 168, camere, cu 334 locuri de cazare
- 2 saloane restaurant (unul european și unul oriental), cu 370 locuri
- terasă-restaurant cu 80 locuri

- night-club cu 60 de locuri
 - bar de zi cu 40 locuri
 - săli pentru tratamente (cură de slăbire, cură de întreținere bazată pe metoda Ana Aslan, gimnastică, cosmetică, infrumusețare etc.)
 - CAZINO
 - 2 săli pentru conferințe (160 locuri), prevăzute cu aparatură de traducere simultană
 - bazin de înot, saună
 - teren de tenis și squash
 - spații comerciale
 - sală pentru servicii de transmiterea datelor: telefon, xerox, fax, telex.
 - garaj subteran de 12 locuri + parcare exterioară pentru 100 de locuri.
- Pentru deservirea hotelului au fost recrutate și școlarizate 160 de persoane.
- Prin construirea acestui edificiu turistic de mare interes, România va putea intra în circuitul turistic internațional alături de celebrele HOLLYDAY Inn sau HILTON.

CRISTIAN BUZAȘ

ATENȚIE, CETĂȚENI !

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

■ S.C. AGRICOLA-INTERNATIONAL S.A. unitatea de desfacere nr 28 Lăloaia, orașul Comănești oferea spre comercializare carne și preparate din carne: limbă de porc, cârnați Muntenia și salam-București alterate, cu termenul de valabilitate expirat.

■ La Spitalul Județean Brașov, porția de carne stabilită de dietetician pentru un bolnav era de 180 g. Din magaziile se ridicau porții de 188 g carne crudă/bolnav. Controlul porțiilor a dovedit că, de fapt, unui bolnav îi revenea o porție de numai 70-75 g. Amenda contravențională a primit-o administratorul spit-lului.

■ S.C. RENO-COMIM-PEX S.R.L. Făgăraș vindea alcool 96° (produs de S.C. Spirt-Amidon S.A. Ozun, județul Covasna) direct din butoaiile de polietilenă în care fusese livrat, ceea ce ducea la impurificarea produsului cu un monomer toxic.

■ S.C. OZUNCA S.R.L. Brașov comercializa rasol de vită cu semne evidente de alterare; suprafață lipicioasă, consistență moale.

■ La Spitalul Orășenesc Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj, se depozitează și se utilizează în procesul de preparare a mâncărilor, produse alimentare fără elemente de

identificare, păstrate în condiții igienico-sanitare necorespunzătoare, infestate cu dăunători, cu termen de valabilitate expirat. Produsele depistate au fost: zahăr import Italia, făină, paste făinoase.

■ S.C. MECOM S.R.L. Constanța comercializa preparate din carne: cârnați Bicaz, mușchi țigănesc, resoale afumate, produse și livrate de S.C. AGROSERVICE S.A. Iași în vătă stare de alterare: suprafață măzguită, miros ușor modificat, pete de mușgai.

■ S.C. AGROCOMERT S.A. Timișoara oferea spre vânzare salam de vară cu termenul de garanție expirat, prezentând modificări gustativ-olfactive evidente.

■ Magazinul alimentar CONSUMCOOP Costești, județul Vâlcea, comercializa: făină grâu tip 680 produsă de S.C. Moldar S.R.L. Măldărești, fără termen de garanție, fără data măcinării, infestată cu dăunători de depozit și rozătoare și arpacaș de grâu adus de la I.M.P. Brăila infestate cu dăunători de depozit (saci roși de rozătoare).

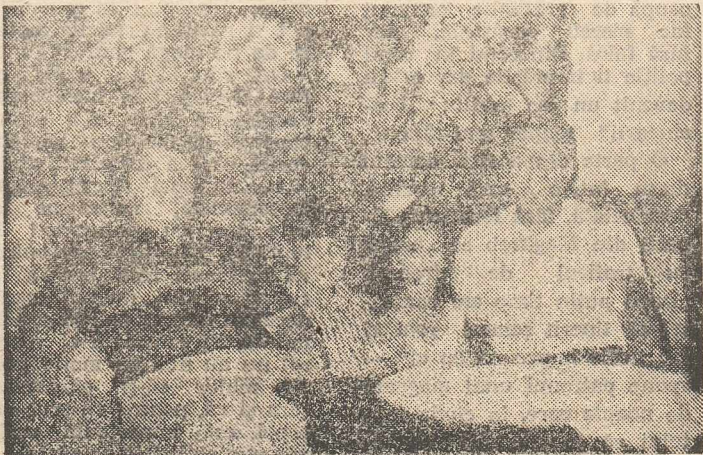
BRINDUȘA NICOLAE

Cit timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul "stimulative", aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot "dezvolta" nestîngînd, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

LA ȘAPTE ANI AM AVUT O REVELAȚIE DIVINĂ. EA S-A REPETAT LA 34 DE ANI.

• De atunci, Lenuța Anton Văduva are virtuți tămăduitoare

Doamna Lenuța Anton Văduva s-a născut în orașul Cisnădie, județul Sibiu, în urmă cu exact 33 de ani. Această ultimă aniversare s-a lăsat peste familia Văduva și cu o mare și mult așteptată realizare. A trecut cu brio testul de bioenergeticiană la Institutul de cercetări bioenergetice din Cluj. Diploma, patalamaua și semnătura de pe actul pe care ni-l oferă în xerocopie, relevă acest aspect. N-aș fi subliniat această chestiune oarecum delicată dar, se pare că în ultima vreme au apărut cam mulți căutători în aște, dintre care unii se dovedesc a fi căutători în ape turburi! Certificatul de bioenergeticiană al dnei Lenuța Văduva este semnat de doctor în științe bioenergetice Vasile V. Murariu, directorul respectivului institut. Dl dr. Vasile Murariu este primul român care și-a luat doctoratul în științe paranormale în Australia.

PELERINAJ LA SEDIUL CRUCII ROȘII

Pe Lenuța A. Văduva am întâlnit-o la sediul Crucii Roșii din Satu Mare (str. Vlad Tepeș nr. 3, telefon: 735544). Era ora 22 și încă mai existau pacienți. Consultarea și tratamentul a început la primele ore ale dimineții. Întru în dialog cu bolnavii, Profesoara Viorica Cherecheș de la Liceul „Vasile Lucaci” din Satu Mare, ne mărturisea, pe un ton volubil, că urmează acest tratament cu bioenergie de câteva săptămâni și că starea domniei sale s-a ameliorat de la o zi la alta.

Asist la câteva ședințe de tratament. Rămân surprins de cunoștințele medicale ale Lenuței Văduva, într-un târziu află că a absolvit o școală de asistente medicale; plus cursurile de bioenergie ale ing. Marian Boroș, de la Casa de cultură „Nicolae Bălcescu” din București. Pe mine mă interesa, însă, altceva. Mă interesa însușirile, calitățile paranormale ale dnei Văduva. În acest sens, m-am lăsat eu însumi supus unui test. Mai în glumă, mai în serios, dna Văduva mi-a spus că am atlată energie ca aș putea dăruia și altora. Și că nu sunt un bun „medium” în acest scop.

TESTUL SEVER DIN PADUREA BACIU-LUI

Am întrebat-o pe dna Văduva de când simte că are această calitate în plus, bioenergie? Mi-a răspuns că la 7 ani a avut o revelație divină, iar la 34 de ani această revelație s-a repetat întocmai. Din acest moment și-a pus toată energia în slujba tămăduirii oamenilor. Recunoaște că este o persoană profund religioasă. Ne mai spune că a rămas orfană, împreună cu 3 frați ai ei. Că au crescut la Casa de copii școlari din Satu Mare. Dna Viorica Onea, șefa serviciului de asistență tutelară din cadrul Primăriei Satu Mare a devenit, actualmente, mâna ei dreaptă. În sensul că se ocupă

cu rigurozitate de fișe și evidența pacienților.

M-am postat tot timpul în zona lui Toma necredinciosul. Cu aflulul acesta de vraci și tămăduitori, sunt tentat să împart lucrurile la trei. Să mă conving, văzând cu ochii mei. Cercetând și văzând! Întrebând și notând. Auzisem, din surse oculte, că Lenuța Văduva a trecut un test sever în Pădurea Baciului din Cluj. Insist asupra acestui amănunt.

Cititorii noștri probabil știu că Pădurea Baciului a devenit un loc celebru nu doar pentru clujeni, ci și pentru specialiștii înșiși, în special pentru fenomenele paranormale, care se degajă aici. În această zonă se opresc motoarele la mașini, ceasurile se dereglează, aparatele de radio se opresc, mintea omului o ia razna etc.

Miracolele din Pădurea Baciului se lasă greu de înțeles. În liziera Chelilor Baciului, zona HIOIA, avea să treacă Lenuța Văduva cel draconic test cu puțință. S-a îndreptat singură, cu ANSA și CADRANUL (aparate de măsurat specifice) exact spre zona unde se întâmplă fenomene incredibile, ce țin nu doar de senzational, ci și de paranormal. În această zonă au dispărut și alte persoane curioase, dorind să pipăie și să ude: NOSTE!

În timp de 45 de minute de mers pe jos, dna Văduva s-a îndreptat temerară spre locul cu pricina. A reușit. Epuizată de efort, dar și „iluminată”.

„PADUREA ERA STRĂJUITĂ DE O AURĂ DE 1-2 m”

Dna Văduva ne declară: „Am ajuns în locul acela miraculos, cu fenomene paranormale. Pe mine mă bruiia îngrozitor vârtejul. În zona Cabana Părăsită, unde picior de om nu se apropie, fenomenul este de o intensitate maximă. În special între orele 23

și 3 dimineața. În zonă sunt săpături în formă de patrulater, pe care, însă, nu le-am putut cerceta pentru că mi-a interzis, la un moment dat, profesorul Murariu. Stând însă în meditație, în toată nopții și în acel loc, am văzut o aură de 1-2 m care, parcă mângâia pădurea”. Dna Văduva nu poate să-și dea bine seama dacă energia este emanată din pământ sau este de natură cosmică. Cert este că omul pământean nu rezistă la o asemenea experiență, fără traumele și consecințele greu previzibile (dispariții, pierderea minților etc.).

„O undă de neîncredere tot mă răcăia, așa că i-am cerut dnei Lenuța Văduva și alte „minuni”. Aici intervine dna Viorica Onea și Rodica Pișcorean, care „patronează” acest club al tămăduirii cu bioenergie. Din gura celor două doamne sătmărence aveam să aflăm experimentul cu germinalul boabelor de mei. Au pus câteva boabe de mei într-un vas de sticlă. Datorită energiei emanate din mâinile dnei Lenuța Văduva, în câteva ore bune, semințele de mei au început să încolțească, apoi să crească, într-o zi cât altale în șapte, ca în poveste.

Deocamdată ne oprim cu relatarea aici. Vom da publicității câteva cazuri de vindecare prin bioenergie. Pentru o mai bună edificare, ne-am supus noi înșine unui test. Dar, despre toate acestea, într-un număr viitor.

DORIN SALAJAN ■

Câteva recomandări pentru a avea

o zi în forță

Cum ne sculăm dimineața?

1. Patul nu se părăsește brusc. Este bine ca ceasul să fie reglat cu o întârziere de un sfert de oră. Acest răgaz pe care vi-l îngăduim până la ora exactă, îl folosiți pentru a ieși din pat cu mișcări lente de piscică.

2. Spălătul pe dinți și bărbieritul se va face stând pe poante (pe vârful picioarelor). În această poziție se acționează mușchii feselor și cei ai pulpelor.

3. Nu neglijați cromatoterapia (influența culorilor asupra sănătății). Folosiți de preferință papuci de culoare purpurie, învelitoare de pat aurie,

halat portocaliu. Sunt culori care vă dau elan.

4. Pentru reactivarea circulației, cel mai bun procedeu este automasaajul. Masați tegumentul bucată cu bucată, începând cu degetele și terminând cu creștetul capului. Pentru spate, folosiți un prosop moale.

5. Însotii aceste momente matinale cu muzică stimulatoare. Vă recomandăm bucăți de Haydn și Mozart, ritmurile antrenante ale lui Duke Ellington sau chitarele lui Dire Straits. Asemenea muzică dinamizează sistemul nervos și ritmul respirator.

Credeți sau nu...

Bionergoterapia concurează medicina alopata

Centrul medical „Biodava” s-a înființat în aprilie '92, câștigându-și renumele prin practicarea cu succes a metodelor bionergoterapeutice în lupta împotriva unor boli recidivante la tratamentele alopate.

„Începutul a fost foarte dificil, ne mărturisește dl. Vasile Căpățână, psiho-energo-sugestolog de categorie superioară și inițiatorul acestui centru medical. Eram obligați să ne „construim” credibilitatea și să dovedim doctorilor că rezultate există și că se pot bizui pe astfel de tratamente. Ținând seama de experiența noastră din Chișinău, am debutat cu tratarea miopilor. La început, chiar „vănam” pacienții pe stradă.

— Rămâne să dovedim acest lucru și pacienților dvs.

— „Nu este deloc complicat. Ei trebuie să știe că nu suntem „vraci”, ci că lucrăm în colaborare cu un medic consultant, dl. dr. neurolog-psihiatru, specialist și în oftalmologie, Traian Georgescu, om cu experiență de 35 de ani. Fiecare pacient are obligația de a se supune, înainte de începerea ședințelor, unui consult minuțios și de a efectua toate analizele recomandate de către colaboratorul nostru”.

— Ce boli tratați, aici, la „Biodova”?

— „Dintre bolile incurabile, acordăm multă atenție diabetului zaharat. Ca exemple de ameliorări spectaculoase amintesc cazurile: dna Ioana Dincă a „pornit” cu o glicemie de 306 mg la sută și a „ajuns” la 224 mg la sută sau dna Rodica Șaganai de la 163 mg la sută la 93 mg la sută și alții. Am avut și pacienți care foloseau insulină și am reușit să le „punem în funcțiune” propriul pancreas. Apoi, ne „ocupăm” de toate organele interne: urechi, inimă, ficat, uter, glanda tiroidă, vezică biliară, aparatul urogenital, căile respiratorii etc.”

— Ce specialiști lucrează la „Biodova”?

— „Dna Domnica Pascaru este specialistă noastră în stabilirea unor diagnostice imposibile de aflat ferm prin alte metode. Domnia sa „vede” aura și posedă calități extraordinare, metode și rețete proprii care nu au dat, încă, greș. Ca maseuri bioenergeticieni lucrează: dl. Alexandru Constantinescu și dna Iulia Bulicanu”.

Drept concluzie, vă prezentăm opiniile unor pacienți:

Dna Constanța Zvarici, 50 ani, București: „Înainte de a termina primele zece ședin-

te cu dl. Căpățână, am scăpat de sindromul vertiginos, care se manifesta cu dureri mari de cap și amețeli puternice”.

Dnii George Ionescu, 31 ani, București: „De la vârsta de patru ani, sufăr de hipocuzie bilaterală. După treizeci de ședințe cu dna Pascaru, audiograma „arată” 40 decibeli în plus. Starea de spirit s-a îmbunătățit considerabil”.

Dna Luminița Popa, 30 ani, Chișinău: Vasile Căpățână a reușit, după numai trei ședințe, să-mi stopeze hemoragia gastro-intestinală”.

Dna Constantina Roboin, 53 ani, pensionară: „După zece ședințe, mi-au dispărut durerile cauzate de sciatică și spondiloză”.

Dna Cecilia J., 71 ani, București: „Sunt cardiacă, hipertensivă cronic și diabetică. Luam 14-16 pastile zilnic. După primele zece ședințe, tensiunea a ajuns la 14 cu 8 (de la 18 cu 11), iar glicemia a scăzut la 1,16 (de la 1,40)”. Dl. Vasile Căpățână poate fi contactat la telefon: 613.59.13

BRINDUȘA NICOLAE ■

TÜV BAYERN IN ROMÂNIA

● O șansă pentru exportul către țările vest europene

Joi, 11 noiembrie, în prezența a peste 200 de invitați, în marea majoritate directori și responsabili tehnici ai unor societăți comerciale cu capital de stat din întreaga țară, a avut loc la Sala Palatului deschiderea oficială a reprezentanței TÜV BAYERN în România.

Înființat de peste 100 ani, concernul german TÜV BAYERN este astăzi, cu cei peste 5 000 angajați (dintre care aproximativ 2/3 personal ingineresc), unul dintre principalii certficatori mondiali după norme germane, europene și americane, având deschise filiale în Europa, Asia, Africa și America de Nord.

Dr. Karsten PUELL, director general

al Diviziei Instalații și Tehnica mediului înconjurător, a definit TÜV-ul drept o organizație de experți, neutrală și independentă, ce evoluează între trei grupe de interese: statul, economia și cetățeanul. Pe termen scurt reprezentanța TÜV din București își propune, în climatul favorabil al Acordului interimar semnat de România cu CEE, să ofere consultanță și certificate de calitate TÜV pentru exportatorii români în CEE — condiție obligatorie în penetrarea piețelor vestice, iar în viitor să acorde asistență în racordarea europeană a reglementărilor și normativelor tehnice naționale. În perspectivă TÜV BAYERN intenționează să în-

ființeze cu partenerii români interesați, o organizație nonguvernamentală având drept obiectiv supravegherea funcționării și garantarea securității instalațiilor din întreprinderile românești.

Dna Liliana Deac, din partea CCR și dl. director Cornel Verescu — ARD i-au asigurat pe oaspeții germani de interesul și sprijinul organismelor respective pentru activitatea reprezentanței TÜV în România, în contextul necesității integrării industriei naționale în circuitul european. De fapt, după cum a afirmat dl. Reinhard Tiedtke, directorul reprezentanței, „necesitatea pătrunderii KNOW-HOW-ului acordat de

TÜV BAYERN în România a fost dovedită, în aproximativ 1 an de când reprezentanța funcționează în București, de cei peste 300 agenți economici care ne-au contactat”.

Recomandăm deci exportatorilor români care se îndreaptă spre piețele europene, să consulte reprezentanța TÜV BAYERN din București, tel. 613.12.13, pentru obținerea certificatelor de calitate cu recunoașterea internațională. Pătrunderea pe piețele vest europene este un drum dificil, iar anumite cerințe tehnice sunt obligatorii.

FLORIN PETRIA ■

Spiritul reușitei — experiența Bouygues (6)

Forța simbolurilor, greutatea cuvintelor

Starea de spirit a unei întreprinderi reprezintă forța interioară care, funcție de componentele ei se poate exprima în două maniere diferite. Fie pozitiv, dirijată către acțiune și reușită, fie negativ, orientată către inerție și imobilism, demotivare și pierdere rentabilității. Bineînțeles, există un echilibru între cele două curente, în timp și în spațiu. Important este ca forța pozitivă să conducă. Viața unei întreprinderi cuprinde și momente dificile. Dacă forța inițială pozitivă este reală și bine ancorată, dificultățile pot fi depășite. Voința de a construi și de a progresa împreună constituie motorul. Pentru a trăi, întreprinderea are nevoie de această forță pozitivă care reprezintă „esoterismul” ei transmisibil numai celor din interior.

Pentru ca starea de spirit să fie completă trebuie ca ea să găsească o formă, o consistență, un simbol pentru a se manifesta și transmite și în exterior.

Întreprinderea, prin numele ei, prin identitatea ei va fi înfățișată într-o manieră „exoterică” în exterior.

A. Identitatea întreprinderii: numele ei

La apariția unei companii, prima operație de făcut este să i se dea un nume. Acesta trebuie să fie o legătură între activitatea reală și imaginea ei publică. Mulțumită numelui, întreprinderea poate fi recunoscută social, economic și juridic. Unii preferă o identitate mai degrabă anonimă, utilizând sigle, abrevieri; alții optează deliberat pentru o personalitate puternică, cazul companiilor din construcții în general și al lui Bouygues, în particular.

În 1952, când se numea Francis Bouygues, numai specialiștii puteau stabili o legătură între numele întreprinderii și activitatea ei economică. Răscumpărarea și crearea filialelor au condus în mod natural grupul astfel constituit să-și modifice punctul de vedere.

Majoritatea filialelor existente aveau o identitate proprie legată de fondatorul lor (Quille, Bisseuil, Cracco etc.). Era necesar ca entități cu impact regional puternic să-și găsească locul într-o structură de grup. În aceste con-

diții, întreprinderea Francis Bouygues devenea în 1972, întreprinderea Bouygues, astăzi ea fiind o societate a grupului Bouygues.

Fiecare societate a grupului are o dublă identitate, una care ține de origine, cealaltă legată de grup. Firește, lucrurile nu sunt atât de simple cum par la prima vedere: de exemplu, la preluarea altei societăți, până atunci o societate concurentă, se confruntă două culturi diferite și trebuie găsit un punct de echilibru, un limbaj comun. Alt exemplu: TF1 va fi un post Bouygues sau va fi TF1 cu spiritul Bouygues? Și reacțiile în filialele regionale pot fi diferite; unii se simt mai întâi Bouygues și nu poartă culorile locale decât din rațiuni pur comerciale, alții apărând în primul rând steagul regional.

De ce să punem prea multe întrebări, atâtă vreme cât întreprinderea are succes, iar numele este un factor al dezvoltării? Esențial este ca identitatea fiecăruia să fie respectată, oricare ar fi structura în care el se găsește.

Traducere și adaptare de MIHAI SANDOIU ■

Coperta cărții Spiritul reușitei — Experiența Bouygues de Jean-Louis Chauchard, din care vă prezentăm acest serial

România, o destinație pentru investiții

SEMINAR DUISBURG!

— GERMANIA —

În ziua de 3 noiembrie s-a desfășurat în Germania, la sediul Camerei de Comerț și Industrie din Duisburg (oraș situat la 30 km de Düsseldorf — capitala landului Renania de Nord-Westfalia — probabil cea mai industrializată regiune a Germaniei), seminarul cu tema: „România, o destinație pentru investiții. Șanse pe o piață nouă”.

Seminarul, făcând parte din contractul „Public Information Campaign” finanțat prin programul Phare, a fost organizat de ARD și ANP în colaborare cu firma PR & PGmbH Dowland (parte a grupului Saatchi & Saatchi). Desfășurat pe durata a 5 ore, constând în prezentarea unor referate și mate-

riale promoționale precum și discuții lămuritoare cu asistența (reprezentanți a cca 75 de firme mici și mijlocii), seminarul și-a atins scopul — de a face cunoscut cadrul legislativ și investițional din România, mersul reformei economice.

Clarificările aduse, legate în special de posibilitatea firmelor străine înregistrate în România de a dobândi în proprietate terenuri și imobile, repatrierea profiturilor, convertibilitatea monedei românești, ș.a., au stârnit un interes crescând pentru România aprecia dl. Cornel Verescu director la ARD.

A apărut

CODUL MANIERELOR ÎN AFACERI

de Letitia Baldrige

Un adevărat ghid al etichetei și manierelor elegante

Informații la telefon

311 33 74 și
617 72 44

NAFTA, APEC, Europa și noi

Am arătat și altădată că dintre toate problemele internaționale de care se ocupă mass-media, cele mai puțin atractive și deci cele mai plictisitoare sunt problemele economice. Unele dintre ele au însă, o importanță foarte mare și abordarea lor este, din această cauză, inevitabilă. Așa stau lucrurile cu votul din Camera Reprezentanților a Congresului S.U.A. referitor la NAFTA și cu reuniunea la vârf a APEC, evenimente care au avut loc la sfârșitul săptămânii trecute.

NAFTA înseamnă „Tratatul pentru Liberul Schimb în America de Nord”. El a fost semnat la 17 decembrie 1992 de fostul președinte american George Bush, de fostul premier canadian Brian Mulroney și de președintele Mexicului Carlos Salina de Gortari. În esență, Tratatul prevede desființarea, în termen de 15 ani de la intrarea — la 1 ianuarie 1994 — în vigoare, a taxelor vamale dintre S.U.A., Canada și Mexic. Parlamentele canadian și mexican aprobaseră NAFTA. În Statele Unite însă, curentul împotriva Tratatului era foarte puternic. Se opuneau, deopotrivă, politicieni ultraconservatori, adepți ai protecționismului, ca miliardarul texan Ross Perot, fost candidat la președinție, senatorul Jesse Helms și liderul dreptei americane Pat Buchanan, precum și cele mai de seamă centrale sindicale, care susțineau că punerea în practică a acordului ar duce S.U.A. la pierderea a numeroase locuri de muncă. Adepții NAFTA au ripostat că pierderile respective vor fi compensate de creșterea exporturilor americane în Mexic și de reducerea numărului de muncitori mexicani ilegali. Votul din Camera Reprezentanților a dat, după cum se știe, câștig de cauză partizanilor Tratatului (mai rămâne să se pronunțe și Senatul, dar aceasta va fi o simplă formalitate). Și astfel, peste ceva mai mult de o lună de zile va debuta procesul de creare a celei mai mari zone a liberului schimb din lume, cu 370 de milioane de consumatori (C.E.E. are 340 de milioane), cu posibilitatea de a se extinde, prin atragerea unor țări latino-americane, la 700 de milioane.

Aprobarea de către reprezentanții a NAFTA a însemnat pentru președintele Clinton un dublu succes: și pentru lucrarea în sine, cu avantajele economice care decurg de aici și cu poziția întărită a Statelor Unite față de C.E.E., dar și, în măsură foarte mare, pentru sporirea atuurilor americane la întâlnirea la vârf a Forumului de Cooperare Economică în Asia și Pacific (APEC), ce urma să se desfășoare la sfârșitul săptămânii pe insula Blake în Puget Sound, lângă Seattle. APEC, organizație creată în 1989, grupează o parte din economiile cu creșterea cea mai rapidă din lume: Australia, Brunei, Canada, China, Coreea de Sud, Filipine, Hong Kong, Indonezia, Japonia, Malaysia, Nova Zeelandă, Singapore, Statele Unite, Taiwan și Thailanda (în ordine alfabetică). Intrucât aceste țări însumează peste un sfert din populația lumii (2 miliarde de locuitori) și aproape jumătate din suprafața globului, deținând 40 la sută din comerțul internațional și realizând jumătate din produsul mondial brut, APEC poate deveni cea mai vastă, mai puternică și mai dinamică zonă economică din lume. Iată de ce Statele Unite par a se orienta în momentul de față cu prioritate către această zonă. Puterile care domină acum sunt Japonia și China. Venirea Statelor Unite, ca al treilea gigant în regiune, este privită în chip diferit: unele țări sunt îngrijorate că S.U.A. vor prelua controlul, altele doresc ca americanii să se implice cât mai mult pentru a contrabalansa influența Chinei și a Japoniei. Reuniunea de la Puget Sound a dat în primul rând prilejul întâlnirii celor trei mari: Bill Clinton, Jiang Zemin și Morihiro Hosokawa. Din cele comunicate — laconic — la încheierea reuniunii, se pare că s-a ajuns la un „consens” în ceea ce privește investițiile și schimburile comerciale, urmând ca măsurile concrete să se stabilească ulterior. Mai bat la porțile APEC cel puțin 12 țări, printre care Mexic, Peru, Chile, Ecuador, Papua — Noua Guinee, India, Pakistanul, Sri Lanka și, se pare, chiar Rusia.

Dar ce pot avea europenii și, mai cu seamă, ce putem avea noi, românii, din toate acestea? Sunt ele, NAFTA și APEC, fenomene economice mondiale care să ne aducă foloase, pe care deci să le salutăm? Fără îndoială că ambele organisme vor crea concurență, rivalități, ciocniri de interese. Dar acestea fac parte din regulile jocului, în cazul de față ale competitivității, fără de care programul nu poate avea loc. Europa va trebui să se repletească, să se adapteze noii situații. În ceea ce ne privește, noi, românii, trebuie să vedem și în NAFTA, și în APEC un semn de ieșire din recesiune pe plan mondial și deci o sporire a posibilităților de a găsi investitori, de a atrage în economia României cât mai mult capital. Și așa ajungem iar la ale noastre: pentru ca investitorii străini să vină, e necesar să ne punem economia în ordine.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

Cealaltă jumătate

■ ■ Președintele BILL CLINTON pare decis să bată un record evitat de toți președinții americani de până acum: la mai puțin de un an de la înscăunarea sa la Casa Albă, se află sub jumătatea „critică” a opțiunilor electorale.

■ ■ În BULGARIA, mai mult de jumătate din populația țării se află sub pragul sărăciei. În schimb, în ALBANIA lucrurile se îmbunătățesc văzând cu ochii.

■ ■ WASHINGTONUL a decis să înceapă demontarea logisticii sale grele din dispo-

zitivele de apărare vest-europene. Își schimbă adresa (continentală) tancurile grele, blindatele, piesele de artilerie și lansatoarele de rachete. În paralel, în urma reuniunii de la Haga, COCOM și-a tras o bloanele, considerându-se depășit.

■ ■ Ministrul grec al ordinii publice a declarat că țara sa trebuie să sprijine pe kurzi „într-o orientare antiturcă”. În paralel, șeful diplomației de la ATENA a precizat că embargo-ul împotriva Serbiei trebuie ridicat neîntârziat, iar premierul Pa-

Pentru nostalgici

R.D.G. va supraviețui

- Banane — o dată pe lună; roșii — o dată pe an (de 1 Mai)
- Alte „dulcețuri”; propagandă ideologică la TV, agenți STASI și sosia lui Honecker

Locuitorii fostelor țări socialiste europene o duc prea greu, apăsăți de toate relele „perioadel de tranziție”, pentru a se gândi în momentul de față la „valorificarea”, într-un fel sau altul, a trecutului comunist. În Germania, însă, e altfel. Beneficiind de miliardele fraților din vest — dar nefiind prea dispuși să vorbească despre acest lucru — est-germanii par a fi depășit faza luptei pentru existență și se pot gândi mai pe îndelete la cum să scoată bani și de pe urma erei RDG-iste a istoriei lor. Am scris nu de mult despre anumite nostalgii de acolo. Iată acum încă una, despre care ne informează France Presse,

Antreprenorul est-german, Frank Georgi — scrie agenția — a lansat un proiect serios pentru construirea unei R.D.G. în miniatură, un fel de Disneyland al cenușiiului comunist, ale cărei porți speră să le deschidă în vara lui 1995. După cum ne asigură inițiatorul proiectului, în spațiul respectiv oamenii vor putea să retrăiască din nou comunismul; atmosfera R.D.G. va fi fidel reconstituită, pentru ca această perioadă să nu fie dată uitării. Totul a fost prevăzut în cele mai mici detalii de către Georgi și societatea imobiliară berlineză IGF, care finanțează proiectul, în valoare de 300 de milioane de DM (176 de milioane de dolari)!

Aventura în fața kitschului socialist va începe în fața unui Zid al Berlinului reconstituit, cu sârmă ghimpată și cu posturile sale de observație, împrejmuit de o mini-R.D.G. de circa 150 ha. Vizitatorii vor trebui să plătească la intrare un bilet de 25 DM, suma ce era schimbată în mod obligatoriu de către turiști în timpul regimului comunist. În interior, vreo 20 de autoturisme Trabant, care te hurducă-

ie bine, vor putea fi închiriate de aproximativ cei 1 000 de vizitatori preconizați zilnic. Lumea va înțelege ce înseamnă penuria, previne antreprenorul. Standurile triste și gri ale magazinelor vor oferi exclusiv produse est-germane; sosirea bananelor va avea loc o dată pe lună, iar a tomatoanelor — cu prilejul zilei de 1 Mai. Vizitatorii nu vor fi deloc cruțați; ei vor putea locui aici de la una la zece zile, în urmă toarele condiții: cu întreruperi ale curentului electric, cu programe de propagandă pe circuitul intern de televiziune, cu hîrtie igienică aspră, ce era supranumită „răzbu-narea lui Stalin” (pentru că tot corpul omului trebuia să fie roșu!). Oaspeții parcului vor avea dreptul în mod regulat la defilări militare ce vor marca sărbătorirea eroilor din Pantheonul comunist și la vizitele unei sosii a fostului lider est-german Erich Honecker. Pentru cei ce vor îndrăzni să protesteze contra condițiilor de viață, printre vizitatori vor fi infiltrați agenți STASI (poliția secretă est-germană).

Promotorii proiectului, scrie în continuare France Presse,

vor, de asemenea, să recreeze și aspectele „pozitive” ale fostei R.D.G. Astfel, o noapte la „Clubul Tineretului Socialist” va costa doar o marcă. „Vizitatorii — promite Domenico Kaleyta, directorul IGF — își vor da seama că era plăcut să trăiești într-un fel de glob de sticlă în care, întrucât statul se ocupa de tot, viața era, desigur, primitivă, dar nu și complicată și banii nu jucau decât un rol secundar”. În ceea ce-l privește pe vizitator, se mizează atât pe „oameni cu bani” de peste hotare, în primul rând turiști americani și japonezi, cât și pe germanii nostalgici.

Am dat aceste fragmente tocmai cu gândul la nostalgici; și la cei est-germani, dar mai cu seamă la ai noștri. Da, pe timpul comunismului viața era „primitivă, dar nu și complicată”. Relație perfect valabilă și invers: nu era complicată, dar era primitivă. Mergând îndărăt pe firul văii istoriei, către originile omenirii, vom constata că cel mai puțin complicată era viața în caverne. E un motiv să ne ntoarcem la ea?

ION D. GOIA

A început procesul foștilor torționari din anii '50

Miercuri, la Varșovia, a început procesul a 14 membri ai serviciilor de securitate poloneze, acuzați că, în perioada 1946-1952, au torturat numeroși deținuți politici, informează AFP. Principalul acuzat este Adam Humer, un fost director al departamentului de anchetă din cadrul Ministerului Securității Publice. Șase dintre acuzați au admis parțial faptele ce le sunt impu-

late, recunoscând faptul că, la acea vreme, „constrângerea fizică” reprezenta o practică curentă a serviciilor de securitate.

Industria de apărare din Rusia va funcționa după un plan cincinal

Guvernul rus pregătește un plan cincinal pentru industria de apărare și exporturile de armament, vizând lansarea în producție de noi echipamente

destinate forțelor armate, a declarat președintele Boris Elțin, citat de FRANCE PRESSE. „Reorientarea complexului militar-industrial către industria civilă nu trebuie făcută în detrimentul capacității de luptă”, a apreciat el în timpul unei vizite de două zile în centrul industrial și militar de la Tula, la 200 km sud de Moscova, unde a asistat, la o temperatură de —20 grade Celsius la exercițiile de parașutare a trupelor aerportate. Elțin a declarat presei că „profesionista” armată rusă, are nevoie de o tehnologie „de cea mai înaltă calitate”.

pandreu a anunțat că linia de rezistență a Greciei include și Ciprul. În felul acesta, Atena devine, așa cum s-a așteptat, de altfel, după victoria socialistilor, un epicentru balcanic de făcut valuri.

■ ■ Iarna nu a înghețat ostilitățile din BOSNIA. Dimpotrivă. Măcelul se intensifică, iar convoaiele cu ajutoare umanitare nu pot pătrunde în enclavale crimelor. Totuși, la Geneva se reiau negocierile, într-o încercare disperată ce a se mai face ceva chiar și după spartul tărgului.

■ ■ Vicepreședintele sirian ABDEL HALIM KHADDAM a declarat că, semnând acordul de pace din septembrie. Arafat „a căzut într-o enormă capcană”. Pentru a-l ajuta să... iasă din încurcătură, forțele siriene și-au reluat, prin interpuși, acțiunile ostile împotriva israelienilor. Cei patru milioane de palestinienți care trăiesc în afara teritoriilor intrate sub incidența acordurilor privesc năuci la acest spectacol

consumat când pe scenă, când în culise.

■ ■ PEPSI-COLA, care sponsoriza marile turnee mondiale ale super-starului Michael Jackson, a reziliat contractul. Valurile din jurul vedetei americane au devenit prea mari pentru ca faimoasa firmă să-și riște desfacerea...

■ ■ Intre MOSCOVA și ZAGREB se cascadează fisuri strategice evidente. Croația nu este de acord cu menajamentele pe care Kremlinul încearcă să le croșeteze în jurul sârbilor.

■ ■ UCRAINA a decis să rămână o putere nucleară. Ea va ratifica, probabil, START I, dar nu va accepta denuclearizarea sa și aderarea la Tratatul de la Lisabona. În felul acesta, se aruncă o pereche de mânuși: una în direcția Vestului, care este amendat pentru expectativa sa în domeniul creditelor pentru Kiev și cealaltă în direcția Moscovei, care a dat dovadă de „trufie imperială” și

ingerințe nepermise în afacerile interne ale Ucrainei.

■ ■ Boicotul împotriva LIBIEI decis de Consiliul de Securitate, l-a inflamat puternic pe colonelul Gadhafi. El a închis granițele cu Tunisia și Egiptul, a montat enorme manifestații antiimperialiste și a ținut un discurs fulminant, din care rezultă că liderii statelor arabe „s-au vândut” americanilor.

■ ■ PORTO RICO nu va deveni cel de al 51-lea stat american. Referendumul organizat recent pe această temă a decis conservarea statutului de asociere și nu de integrare în SUA.

■ ■ „Se poate aștepta, la mijlocul anului 1994, o încăldială, în care SUA, JAPONIA și EUROPA vor înregistra o creștere simultană, a prognostic William Sterling, analist la cea mai proeminentă firmă de investiții din Wall Street. Este vorba, desigur, de cealaltă jumătate a Europei...”

RADU BUDEANU

Reformă și formulă

Rusia se zbate,
cu un picior în bolșevism,
Cehia se occidentalizează
în ritm accelerat

• Alții tot încearcă formule „originale”

La patru ani după explozia Europei răsăritene, Rusia intră și ea în jocul „confruntării stabile”, al delfinilor întreprinderii normale, al competiției reglate de o piață politică liberă. Războiul între președintele reformator și un parlament având în formă și în fond o sorginte comunistă rămâne de domeniul trecutului. Au fost necesari patru ani pentru ca „la răsărit de Răsărit” jocurile să se așeze pe o masă rezonabilă, cu perimetru fix și regulament de funcționare plauzibil. În toți acești ani s-a vorbit intens și patetic despre reformă, despre tranziție, despre necesitatea deschiderii către lumea occidentală, care s-a transformat între timp din inamic strategic în creditor tactic. S-au desfășurat multe rețee est-vest, s-au clasificat multe segmente ale abordării sferelor de influență, s-au închis conflicte și s-au deschis speranțe. Dar reforma, reasezarea adevărată a economiei și dezvoltarea societății rusești din mizeria preistorică a bolșevismului nu s-au produs. În Ucraina sau Belarus situația este identică. În republicile beligerante ce să mai vorbim?

Lăsând la o parte Germania de Est, devenită lazaret vesitic și bucurându-se de o situație specială, din Letonia până în Albania tranziția s-a lovit de obstacole subiective proeminente. Ele au obturat, adesea, dificultățile obiective. O uriașă rezistență de stânga, explicită și implicită, s-a plasat în fața „capitalizării”, angrenând întreaga zonă într-un marasam care a creat frisoane Europei scutite de experiența comunismului. Aceste dureri ale făcerii nu puteau dura însă la infinit. Mort cu acte în regulă, centralismul trebuie să cedeze în fața revenirii la normalitate. Chiar dacă în Polonia, cum s-a întâmplat la recente alegeri, stânga cu garda de schimbă s-a recocotat la putere, procesul definirii unei noi căi nu s-a blocat. Noua stângă are de gestionat o nouă situație. Ea este obligată să se adapteze la noile criterii și noul relief social al perioadei post-comuniste. Până în Albania și Bulgaria, anchilozate de un faliment care în 1990 atinsese apogeul, se desprind din vechea epocă, în pofda constrângerilor și sabotajelor croșetate cu tenacitate de nostalgici.

În tot acest cadru minot de paradouri și lupte surde sau deschise, Cehia, după despărțirea de Slovacia, face o notă aparte. La Praga, reforma s-a gândit cu sinceritate și s-a aplicat cu înverșunare. Rezultatul? Inflația lunară sub 0,7 la sută, excedentul balanței comerciale a atins aproape 230 milioane de dolari, rezervele valutare s-au apropiat de cifra rotundă de 3 miliarde de dolari! Într-o vreme când altundeva se caută formule originale, cum ar fi „economia socială”, „economia de piață liberală socialistă” și altele, artizanul reformei ceh, Vaclav Klaus, sublinia semnificativ: „Cehia are nevoie de o economie de piață fără nici un adjectiv suplimentar”. Zis și făcut. Același Klaus, popotat la București în vizită oficială, prezenta: „Ca o concluzie generală, reforma economică necesită o schimbare radicală a raporturilor de proprietate. Adică privatizarea”. Acest adverb simplu se înțelege mai devreme sau mai târziu, în funcție de capacitatea conducătorilor răsăriteni de a se decide: pierd sau nu pierd trenul?

RADU BUDEANU

Delfinii

Prietenii noștri pe care îi ucidem

Fotografia noastră, alb-negru, reprodusă după o imagine color, nu poate înfățișa uriasă baltă de sânge, ci întinde de-a lungul litoralului unele din insulele arhipelagului Feroe. Marea a devenit roșie din pricina sângelui scurs din sutele de delfini masacrați cu bună știință de pescari.

Acute mamifere marine pasnice, inteligente, supranumite „vărul omului”, cad victimă cruzimii celor ce nesocotesc legile ecologice în vigoare. Numărul cetaceelor ucise în fiecare an este de ordinul sutelor de mii, în pofda strigătelor disperate lansate de organismele de protecție a me-

diului, de apărare a faunei marine. Mulți delfini cad în plasele întinse de pescari pentru capturarea somonului și a altor specii de pești oceanici. Carnea lor este puțin gustată în Europa (există doar două restaurante napolitane care probau meniuri din carne de delfin). Dar în Japonia, sacrificarea acestor necuvântătoare este din o tristă banalitate. În China, de-a lungul marilor fluvii, unde există specii de delfini adaptate la apă dulce, dispariția acestor mamifere este iminentă.

Delfinul a fost înconjurat cu dragoste încă din antichitate. Poetul grec Oppian scria: „Cina vânează un delfin, mănâncă zeli”.

Dar cel mai înverșunat dușman al delfinului este în secolul nostru apa poluată. Fierul, plumbul, mercurul, cadmiul, nichelul, pesticidele în toxică grav organismul fragil al acestui cetaceu. Sănătatea oceanelor depinde de supraviețuirea delfinului. Omul va trăi atât cât va trăi și delfinul” notează Jean Francois Terrasse, directorul științific al societății World Wildlife Fund.

Semne timide se arată. La presunții ecologiștilor, pescarii și-au perfecționat metodele, astfel încât plasele lor nu mai reprezintă un pericol și pentru aceste mamifere. Dar mai departe?

ILARIE MURGU

Tineretul
din China
sfidează
gerontocrația
comunistă

• El se aliniază
modei occidentale

Comunismul bate în retragere pe tot mapamondul. Și în China, tineretul studio prieste cu dispreț acest cadavru al istoriei. Dacă după tragedia de la Tian An Men, tânără generație nu mai îndrăznește să lase în stradă, ea aderă la libertate adoptând moda apuseană prin vestimentație, muzică, dans, literatură, teatru, film și concepție de viață. Fotografia pe care o reproducem este de dată recentă și a fost realizată de doi ziariști belgieni.

Studentul a cu deosebire, sub ochii îngroziți ai bătrânilor bolșevici, dorește să se împogățească și calcă în picioare falsa pudoare, face amor liber și vehiculează valută forte. Concertele de muzică rock sunt unul din formele cele mai active de protest. Au apărut deja vedete divinizate de spectatori. Iar textele melodioșilor vizează fără ocol gerontocrația comunistă. În topul nollor vedete, un băiat de 30 ani, Cui Jian, creatorul cântecului-manifest *Nu am nimic*. Cântecul începe cu versurile

„Vreau să-mi dai un ideal, vreau să-mi dai libertate, iar tu îți bați joc de mine fiindcă eu nu am nimic”. Televiziunea refuză să-l transmită. Lipsit de sprijin este și poetul Zhai, adept al poeziei lui Baudelaire, Valéry, Mallarmé. Poemele sale circula pe foi volante în timp ce locuința sa este percheziționată de securitate. Un triumf a reținut și piesa lui Lin Zhaichuan, *Regel peștilor*, o alegorie antigu ornamentală ușor de decodificat. Ca să nu mai vorbim de filmul *Adio concubinei mele* (regizor Chen Kaige), onorat la Cannes cu marele premiu Palme d'Or.

Foarte mulți tineri au reușit să se îmbogățească. Reporterii belgieni vorbesc de un oarecare Wen, proprietarul unei societăți ce face comerț cu piese auto taiwaneze. Contul său la bancă sporește lunar cu o mie de dolari.

La Beijing s-a deschis chiar un Sex-shop, intitulat *Adam și Eva*. Un lucru e sigur: roata istoriei nu mai poate fi întoarsă. ILARIE MURGU

Moartea prin injectare cu cianură
de potasiu este cea mai „bună”

Camera de gazare a închisorii San-Quentin a fost clădită în anul 1937, la numai o lună după ce, în statul California, pedeapsa cu moartea prin spânzurare se modificase. Furtunile prin care circula acidul cianhidric și fotonul în care au murit până acum peste 200 de persoane încă își mai fac și astăzi datorica cu deplin succes.

Încă alți 4 state americane — Arizona, Maryland, Mississippi și Carolina de Nord — folosesc aceeași metodă de execuție, deși alții, cum sunt new-yorkezii, preferă tradiționalul scaun electric, curlat la tensiunea de 27 000 de volți.

În prezent, ligile pentru libertățile civile ale populației se găsesc într-o campanie de propagandă pentru schimbarea

acestei metode de execuție, cu una mai „umană”, a injectării, preferată de texani, sau cea a electrocutării, comună celor mai multe state americane. Nimic nu este încă sigur.

Kent Olson, director medical al Centrului regional de control al otrăvurilor din San Francisco, afirmă că senzațiile condamnatului sunt, la început, acelea „de înec”. Individul se simte ca și cum ar fi sub apă, iar moartea survine foarte târziu.

„Sunt vizibile, remarcă el, o serie de contracții musculare care apar pe toată durata intervalului, de la prima inhalatie de acid cianhidric, până la instaurarea morții. Individul este conștient, în toată această perioadă, de

iminența morții și încearcă, din toate puterile, să i se împotrivească”.

El este de părere că moartea prin injectare cu cianură de potasiu este cea mai bună metodă de execuție, curată și lipsită de complicații. „Cianura acționează instantaneu, fiind rapid absorbită... deși există un interval până au loc reacțiile la nivel celular”.

Acțiunile ligilor pentru drepturile civile ale cetățenilor s-au intensificat atunci când s-a arătat că va urma condamnarea la moarte a unui individ care a ucis și jefuit 13 persoane al trenului rapid San Francisco — Los Angeles, execuția programată pentru luna viitoare.

MARIN PARVU

„Luăți aminte : acum suntem în pragul dictaturii !”

Dl senator Ticu Dumitrescu, „spaima Cotrocenilor”, locuiește, ca și alți „moșieri” ai opoziției, într-un apartament cu patru camere, situat la etajul trei al unui bloc ce-și zărește urâtenia până la etajul zece, bloc amplasat în zona „brunetă” a cartierului Pantelimon. Locuiește aici din 1975, după multe cereri pentru contractarea unui apartament. I s-a oferit până la urmă această posibilitate datorită faptului că reușise să facă din șantierul pe care-l conducea în Munții Vrancei cel mai bun șantier din Ministerul industriei lemnului.

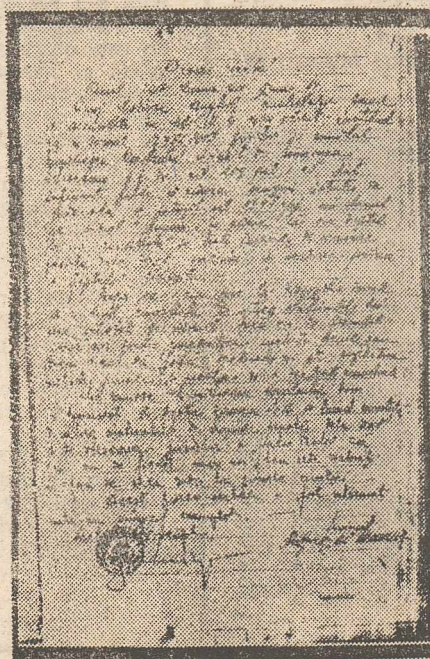
În 1964, la eliberarea din pușcărie, „securitatea” m-a trimis să locuiesc într-o magherniță de pe strada Unității nr. 117, unde nu puteai să ții nici măcar o capră. Avea în schimb avantajul că era... plină de ploșnițe și că ploua înăuntru cu găleala! Asta după ce îmi mai dăduseră două repartii prin podurile unor hardughii nenorociți. Pe biletul de eliberare mi-au scris că dacă voi mai refuza și acea repartitie, vor cere interdicția de a rămâne în București, cu toate că eu eram bucareștean.

În camera pe care și-a amenajat-o ca birou se adună în fiecare zi maldăre de documente, de corespondență, dar dl senator, luptător din fire, luptă și cu hârtiile, astfel că este ordine în permanență.

„Deținutul Dumitrescu C-tin este fanatic și foarte periculos”

Dl Ticu Dumitrescu a fost arestat de cinci ori, adunând peste zece ani de pușcărie, plus domiciliu obligatoriu.

„Prima dată m-au arestat pe 8 noiembrie 1945. A doua oară înaintea alegerilor din martie '46, arestat de jandarmi și purtat din post în post. Tatăl meu, învățătorul Stelian Dumitrescu, era candidat pe listele P.N.T. și dacă au văzut că nu-l pot prinde pe dânsul, m-au arestat pe mine. În 1948 am avut «mareă fericire» să locuiesc trei luni în subsolul clădirii unde astăzi intru ca senator, subsol pe care acum n-am dreptul să-l vizitez, deoarece am înțeles că e mare secret acolo și că nu știu ce servicii speciale dețin intrările! A patra arestare a fost în perioada 1949—1953, iar a cincea între 1956—1964.”

„De fapt, închisoarea n-ar trebui să se măsoare în anii de detenție, ci în orele de anchetă. Eu am avut ghinionul să stau aproape trei ani de zile în anchetă, fiindcă am fost omul care n-a acceptat să facă jocul anchetatorilor și în locul semnăturii pe procesele verbale scriam că refuz să semnez, ceea ce era de neimaginat atunci! După ce am scăpat de anchetă, când am fost dus la Jilava, cât era de sinistru, mi se părea că sunt aproape liber!”

Iată ce recomandă una dintre bestiile care l-au chinuit nespus de mult, căpitănușul de securitate V. Maruneac, care, cum ne-a spus dl senator, de-abia vorbea stălcit românește: „Deținutul Dumitrescu C-tin este fanatic și foarte periculos. Este un element foarte periculos, pretabil la orice activitate dușmănoasă. Să fie încadrat informativ cu doi agenți și supravegheat fizic și la orice abatere să fie aspru sancționat. Se va urmări compromiterea lui față de ceilalți deținuți din camere și din penitenciar”.

Deținutul Dumitrescu C-tin avea 23 de ani! Dar altceva este de remarcat: compromiterea pe care o ordona Maruneac atunci este și astăzi dusă la îndeplinire de alți maruneaci, sub altă firmă, dar cu aceleași apucături!

Acasă la domnul Constantin Ticu Dumitrescu

SĂ DĂM DEOPARTE OTRAVA COMUNISTĂ!

Iahnice de fasole a la Ticu

„Eu, în general, nu sunt pretențios la mâncare. La noi în casă s-a mâncat foarte multă mâncare de conopidă și ea este un deliciu pentru mine și astăzi, dar nu mai fac pasiune pentru un anumit fel de mâncare! Mă și pricep să gătesc! Peste cincisprezece ani am trăit singur pe șantier, veneam acasă doar sâmbăta și duminica. Nu vreau să încep cu cartofi prăjiți sau cu omletă, pentru că ar fi prea puțin, deși știam să fac omlete deosebit de bune! Dar eram un specialist în gătitul iahnice de fasole! Fetei mele chiar îi place mai mult fasolea pregătită de mine decât cea făcută de soția mea, probabil pentru că ea, fiind medic, o face mai dietetică, pe când eu pun totdeauna din belșug de toate!”

De băut, n-am băut niciodată, nu mi-a plăcut! De fumat, am fumat atunci când am vrut, ca puști, să-mi dau aere, dar n-aș putea spune că am fost fumător!”

lației?! Nu este acum momentul să discutăm despre nimic altceva înaintea de a vedea ce facem ca Țara să iasă din criza asta fantastică în care ne zbate! Deci altele ar trebui să fie preocupările noastre și în nici un caz unele cum ar fi drepturile foștilor parlamentari!”

«Eu n-am zis călăilor „Să trăiți!”»

„Eu n-am zis să trăiți, n-am stat picioare în fața nimănui! Eram sigur că securitatea din Ploiești. De-abia pe team să mă ridic de jos! Venise o inspecție însuși Alexandru Drăghici a vrut să mă vadă, deoarece eram caz de excepție, un exemplu rău, pentru că nu reușeau să mă aducă acolo unde voiau ei, oricât mă torturau. Că mandantul mi-a strigat: «Ridică-te, ridică-te, ridică-te, ridică-te, ridică-te» în picioare, că-l domnu' ministru Drăghici!» Nu m-am ridicat și mi-a t...

O minune a naturii!

„Copasu este o minune a naturii, este un om care lucrează zece de ore fără întrerupere și nu afișează niciodată nici cel mai mic semn de oboseală! Rămâi, așa, blocat, te uii la el, îți faci cruce, dar asta este el! Să-i dea Dumnezeu cât mai multă putere, să reziste, pentru că el este cîntecul rezistenței românești!”

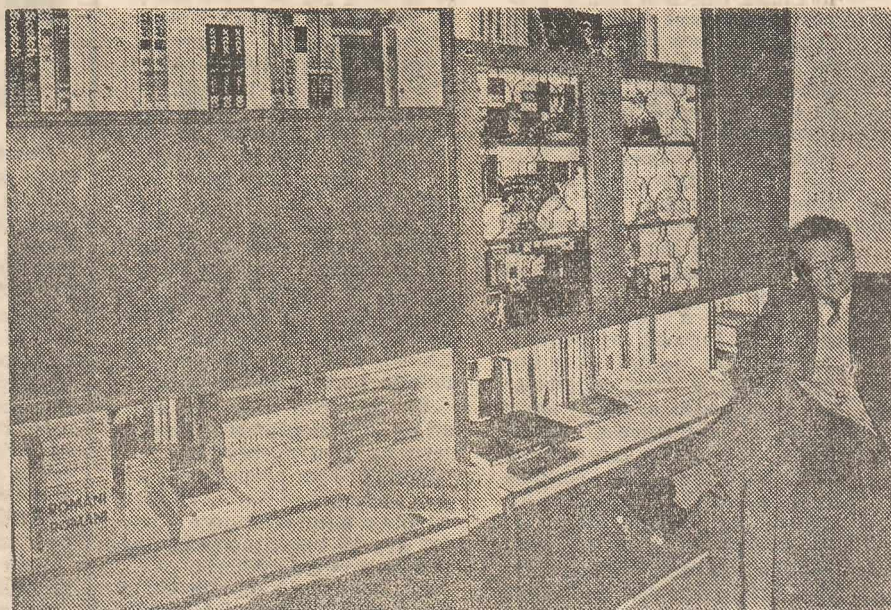
Parlamentul dezastrului național

„Mizeria este la ea acasă, în România, iar unii parlamentari n-au voința politică necesară vremurilor pe care le trăim! Ei nu realizează decalajul dintre nivelul nostru de trai și restul popu-

un spîc că îl țin minte și-acum! Icnit parcă din toți rărunchi!”

Cine-l pune la colț pe domnul senator?

„Am și eu niște sarcini în gospodărie, mai ales cu aspiratorul! E o...

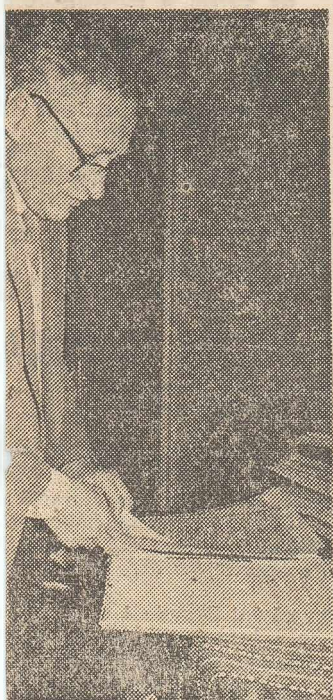

„N-am trăit niciodată și nu trăiesc sentimentul răzbnării! Dar trăiesc sentimentul unor străini! Pe gardieni și securiști îi priveam ca pe niște trădători c...

„Fiecare este un om deosebit! O altă șansă, partea bună care m-a născut: Stelian și Florica Dumitrescu, părinții mei”

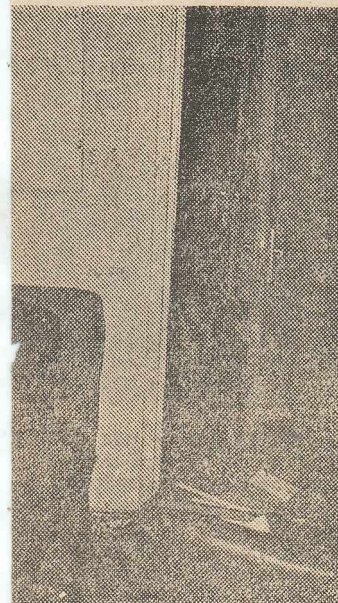
...te care atunci când trec sunt
...destul de zdravăn, sunt pus
...Mai trebuie să am grijă și de
...re are opt ani și la tot pasul
...ceva, dar am noroc cu fetița
...studentă la Drept, dar care
...mecanicul casei! Îi place
...ult să se ocupe de așa ceva,
...ebire de mine!”

...în arhiva durerilor și a
...gerii

„Șansele mele”

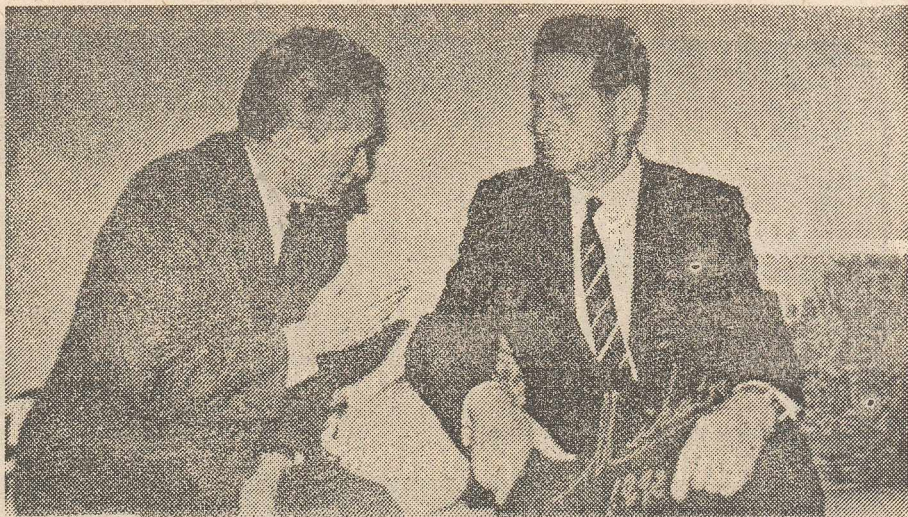
...mea este un om deosebit, un
...e interiorizat, vorbește foarte

...sunt prizonier în mâinile

...puțin. Are un mod de a fi mai mult
...decât modest și care se mărginește la
...profesiune, la destinderea oferită de o
...carte bună, de un teatru, și-n rest gospo-
...dăria, care-i dă totdeauna foarte multe
...probleme, ținând seama că eu sunt mai
...mult musafir și că și înainte, o perioadă
...destul de lungă, a trebuit să ducă
...greul casei singură! Ea a fost una din
...șansele mele! O altă șansă, partea
...bună care m-a ajutat foarte mult, este
...reprezentată de părinții mei, învăță-
...torii Florica și Stelian Dumitrescu, care
...mi-au fost nu numai dascăli, ci și
...prieteni! Politica am moștenit-o de la
...tata! Date fiind relațiile pe care le
...avea în mediile politice, m-a prezentat,
...când aveam 10 ani, lui Iuliu Maniu!
...Am fost crescut în cultul lui Maniu!
...Tata era un om atât de grozav! Nici
...azi nu mă împac cu moartea lui, ar fi
...meritat să apuce să vadă căderea com-
...unismului, pentru că nu s-a îndoit
...nici o clipă că lucrurile vor veni pe
...un făgaș normal! Fetița mea este o
...altă șansă a mea, ea venind pe lume în
...1970, după ce îl pierdusem pe tata!

...Mai chinuit decât mine a fost fratele
...meu mijlociu (eu sunt cel mai mare),
...profesorul Mihail Dumitrescu! A dus
...o luptă împotriva comunismului de
...mai lungă durată și mai plină de
...riscuri! Este omul în fața căruia eu
...n-am curajul nici să ridic ochii! Fra-
...tele mai mic a fost eliminat din școală
...odată cu arestarea mea și a tatei, avea
...12 ani și l-au ținut două zile la secu-
...ritate, apoi l-au dat afară din liceu!
...Cu multă greutate a reușit să-și ter-
...mine liceul! Eu n-am mai reușit să-mi
...termin studiile superioare, oricât de
...mult am insistat. De asemenea, Re-
...mus Radina este cel mai bun prie-
...ten al meu, cel în fața căruia
...nici un alt fost deținut politic nu poa-
...te să aibă întâietate, pentru perfecți-
...unea lui în suferință! Trăiește la Pa-
...ris în condiții destul de grele!”

Ar fi minunat dacă Majestatea Sa ar putea să fie alături de noi măcar de 1 Decembrie!”

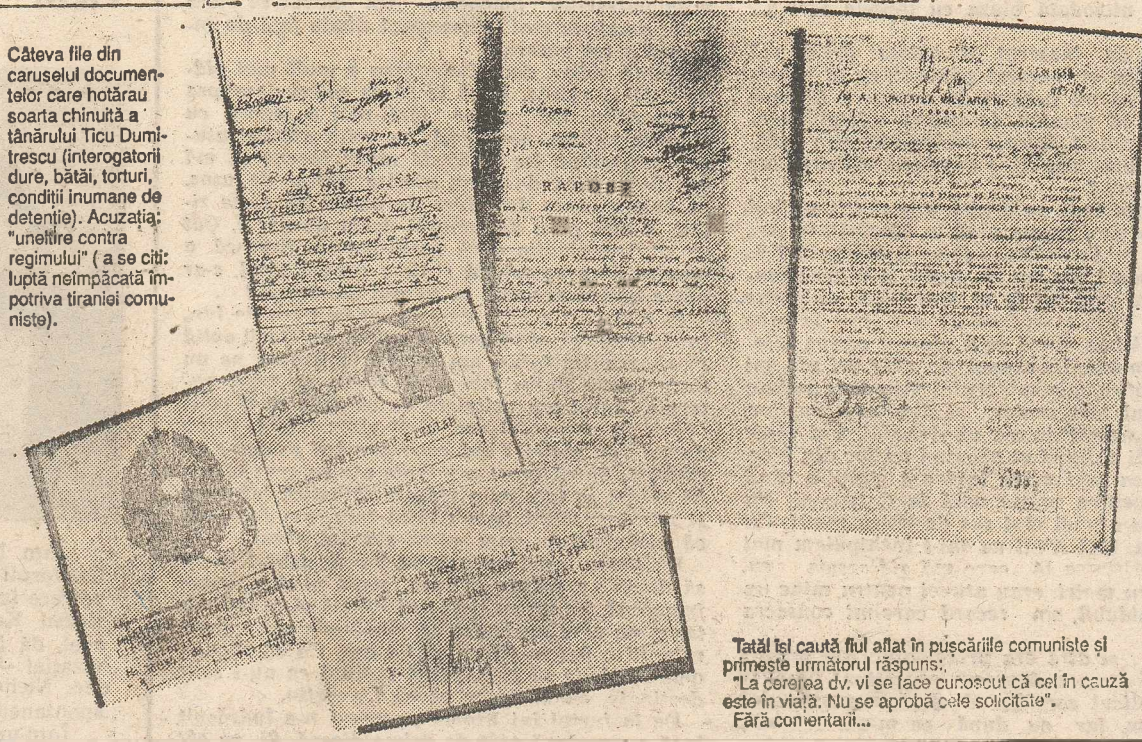
„Singura cale de reconciliere — REGELE!”

„Eu am fost în tinerețe monarhist trup și suflet! Azi n-am mai rămas monarhist, decât din rațiune! După patru ani, din '89, am văzut că nimic nu se leagă, că nimic nu ne scoate din starea aceasta de cădere morală, politică, economică mai ales! Dacă am putea evada din tiparele care au pus stăpânire pe mentalitățile oamenilor în cele patru decenii de comunism și am da deoparte toată otrava care ni s-a picurat zi de zi în presă, în cărți, la TV, la radio! Am ajuns să gândim — așa cum se desățează unii — că Regele a fost un trădător, că a fost vândut Moscovei etc.! Aș vrea să le spun că dacă Regele n-ar fi făcut actul acela de abdicare, nu cred că mai trăiam azi — și ca mine erau zeci de mii de oameni care și-ar fi dat viața, atât era de iubit Mihai I după 1945! Iubit cum nu-și poate imagina nimeni! Era o iubire curată! Cum să nu îl iubești când l-am văzut de 2—3 ori în situații incredibile: spre exemplu, eram elev de liceu, i-a rămas mașina în pană și n-a vrut să se lase ajutat de nimeni, era singur, fără gardă, fără pază! Acesta era Mihai I! Nu arăta nici o undă de nu știu ce zere, cum ne-au arătat și ne arată tovarășii care au fost și sunt președinți de republică! După mine, singura cale de reconciliere azi în România nu poate fi decât venirea Regelui — ca Rege, bineînțeles — dar partea cea mai grea este aceea evadare pe care nu știu dacă vom fi în stare să o realizăm! Altfel, ne vom prăbuși într-un haos și dacă lucrurile se complică și din alt punct de vedere, nu știu ce ne poate aștepta! Exemplul Iugoslaviei este destul de apropiat! Ferească Dumnezeu! Avem copii, nimeni nu dorește decât liniște în țară, înțelegere, dar nu poți accepta prostia! Suntem în pragul prostiei — când dăm curs unor reacții care n-au nimic comun cu realitatea, cu adevărul! Adică suportăm nu niște comunisti, ci niște CALAI cu mâinile pline de sânge și n-avem nimic de spus, îi suportăm, îi facem generali, le punem stele pe umeri, și atunci când este vorba de Regele Mihai găsim invectiva imediat!! Aruncăm cu tot ce poate fi mai murdar și ne pierdem în acuze atât de stupide, când de fapt Țara ar avea numai de câștigat! Monarhia nu poate fi decât monarhie constituțională! Monarhia nu înseamnă dictatură! Ori, noi acum SUNTEM ÎN PRAGUL DIC-TATURII!!!”

BLESTEMUL NUMIT ION ILIESCU

„Eu rămân absolut la convingerea că blestemul, povara acestui neam rămâne, după Ceaușescu și cel dinaintea lui, Ion Iliescu! Eu sunt absolut convins — și nimeni nu mă va convinge vreodată de contrariu — că dacă n-am fi avut nesansa lui Ion Iliescu — blestemul, cum îl spun eu — altele erau șansele și alta era calea dezvoltării noastre! Acest om care a condus și conduce totul a jucat și joacă rolul nefast pe care îl stim și pentru aceasta eu niciodată n-am să pot fi împăcat cu gândul că as putea să-i strâng mâna prieteneste, în afara unui simplu protocol!”

Câteva file din
caruselul documen-
telor care hotărâu
soarta chinuită a
tânărului Ticu Dumitrescu (interogatorii
dure, bătăi, torturi,
condiții inumane de
detenție). Acuzatia:
„unelele contra
regimului” (a se citi:
luptă neîmpăcată îm-
potriva tiraniei comu-
niste).

Tatăl își caută fiul aflat în pușcăriile comuniste și primește următorul răspuns:
„La cerea dv. vi se face cunoscut că cel în cauză este în viață. Nu se aprobă cele solicitate”.
Fără comentarii...

**Liceul Aurel Vlaicu
împlinește 70 de ani.
Cel care i-a dat nu-
mele, celebrul pionier
al aviației mondiale,
a scris în FLACĂRA,
în 1911, rândurile de
mai jos**

IMPRESII DIN VĂZDUH AUREL VLAICU

Mi se cere să scriu un articol. Nu pot să refuz. Cu toate acestea, rog să nu se uite că meșteșugul meu nu e să scriu. Eu știu să sbor. Din pana, ce cu sila mi se pune azi în mână, eu am făcut ceva ce nu pare. Ca 'smulg acum din aripă o pană ca să fabric proză? După cât știu eu, o singură aripă poate produce pene de scris bune: aripa de gâscă. Vedeți la ce păcăleli se expune omul nedepins cu stilul.

„Lumea e curioasă să-ți cunoască impresiile” — mi s-a spus. Sunt foarte recunoscător lumii de curiozitatea cu care mă onorează. Mărturisesc însă că aș fi preferat ca lumea să se intereseze mai mult de sborurile mele decât de proza mea, care, desigur, trebuie să fie foarte plicticoasă. Dar, să nu acuz pe nimeni. Și, mai ales, să nu uităm că trăim într-o vreme când publicului îi place să petreacă văzând câini cari vorbesc, oameni cari latră și aviatori cari scriu. Prin urmare, să scriu.

Ce să spun? Cyrano de Bergerac, care n-a sburat niciodată, descrie admirabil sborul său între lună și pământ. Înțelegeți, prin urmare, de ce mi-e frică mie că nu voi isbui să interesez de fel cu impresiile mele pe cititorii FLACĂREI. Trebuie să fi avut norocul de a nu fi sburat niciodată ca să poți descrie frumos un sbor!...

J'arrive, — excuse-moi — par la dernière trombe. Je suis un peu couvert d'éther. J'ai voyagé! J'ai parcouru tout rempli de poudre d'étoiles. J'ai aperçus, encor, quelques poils de planète! Tenez, sur mon pourpoint un cheveu de comète!...

Așa pretinde Cyrano de Bergerac că s-a întors din fantastică sa călătorie în lună. Eu, desigur, am isbuit să mă ridic chiar până la o mie de metri cu aratarul meu, mărturisesc că niciodată nu m-am coborât acoperit de eter, cu ochii plini de praf de stele, pe ghețe cu nuf de planetă sau pe haine cu păr de cometă. Și nici calea lactee nu mi-a stropit niciodată bluza cu laptele care-o... pavează.

În schimb, au încercat de-atâtea ori să mă stropască alții cu norotul pământean al răutății lor. Dar, să nu vorbim de necazuri. Datoria noastră este să planăm de-asupra micimilor omenestii. Și-această datorie trebuie să și-o îndeplinească cu atât mai mult aviatorii. Menirea lor nu e să planeze?

Impresia cea mai puternică am simțit-o când am sburat pentru prima oară la Bntinși, în Ardeal. Blériot încă nu trecuse cana'ul Mănești. Primul meu aparat era tot de lemn și n-avea motor. Am legat trei cai la el, trei flăcăi au prins a poartă din bice, și aparatul s-a ridicat la vreo 15 metri înălțime, după ce a alergat câțiva kilometri pe pământ. De-atunci, de câte ori mă sui în aparat, sbornâie la motorul mi-aduce aminte de aeronautul fără motor, și dinaintea ochilor, fascinat de nemărginirea văzduhului, îmi răsar cei trei flăcăi chtiind și pocnind cu foc din bice.

Bucuria cea mai mare însă am simțit-o când am sburat pentru prima oară la Cotroceni. Nu m-am ridicat atunci mai sus de patru metri. Cu toate acestea, nici Alții nu mi-l închipuiau mai înalt decât înălțimea la care mă ridicasem eu. Flindcă patru metri, erau atunci pentru mine un record formidabil, un record care-mi consacra marea.

Sburasem: și asta era principala. Mă mentinusem sigur în aer, făcusem evoluțiuni rezonabile. Publicul care era de față m-a aplaudat cu entuziasm. Iar eu, după ce m-am coborât, eram ca și beat de bucuria fără margini a izbândei. Începusem să mă dau peste cap pe câmp de fericire. Cei din jurul meu ziceau că-m înnebunise. Și eram, în adevăr, nebun de entuziasm și mul-

tumire.

De altfel, este în adevăr de mirat cum omul nu înnebunește când zboară. Mă ridic. Și un gol pară se face deodată în toată ființa. — ca și cum m-aș ridica foarte repede cu un ascensor. Casele, drumurile, plantațiile prind să alerge nebunește în urma mea, să se depărteze din ce în ce, să se micșoreze, să devie tot mai puțin clare. Până la o sută de metri, am impresia că sbor cu un tren fulger, pe un drum fără șine, peste lucruri și oameni. E înălțimea favorită la care-mi place să sbor. La o sută de metri nemărginirea văzduhului nu mă neliniștește, alergarea nebună a lucrurilor de sub mine îmi dă continu senzația amfiteatre a vitezei cu care sbor... De la Cotroceni, când sunt la o sută de metri înălțime, se vede departe în zare... Văd Argeșul cum scânteiază ca o panglică de fildeş... Văd drumurile, clădirile orașelor, pădurile cum se rânduiesc, sub înrăurirea vitezei cu care alerg, în linii paralele... Toate contururile se văd paralele de sus.

Când trec de cinci sute de metri încep să-mi fie urât. Pământul nu se mai vede decât ca o imensă movilă de cenușă, sură cu pete albe, și o mare de rîșă. Confratii sburători (ciorile și ceilalți aviatori de această categorie) au dispărut cu desăvârșire... Mă simt singur și încep să-mi fie frică... Nu mi-e frică de cădere sau accidente. Mă curînde teama de misterul nemărginirii. Nici odată omul nu poate să aibă mai precisă impresia neantului decât când zboară mai sus de cinci sute de metri. Jos haos, sus haos. Iar sbornâitul de bondar urias al motorului, pară că o formidabil glas acestui haos.

Am trecut de 800 de metri. Alerg cu o viteză foarte mare. Și totuși pară stau pe loc. În raport cu imensitatea văzduhului, viteza motorului meu dispare. Aș vrea să alerg mai repede. Încetinesc! Așa mă enervează. Toate stărtările sunt zadarnice însă. M-am ridicat dincolo de limita putințelor omenestii. Am intrat în sfera unde omul nu mai însemnează nimic față de infinitul a tot puternic.

Să mă cobor, deci. Coborârea e mult mai plăcută decât suirea. Până la 50 de metri deasupra pământului, mă cobor fără nici o teamă, cu mâinile strânse pe cârmă, cu ochii atinși asupra motorului. De la 50 de metri încep să mă curîndă frica de a nu ateriza destul de ușor. În aviație, spre deosebire de viața de toate zilele, e mai greu de coborât decât de urcat. Cât er călătorești aviația decât nedispoziția firească a omului de a se cobor și de-a coborât totul, s-ar putea aplica exclusiv în folosul aterizării!

Și mai greu e greu de aterizat în timp de furtună. Dealtfel, când aerul e agitat, aviatorii evită să sboare. Eu totuși am sburat în Brăsova pe un timp foarte puțin favorabil. Bătea un vânt puternic. Aerul era neliniștit ca valurile unei mări furioase. Aparatul era când ridicat la înălțimi de sute de metri, când coborât până aproape de pământ. Parcă eram o mingie vie cu care o mână uriasă se juca cu o plăcere sălbatică între cer și pământ. Când bate vântul tare, am impresia că niciodată nu vom putea stăpâni aerul.

De aceea, cred că aviația nu va isbui decât să devie un foarte plăcut sport pentru vreme frumoasă. Ea nu va putea niciodată să înlocuiască în viața noastră automobilele sau vapoarele. Și e foarte firesc să fie așa. Ca să sboare, omul trebuie să cucerească regiuni ce nu-i sunt destinate, cu milioane ce nu-i aparțin.

De la furtul lui Prometeu, omul n-a îndrăznit încă o aventură atât de primejdioasă. Și pe cât se pare, ca și Prometeu, omul modern va isbui prin eterne micurări de sânge această nouă, tălnă furată Dumnezeuilor.

30 de ani de la înființarea
Uniunii Cineaștilor

Între RECONSTITUIREA ȘI BALANȚA

Alina că omul nou trebuie să apară în toate peliculele, cineaștii s-au pus pe făcut filme. Decenii de peliculă. În luna noiembrie a.c., s-au împlinit 30 de ani de la înființarea Uniunii Cineaștilor din România.

Evenimentul a stârnit interes în rândurile cineaștilor, în conștința la două rânduri, marii făcători de filme s-au adunat la Cinema „Studio”, pentru a sărbători aniversarea. Vedem astfel pe Colba Păutu, Elisabeta Bostan, Fănuș Neagu, Traian Stănescu, Savu Stănescu, Petelia Tușuleasa, Ilarion Ciobanu, Ernest Maftei, Victor Rebenric.

În secvențe de câte un minut, a fost posibil să vizionăm cele câteva zeci de filme ale ultimilor 30 de ani. Am trecut de bucurie la Zodia Fecioarei (1966), regia Manole Marșuș, am plâns cu lacrimi la un film cu o fată ferocă (1966), regia Lucian Pratu, l-am urât pe boierii în Răzcoala (1965), regia Mircea

Muresan, am răs de ne-tâmpit la Declarație de d-goste (1985), regia Nicu Corjos, am văzut ce răi s-românii în Columba (1968), regia Mircea Drăgan, am înles cum e cu tineretul. Rătăciosul adolescent (19 regia G. Vitanidis, am acrit în Trăcoul (1988), regia Tudor Mărășcu, am înțeles ce-i aia lipsă de profesie-lism la Ce ul începe la et-trei (1967), regia Fran Munteanu.

Lista e lungă, haioasă, duce cu gândul la lipsa școli a cinematografiei românești. Între RECONSTITUIREA din 1968 și BALANȚA din 1992 ale lui Lucian I-tilie este un mare gol.

La serata cu pricina, m-de vârstă a participanților fost de 65 de ani. În afară noi, cel care vă scrie ace- informație și care a sărit în de 20, nu am văzut pi-de tânăr. Ori, unde-or fi- nerii cinematografiei rom- nești, noi nu putem spun- TH. DENIS DINULESCU

Premieră în imperiul de celuloid

MARLON BRANDO A FOST ESCROCA

- I se întâmplă prima dată
- Justiția urmează să se pronunțe

Cel brul actor american Marlon Brando a fost escrocat cu un milion de dolari. El l-a dat în judecată pe producătorul Edward Kastner și societatea Cinema International Corpora pe tru emit rea unui cec fără acoperire, pe care fusese tre- suma în chestiune.

Kastner promisesse să-i plătească lui Brando 1 milion de ri pentru acceptul acestuia de a juca în filmul Treasure land, The Musical, onorariul propriu-zis fiind separat. N- că producătorul s-a folosit de numele faimosului star pentru a încerca să obțină fonduri suplimentare, care să- sigure un buget suficient să realizeze filmul. Se pare că, de la început, Kastner a premeditat acțiunea, întrucât nu- punea de banii necesari să facă filmul.

Extrem de afectat, Marlon Brando a declarat că i se în- plă prima oară, în îndulungata sa carieră, să fie înșelat. Justiția urmează să se pronunțe.

ADA NICOAR

FILM

Surf Ninjas

„Am luat doi băieți din lumea lor — cea a min- Californiei — și i-am proiectat într-o feerică poveste c- petrece în sudul mării chineze”, declară producătorul fil- Evzen Kolar. Concepția regizorală, aparținând lui Ne- rael, dă frâu liber imaginației — și nu de puține ori li- vizatiei — actorilor Ernie Reyes, Leslie Nielsen, Rob Sc- der, Nicholas Cowan, ce se remarcă printr-un joc plin- spontanitate și naturalitate.

Într-un cuvânt, SURF NINJAS, producție New Line- ma, distribuită prin Româniafilm R.A., este o original- medie, o aventură cu surorize la tot pasul, o feerie s- lumii cu o culoare aparte. (Liana Tatos).

Colocvii în diaspora

M-am molipsit de Miriam Răducanu (2)

● Gigi Răducanu în dialog cu George Arion (2)

— Există o idee care trece de la un spectacol la altul? Care dă unitate întregului pe care l-ai creat până acum?

— Ideea e că dansul se apropie mai mult de poezie decât de arta dramatică. Un scriitor francez a spus un lucru foarte frumos. A spus că o poezie este ceva care nu se poate rezuma.

Război și pace poți să-l rezumi, o poezie nu poți. Dacă schimbi o virgulă sau un cuvânt, sau o literă, se schimbă tot sensul. Și dansul clasic și dansul contemporan aduc ori o abstracție totală, ori sunt legate de o anecdotă.

Eu zic că noi, trupa noastră, facem concretizare abstractă. E mereu un joc între abstract — adică între o mișcare care nu înseamnă nimic în viața de toate zilele și mișcările lucrate din viața cotidiană. Acest amestec — de cotidian cu sublimatul, cu metafora cea mai extraordinară — asta este într-un fel, ideea care se regăsește de la spectacol la spectacol.

— Ce e important în dans?

— În ciuda a ceea ce se crede, dansatorii au nevoie de o tehnică foarte bună și această tehnică nu se obține ca un cadou de azi pe mâine. Este o luptă enormă. Dansul e făcut din trucuri, din formule. Dansul clasic are 20 de formule mari și late, dansul contemporan are 40. Dar tot formule sunt. Când îl scoți pe om din formulă pe care o știe nu mai poate să facă nimic, e handicapat. Libertatea e în fond, libertatea fiecărei părți a corpului. Eu aș spune că fac un dans cromatic al corpului. La fiecare moment poți să scoți fiecare semiton, fiecare nuanță de culoare sau de mișcare.

— Care e cel mai greu lucru?

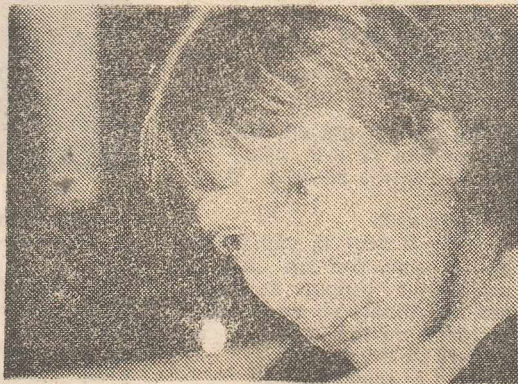
— Imobilitatea. Este foarte greu să pui pe un dansator să stea pur și simplu să stea.

— Despre arta dansului din România?

— Ar fi interesant ca în România să se aibă posibilitatea confruntării, care este foarte importantă. Confruntarea aduce de cele mai multe ori lucruri bune. Monopolul a pândit întotdeauna riscul stagnării. Cu cât vezi mai mult, cu atât primești mai mult, cu cât te inițiezi mai mult, cu atât descoperi în tine însuși lucruri dacă noi, măcar lucruri la care nu te-ai gândit până atunci. E foarte important. Un lucru care ar fi superb pentru România la ora actuală: ar fi extraordinar să poată fi aduse spectacole mari de dans din lume.

— Ce simțiți la această vârstă?

— Dansul este o problemă a prezentului, dar mai mult a viitorului. Un dansator începe să priceapă lumea după 40 de ani. Ii trebuie un coregraf în spate, care să-i spună: fă așa sau așa. E foarte greu ca un dansator să aibă în același timp și un cap de coregraf. A fost problema mea. Problema mea a fost că în același timp a trebuit să inventez o tehnică pentru mobilurile mele, să creez această libertate a dansatorului care să pară că nu face nimic, făcând niște lucruri foarte grele. A

trebuit să-mi păstrez capul de dansator și capul de copil, pentru că un dansator e în primul rând un copil și trebuie să rămână cu ideea aceasta de joc pe care să-l inventeze, trebuie să aibă fragilitatea momentului și în același timp să aibă durată.

— Adică, mai pe înțelesul tuturor?

— Adică să aibă capul coregrafului care este cel care inventează, care mișcă roțile, le pune la loc, care schimbă curelele și face această mașină de ceasornic, o inventează și o reinventează de fiecare dată. Deci acestea au fost problemele cu care am fost confruntat. În același timp, am fost compozitor, interpret. Am fost un om orchestral, care a trebuit să inventeze mișcarea și pentru el și pentru ceilalți. Am plecat de la mine, dar nu toată lumea poate să facă ceea ce fac eu acum, cum nici eu nu pot să fac ceea ce face toată lumea. A trebuit să găsesc un numitor comun între nebunia mea și nebunia noastră și, deci, să găsesc un limbaj cum să fac să apară această nebunie. În fiecare zi ne lovim de lipsa de nebunie, ne lovim de faptul că și actorii caută comunicarea, caută logica, caută facilul. Deci problema mea este că, în același timp, trebuie să fiu foarte fragil și foarte puternic.

— Puterea fragilității...

— În același timp trebuie să te lupți cu lumea ta interioară, care trebuie să iasă pe undeva, prin porii, prin piele, afară; și în același timp, aceste lumi interioare trebuie să-i dai niște rime. Iraționalul trebuie să danseze un fel de „pas de deux” cu raționalul, cu nebunia, cu nenebunia, fragilitatea, puterea. Trebuie, totuși, să ai putere, să ai mușchi, să te ții pe picioare. Și după o zi în care lucrezi zece ore, faci repetiții, nu-ți merge nimic, toată lumea îți sare în cap, ai probleme din cele mai diverse; după aceea trebuie să apari pe scenă și să mai fii și sublim.

(Va urma)

La Oradea teatrul de stat nu se mai vrea un loc cald

Intrat de câțiva ani nu numai în conul de umbră al indiferenței criticii de specialitate, dar, mai grav, în cel al dezinteresului publicului, Teatrul de Stat din Oradea își propune, așa cum afirmă doamna Elisabeta Pop, secretar literar, să redevină ceea ce a fost odinioară. „În ultimii zece ani s-au acuiat prea mulți inși în căutarea unui loc cald și moale. „S-a aplicat un „program al schimbărilor”, prin angajarea unor persoane de autoritate, cu pricepere și dragoste de teatru, cum este regizorul Cristian Ioan, director al teatrului, actorul Harizomenov, sau Monica Jugastru, adevărat manager al instituției. În așteptarea marilor regizori Silviu Purcărete, Valeriu Moisescu, Alexandru Darie, Mihai Mănuțiu, Tompa Gabor, Victor Ion Frunză, pe care orădenii nu și-au pierdut speranța că-i vor avea într-o zi în teatrul lor, au fost primiți învățăceii lor. Cea dintâi premieră a stagiunii, în 4 noiembrie, este semnată de Louise Dăncescu, studenta lui Silviu Purcărete: comedia cu balet „Balul hoților” de Jean Anouilh, în scenografia lui Ujvirossy Gyöngyi. Repetițiile sunt

în curs la următoarea premieră — premieră pe țară — cu piesa „Cimitirul păsărilor” de Antonio Gala. Spectacolul va constitui lucrarea de diplomă a orădenței Anca Bradu, clasa prof. Valeriu Moisescu. Punctele ferme ale afișului stagiunii orădene mai cuprind de spectacolul „Arta comediei” de Eduardo de Filippo, în regia lui Mihai Lungeanu și „Omul cel bun din Secui” an”, de Brecht, în regia lui Cristian Ioan.

Teatrul de poezie de la Oradea pregătește în colaborare cu Filarmonica din oraș, și câțiva actori din București un spectacol „Eminescu”, evident pentru ianuarie 1994. Adăugând și acțiunile culturale vista Familia — lansări de organizate împreună cu recarte, concerte, vernisaje de expozitii, concursuri pe teme de cultură, invitarea altor teatre din capitală și din țară cu cele mai bune spectacole ale respectivelor colective, se vede că, într-adevăr, Teatrul de Stat din Oradea este decis să alunge monotonia. Să le urăm ceea ce-și doresc mai mult: succes și... sponsori.

LIANA MOLNAR TATOS

PIATA DE ARTA, ARTA DE PIATA

Oferta secolului

Iată, evenimentul excepțional în piața de artă autohtonă! Pentru numai 2 milioane dolari, un particular, norocos moștenitor, oferă o variantă a celebrei Domnișoara Pogany de Brâncuși. Statul român, se pare, nu participă la licitație. Bugetul e vlăguit de indexări, ninsori și celelalte. Privatizați, nu pierdeti prilejul!

Dar dolarii să nu fie găuriți! Sugerez proprietarului ca din profitul câștig să repare Atheneul, Biblioteca Universitară și Palatul (dacă, totuși vine!). Rămâne cu mângâierea posterității. Piesa marelui artist, admirabilă, a fost expusă pentru câteva zile la Muzeul Național de Artă. Învăluită în mister. Nuse ofereau detalii despre lucrare. Din pudoare pentru sexul frumos, probabil. Așteptăm cu sufletul la gură evoluția evenimentului. Vă vom ține la curent. Citiți-ne!

Pentru cei care au cântat — zadarnic — Galeria Iulian, am redescoperit-o eu. Din vechiul spațiu, în Calea Moșilor, a „emigrat” spre o zonă mai centrală: în strada J.L. Calderon. Strămutare fericită pentru toată lumea. Spațiul este intim, rafinat amenajat, propice expunerii de artă. Gazdele sunt primitoare și cunoscătoare. Printre covoare scumpe, mobilă mică de valoare, lucrări bune de pictură, atmosfera te îndeamnă la taciale, dar și cumpărături.

Chiar și pe amatorul occidental. Și pentru că a venit vorba: într-o emisiune (economică!) a TV-ului s-a combătut jeful din patrimoniul național de artă. Vorbitorii, mari descoperitori de tâlhării, aveau dreptate (cum aș putea zice altfel!). Au acuzat, însă, lipsă de interes în acest domeniu. Pentru cei interesați, a-nunț că această lege există și încă de mulți ani. Fără a se supune rigorilor ei, nici o rânduică desenată de peniță mea n-ar trece vama. (Vezi și cazul recent al fostului ambasador francez în România). Aici legea trebuie aplicată ferm! Subiectul este serios și e necesar a fi dezbătut de o largă echipă de specialiști. Soluțiile să fie profitabile și pentru patrimoniul cultural național dar să nu descurajeze colecționarii. Pentru că a scotoci iar, nemotivat, prin casele oamenilor, nu se poate legifera într-un stat de drept.

DON LOTREC

Deși Ceaușescu a interzis

La 23 August 1987, la București au cântat SCORPIONS și BEATLES Concertul s-a ținut pe bloc

S-a întâmplat cu mai puțin de trei luni înaintea răscolei muncitorești din Brașov. Imaginați-vă (nu e prea greu) un bloc de zece etaje pe care s-a instalat aparatura necesară unui concert în toată regula. Cei patru se numesc: Nicu (liderul grupului), Jean (a lui a fost ideea concertului pe bloc), Vali și Bogdan. La acea oră erau elevi de liceu. Nicu: „N-am avut probleme cu Mișcarea. Am cântat două ore pe bloc din Scorpions și Beatles. Beatles au concertat și ei pe un bloc în Liverpool, dar au făcut-o când erau în plină glorie. Noi am făcut asta pentru că n-aveam unde în altă parte: nu se întreprindea posibilitatea unei imprimări la radio sau televiziune și săliile de spectacol nu ne primeau pe noi, care nu aveam în repertoriu nici un cântec des-

pre Ceaușescu. Pentru că era 23 august și era soare, ne-a surâs ideea să cântăm pe bloc. Cred că am avut 500 de spectatori, plus că ne-au ajutat niște prieteni cu sonorizarea și s-a auzit în tot cartierul. Pe la ora 14.00 am coborât de pe bloc și am luat-o de la capăt, în stradă. Oamenii nu ne-au mai lăsat să plecăm. Am cântat până seara. A fost ca lumea! Mișcarea nu s-au băgat, dar au stat tot timpul prin preajmă. N-am avut nici o reclamație, să zici, că am sculat pe cineva din somn sau altele. Mama când a auzit ce vrem să facem, mai să leșine!”

În primăvara lui 1993, Top M a dominat clasamentele bucureștene cu melodia Nu-mi pasă de tine. De curând au lansat melodia Spune ceva. Au început imprimările la radio. Pe 7 noiembrie 1993, la Casa Tineretului din Mangalia, cu ocazia celei de-a șaptea ediții o concursului de creație Ancora de aur, s-au im-pus cu un recital de mare succes, de data asta numai din repertoriul propriu. Marea lor dorință, în acest moment, este să facă rost de instrumente competitive.

DAN GHEORGHE
FOTO: FLORIN IONȚĂ

Miruna Boruzescu, după douăzeci de ani:

„În condiții diabolice se poate lucra și aici în termeni occidentali”

Miruna și Radu Boruzescu acum 20 de ani

— Ne întâlnim într-un moment pe care l-am putea numi aniversar. Acum 20 de ani, Miruna și Radu Boruzescu părăseau România, lăsând în urmă amintirea unor spectacole senzaționale — Cameriste, Uriașul munților, Revizorul și câteva filme — Neînfricații, Felix și Otília. Un august în flăcări. Atunci ați plecat cu Lucian Pintilie și, vorbind din punct de vedere artistic, tu, Miruna, te-ai întors prima în România, tot cu Lucian Pintilie.

— Da, am plecat la Paris în noiembrie 1973, exact când am terminat filmările cu Pița și Tatos la Un au-

gust în flăcări și acum, în noiembrie, după 20 de ani, termin filmările cu Pintilie, la Salata. Așa e, cu Pintilie am plecat, cu Pintilie m-am întors.

— Ești foarte constantă. Nu mă refer doar la faptul că pe unde ai umblat și ai avut succese — Paris, Amsterdam, Cardiff, Minneapolis, Washington, Florența — al lucrat mai ales cu Lucian Pintilie, Liviu Ciulei, ori Petrică Ionescu. Și acum, te-am întâlnit alături de prietena de pe vremea Augustului în flăcări, actrița Emilia Dobrin.

— Din păcate, numai cu ea și cu Gina Patrichi m-am

putut întâlni, așa că, hai să nu vorbim despre asta, că mă pui într-o situație penibilă.

— De ce?

— Aș fi vrut să văd foarte multă lume, dar am fost aproape tot timpul la Tulcea, la filmări și, apoi, nici lucrurile nu mai stau ca acum 20 de ani.

— În ce sens?

— Înainte, dacă mă duceam o dată la cineva, îi vedeam pe toți într-o singură seară. Acum trebuie să aranjez nu știu câte întâlniri ca să văd pe toată lumea. Nu-i mai găsesc împreună.

— Cum poți tu să-ți explici, neimplicată fiind, că prietenii de-o viață s-au risipit într-o clipă?

— Nu prea înțeleg... Știu eu? Poate că viața e mai dură acum în România, poate că au mai multe preocupări, că e o alergătură continuă și nu mai e timp.

— Crezi că nu mai e loc de prietenie la noi?

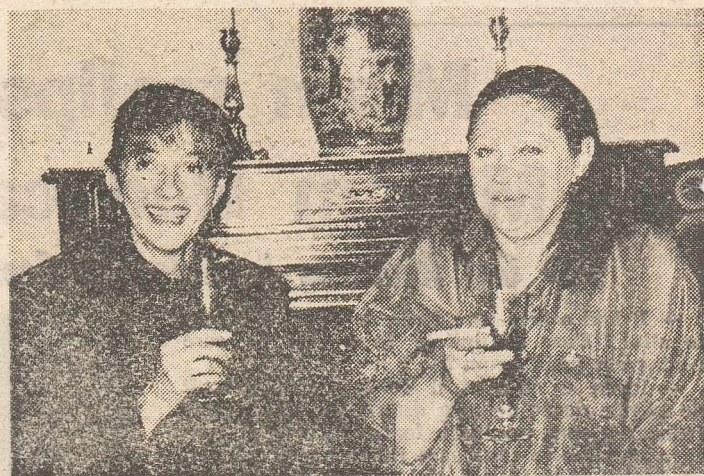
— Ei, exagerați voi! Aici în Occident oamenii nu se mai văd așa des ca înainte. Sunt oameni în Paris pe care-i iubesc și-i stimez, dar nu apuc să mă întâlnesc cu ei de două ori pe an.

— Să însemne asta că am intrat și noi în Europa?

— Posibil! Aveai mult mai mult timp înainte, pentru că nu era mare lucru de făcut. Când am lucrat ultima dată film în România, până se termina pregătirea unei producții, trecea anul. Lucrul asta nu e permis nicăieri în lume.

— Cee ce nu s-a mai întâmplat acum, la filmul lui Pintilie. S-a lucrat într-un ritm diabolic.

— Acesta este primul pas către capitalism. Pentru occidentali, e un ritm normal.

Miruna Boruzescu și Emilia Dobrin

Am început pe 15 septembrie, am avut o lună și o săptămână de pregătire, filmul „Salata” după un capitol din „Cronica de familie” a lui Petru Dumitriu fiind de epocă, anul 1924. Ritmul a fost perfect, diabolice au fost condițiile. În Occident e ușor de respectat termenul, pentru că totul se găsește fără probleme. Aici au fost și bani — este o coproducție franco-română — și bunăvoință și mână de lucru. Ceea ce lipsea era materia primă. Toată lumea voia să muncească la decor și costume, cu condiția să-i aduci materialele. A fost cumplit, dar am reușit să ne încadrăm în termenele stabilite. Aici aș vrea să-i mulțumesc unei persoane care m-a ajutat foarte mult — Viorica Petrovici. E un om de meseria mea și doar pentru că mă știa — eu n-o cunoscusem — mi-a deschis niște drumuri, m-a îndrumat unde să caut ca să găsesc ceea ce-mi trebuia pentru costume. Fără să fie implicată în film, doar din camaraderie, a fost alături de mine în cele mai grele momente. De altfel, experiențele au fost foarte variate, cum e și normal după o atât de lungă absență. În sânul echipei în care am lucrat, cu unii m-am simțit ca și cum n-aș fi plecat niciodată. Era o prietenie simplă, normală. Alții, însă, m-au făcut să mă simt străină până la sfârșit. Mă bucur totuși, că, dincolo de „monștrii sacri”, pe care-i știam, am cunoscut

actori mai tineri și extrem de talentați. Sigur, la Pintilie n-ai să găsești decât „spumă” — Dragoș Păslaru, Marcel Iureș, Claudiu Bleonț. O las la urmă pe Tamară Crețulescu pentru că ea a fost sprijinul meu în lungile nopți tulcene. Iar în aceste zile, am avut un prim contact cu noua generație de fete — Emilia Popescu, Manuela Ciucur — care au adus o notă de veselie și tine rețe în final.

— Prin final, să înțeleg sfârșitul filmărilor?

— Exact. Cu două zile înainte de termenul stabilit.

— Adică, în ritm occidental. Pare a fi un pariu a domnului Pintilie cu sinușii.

— A fost o demonstrație că în România se poate face film ca în Vest, chiar dacă este supraomenesc față de greutățile pe care le ai de trecut.

— Acum, înainte de plecare, pe cine ai vrea să mai vezi?

— Pe mătușa de la Craiova. Timp pentru alte întâlniri nu mai am, trebuie să ajung la Monaco, unde încep un spectacol după Stravinsky cu Petrică Ionescu.

— De la Tulcea, la Monaco! Nu e rău. Și Radu? Nu v-ați văzut de trei luni?

— Vine în România, în prospecție. Va face scenografia pentru următorul film al lui Pintilie, DUELUL după Cehov.

— El vine și tu plezi!

— Asta-i viața de artist!

LIANA MOLNAR TATOS

Ion Țiriac la serviciu — AS!

„Fac tot ceea ce pot pentru țara mea”

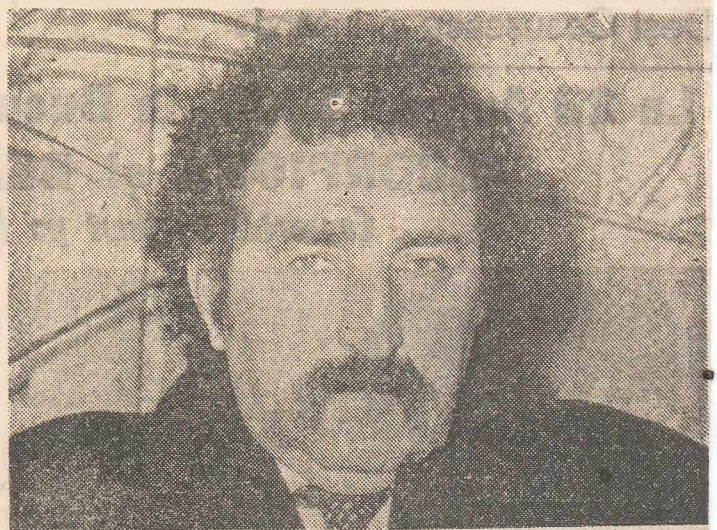
• Dar „marele mustăcios” respinge categoric ideea unei cariere politice

Bancher, reprezentant al mai multor firme (Mercedes, Ford, Siemens), om de presă, unul dintre membrii lobby-ului românesc din America, Ion Țiriac, fostul campion de tenis și descoperitor al lui Boris Becker, reprezintă pentru România postcomunismul simbolul reușitei. Cu un Rolex de aur și cu ochelarii fumurii acest bărbat trecut de 54 de ani, nu poate fi abordat decât din zbor, între o vizită la Congresul american și câteva ore de destindere la Monte-Carlo, Miami, Buenos-Aires, Monaco sau București. Cu toate acestea, afacerile sale în patrie nu au încetat să prospere, după revoluția din 1989.

El deține o treime din acti-

unile Băncii Comerciale Ion Țiriac, fondată în 1991, la care 20% din acțiuni sunt deținute de BERD (Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare). Având un capital de aproximativ 25 milioane dolari această bancă (400 de angajați, 30.000 conturi), își va deschide prima filială din străinătate, în 1994, la Moscova. „Banca este o bună afacere și poate contribui la dezvoltarea țării. Nu mă amestec niciodată în lăruarea deciziilor de ordin tehnic, dar acolo unde este vorba despre logică, am și eu un cuvânt de spus”, declară fostul partener al lui Năstase. În cazul în care nu dețin conturi în banca sa, noii îmbogățiți

români îi datorează privilegiul de a conduce un Mercedes. „Vând 300 de mașini pe an, dar aș dori să pot plasa 300.000”, glumește acest mustăcios cu păr ondulat. În afara cooperării cu reprezentanța firmei Ford în România și a unei societăți mixte cu firma Siemens (telecomunicații), Ion Țiriac a dorit ca și mijloacele de informare în masă să fie incluse în imperiul său. „Televiziunea română nu interesează pe nimeni. Singura sursă de informații reală și palpabilă este CNN”, afirmă el. Ion Țiriac a investit în postul de televiziune particular Canalul 31, a cărui difuzare este pentru moment limitată doar la orașul București, și într-un

post de radio, PROFM, care aparține grupului de presă MEDIAPRO.

Succesul afacerilor sale în România a generat numeroase atacuri, lansate de o parte a presei care îi reproșează că a avut avantaje de pe urma relațiilor sale cu diverși oameni politici, în special cu fostul prim-ministru, Petre Roman.

Sportul, aflat la originea succesului său, nu-i furnizează acum decât 20% din totalul veniturilor. Întrebat despre deza acordurile cu campio-

nul de tenis Boris Becker, care a întrerupt cooperarea cu el în luna iulie, față de Ion Țiriac se întuneacă: „Am încheiat un contract valabil până la 31 decembrie 1996. Eu nu pot fi reziliat unilateral”. Boris Becker înseamnă 10 ani din viața mea. Managerul croatului Goran Ivanisevic Țiriac se consideră acum „mult prea bătrân și prea cupat” pentru a se consacra pregătirii unei noi speranțe tenisului.

Călugărul MIHAI NEAMȚU

omul care
vede prin
oameni -

Printre pacienții
săi, de ordinul miilor,
s-a numărat și

Nicolae Ceaușescu

CĂLUGĂRUL L-A VINDECAT PE CEAUȘESCU DE PROSTATĂ

De fiecare dată când am venit într-o fugară documentare la călugărul Mihai și călugărița Ana, locuitori ai Satului Prilog, comuna Orașul Nou, județ Satu Mare, casa și curtea erau pline ochi de oameni veniți din toate colțurile țării, inclusiv din străinătate (SUA, Italia, Israel). În una dintre aceste scurte vizite de documentare am avut o surpriză de proporții. 4 generali hipeși, frumos echipați, au intrat la un moment dat în curtea lui Neamț Mihai. Lucea a rămas năimă. Au trecut peste rând și au intrat în casă! Au zăbovit câteva ore bune! La plecare au fost la el de înfatuși și plini de importanță ca la sosire. Fără să spună măcar „Bună ziua” au să ceară scuze oamenilor, care stăteau la rând zile și nopți în șir.

Greu, foarte greu l-am putut trage de limbă pe unchiul Mihai, să-mi spună, adică, de ce au venit ditamai generalii la București la Negrești-Oaș cu elicopterul, iar de aici la Prilog, cu mașinile supărătoare de negre și cu numere mici de înmatriculare. Aveam, plus, să aflu, cu mare greutate, să unchiul Mihai a fost consultat în legătură cu adeomul de prostată, de care suferea Ceaușescu. Extrasul dintr-o plantă din flora spontană a fost folosit mai întâi la Cluj, iar mai apoi s-a experimentat la BIOFARM București. A-eam să aflu, tot cu acele priji, că multe dintre rudele lui Mihai Ceaușescu s-au tratat la Neamț Mihai, care nu avea um să-i refuze. Pentru el suferinzi sunt oameni, indiferent de grad și putere.

DARUL DE A PRIVI PRIN OAMENI

De data asta, ca în alte ori, am asistat la aceste examene relativ sumare și totuși rofunde, la care erau supuși pacienții. După privire, după auscultare, după respirație, după mers, după „foșnetul lămanilor” — unchiul Mihai testează toate „beteșugurile” omului. Suferindul se simte re-

alment tulburat în momentul în care i se „ghicesc” afecțiunile de care suferă. Unchiul Mihai vede prin om ca razele röntgen! Și vă asigur că nu este o figură de stil. Doamna Magdalena M., care m-a însoțit, a rămas ca la dentist în momentul în care, cu voce tăgănată, unchiul Mihai i-a spus-o pe șleau, că suferă de cancer. Și încă într-o fază avansată. Paradoxal și incredibil i s-a părut doamnei M. altceva. 32—33 de plante, dintre cele 76 prescrise pentru ceaiuri și băi fierbinți, sunt antitumorale, conform datelor excelente oferite de profesorul Bojor.

CREDINȚA ÎN DUMNEZEU ÎNAINTE DE TOATE!

M-am supus ritualului călugăresc și am închinat în fața icoanei Maicii Domnului, alături de călugărul Mihai și călugărița Ana, sora sa. Am făcut și rugăciunea cea de trebuință și bine primită. Apoi am avut îngăduința să asist la câteva „consultări”, deși unchiul Mihai este de părere că astfel de consultări se fac numai în prezența pacientului suferind, pentru că în domeniul bolii intervine o serie de chestiuni intime, care nu suportă dialogul împărțit între terțe persoane.

„Doamnă, dumneata nu crezi în Dumnezeu! Și fără credința în Dumnezeu, n-ai să te faci bine!”, i-a spus la un moment dat, Nataliei S., care tocmai a fost expulzată dintr-un spital din Tg. Mureș. A fost deschisă chirurgical și închisă imediat la abdomen! Cancerul s-a extins în mod galopant. Într-o astfel de fază avansată, e greu să faci minuni. Unchiul Mihai mai speră și în acest caz, efectiv grav. A avut și alte similare.

Oamenii se perindă prin fața noastră. De la cele mai stranie boli de piele la afecțiunile tumorale, care nu se pot vedea cu ochiul liber, călugărul Mihai Neamț din Prilog a vindecat multe dintre bolile grele ale veacului, zilele trecute și în anii trecuți, când practica „meseria” cu fereală.

DOCTORII ÎNSIȘI SUNT PACIENȚI

Răsfoiesc maldărul de scrisori. Mă uit și peste însemnările zilnice ale călugăriței Ana, cu privire la stadiul bolii și al vindecărilor unor pacienți. În mod paradoxal și incredibil, printre pacienți figurează un medic din Sibiu și altul din Alba Iulia. Într-un răstimp atât de scurt, n-am avut cum să le cerem îngăduința să scriem despre domniile lor. Poate cu un alt prilej. N-ar interesa, desigur, nu doar părerea domniilor lor ca pacienți, ci și ca specialiști în materie. Unde medicina nu mai poate străbate, iată că medicina naturistă, tradițională își croiește părțile sigure. Medicii Mihai Pop (director al Spitalului orașenesc Negrești-Oaș) și Liviu Homorozeanu, unul dintre cei mai buni chirurghi din zonă, mi-au vorbit despre acest aflax de oameni suferinzi la Prilog, județul Satu Mare. Numele și renumele unchiului Mihai depășit granițele județului și chiar ale țării. Și nu e vorba doar de a citi bolile, ci și de a le vindeca, treptat și sigur. Cădem de acord cu medicii sătmăreni că la mijloc este și credința și redobândirea încrederii în forțele proprii. „Credința te va mântui, femeie!”, îmi sună în urechi îndemnul christic.

Într-unul din numerele viitoare ale revistei vom reveni cu spicuri din multele scrisori pe care le primește unchiul Mihai. Dat fiind faptul că dânsul este supraaglomerat, că nu mai prididește cu numărul mare de oameni care-i pășesc pragul modestei căsuțe din PRILIG, județul Satu Mare, ne-a rugat să facem această mijlocire de suflot, între domnia sa și pacienți. Vom media acest dialog cu mare plăcere, mai cu seamă că este vorba de sănătatea, liniștea și starea de veghe a semenilor și cititorilor noștri.

DORIN SĂLĂJAN

Într-o viață anterioară, indianca Varma și-a ucis soțul. Reîncarnată în secolul nostru, ea și-a repetat fărădelegea

În localitatea Meerat, din India, aflată la aproximativ 20 de kilometri, nord de Delhi, locuia Sushma Kunthum împreună cu soția sa Varma. Dacă în primii ani de căsnicie viața de familie a decurs normal, de la o vreme, însă, Varma începu să aibă comportări bizare. Din când în când devenea o altă persoană. Zicea că o cheamă Zama și că locuiește într-o mică localitate de pe coasta de vest a Indiei, la Parla Kimedi. Intrigat de aceste stări anormale ale soției, Sushma a plecat într-o zi la Parla Kimedi pentru a se lămuri și informa. Aici, spre surprinderea lui, a aflat de la un bătrân ce-și ducea traiul la marginea orașelului că, în urmă cu aproximativ 60 de ani, a locuit o femeie Zama, care într-o noapte, din gelozie și-a ucis soțul. Știa toată povestea ei pentru că erau vecini. Judecată pentru crimă Zama a fost condamnată la moarte prin spânzurătoare, sentință care a și fost executată la scurt timp. Reîntors la Meerat, Sushma, intrigat de cele aflate, începe să-și ducă soția pe la diverși medici și vraci, poate că se va găsi cineva să o vindece de aceste coșmaruri.

Dar Varma se simțea din ce în ce mai rău. Acum începuse să se pipăie la gât unde avea uneori dureri atroce. Într-o dimineață îi apărură roșeață ciudată ce îi înconjură grumazul, care la scurt timp dispărură, pentru a-i reveni iar, peste o vreme. Certurile între cei doi soți începură să se amplifice, Varma devenind de o gelozie sălbatică. Începu să semene, din ce în ce mai mult, cu Zama, femeia descrisă de bătrânul locuitor din Parla Kimedi moartă acum 60 de ani.

Și într-o noapte dezastrul s-a dezlănțuit. Luând toporul din bucătărie Varma i-a aplicat câteva lovituri în cap soțului ei, ce dormea liniștit, trecându-l astfel din lumea viselor direct în lumea cealaltă.

Pentru crima ei din gelozie, Varma își așteaptă pedeapsa, care ar putea fi capitală. Dar de fapt viața acestei ființe a fost repetarea vieții Zamei, decalată în timp.

Să fie vorba de o reîncarnare, despre care se vorbește atât de mult în ultima vreme?

AUREL D'IANU

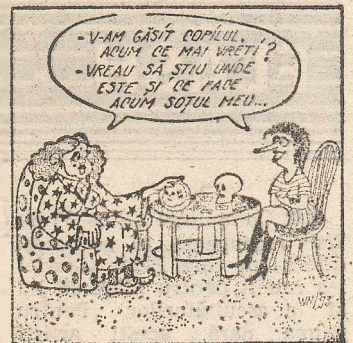
O mamă și-a găsit fiica răpită folosind oglinda magică

Soții Lantz Zabaletta locuiau de mulți ani într-o localitate aproape de Bogota și erau destul de fericiți. Aveau șapte copii frumoși și sănătoși, iar pentru că nu erau foarte pretențioși, considerau că au cât le trebuie pentru a duce o viață normală. Dar asta a fost până-ntr-o zi, când fiica cea mai mică, Dominique, în vârstă de 7 ani, cu o murtisoară de melisă, cu ochi negri, păr ondulat și mătăsoș, cea mai zglobie dintre toți, a dispărut-fără urmă în timp ce se juca, împreună cu alți copii, lângă izvoara unei păduri. Niciodată nu se întâmplase așa ceva în aceste locuri, și nici nu se putea crede că ar fi vorba de o răpire. Și cu toate că a fost îndelung căutată, Dominique n-a putut fi găsită.

Înnebunită de durere, Alejandra, mama ei, a apelat la magia satului, o bătrână de care toată lumea se temea. Le era frică, pentru că prea multe se spuneau pe seama ei: că vinerea încalcă o mătură și vorbește cu morții, că are casa plină de obiecte ciudate — tigve, lumânări pe jumătate arse așezate în formă de cruce, păsări împăiate, fluturi morți ce îi împodobesc camerele...

Bătrâna, după ce a ascultat povestea Alejandrei, i-a spus să meargă acasă și să facă o oglindă magică.

Alejandra a umplut o cupă de sticlă cu apă până sus de tot. A pus-o pe un cearșaf alb. În spatele ei a pus cinci lumânări aprinse. S-a așezat în fața cupei, așa încât să vadă bine suprafața apei. Apoi

a luat-o și pe fiica ei de 12 ani. Sudi, să se așeze lângă oglinda magică, dar să privească în sus. S-a așezat în spatele ei și i-a pus mâinile pe umerii ei. Acest gest l-a repetat de cinci ori, tot timpul cu gândul la Dominique, cu dorința aprinsă de a o vedea. Sudi trebuia ca în tot acest timp să stea nemiscată, să nu vorbească. Deodată, Alejandra a văzut deasupra oglinzii magice niste nori, apoi aceștia au început să prindă contur. S-a văzut clar chipul fetiței ei dragi, în lacrimi, alături de o femeie cu privire urâtă.

Mergând la Poliție, Alejandra a descris figura femeii din oglinda magică. În urma cercetărilor făcute în toate localitățile vecine a fost descoperită o mafie întreagă care se ocupa cu răpirea copiilor, pentru a fi vânduți apoi ca sclavi. Dominique fusese răpită în acest scop și era ținută până când trebuia să vină omul lor de legătură, pentru a o putea vinde.

MARIA ANTONESCU

PRINCE — înger sau demon?

La la valul seismic provocat de Purple Rain, Prince e un superstar. Acest mic geniu sfidează toate interdicțiile și se joacă cu focul, impunându-se cu o dezinvoltură deconcertantă ca pers. najul cel mai imprezibil, cel mai insesizabil și cel mai misterios din generația sa. Vrajitor de studio sau sălbăticie de scenă, Prince își construiește legenda începând cu 1978. The Kid of Minneapolis a revenit tumultuos anul acesta pe scenă și fiindcă nu l-am putut viziona și nici n-o vom putea face în curând, să ne mulțumim cu informațiile despre...

Prince Roger Nelson născut pe 7 iunie 1958 la Mount Sinai Hospital din Minneapolis. Cum mama sa Mattie are deja obiceiul de a-i spune soțului ei Prince, îi dă nou-născutului, cu mare ușurință, porecla Skipper, pe care o va purta toată copilăria. Timp de câțiva ani Prince și sora sa Tika (născută în 1960) se scaldă în ambianța muzicală care domnește în casă. Între pianul tatălui său (tencuitor și pianist de bar) și cântecele mamei sale (cântăreață și asistentă socială), Skipper e numai un rechi și acumulează totul.

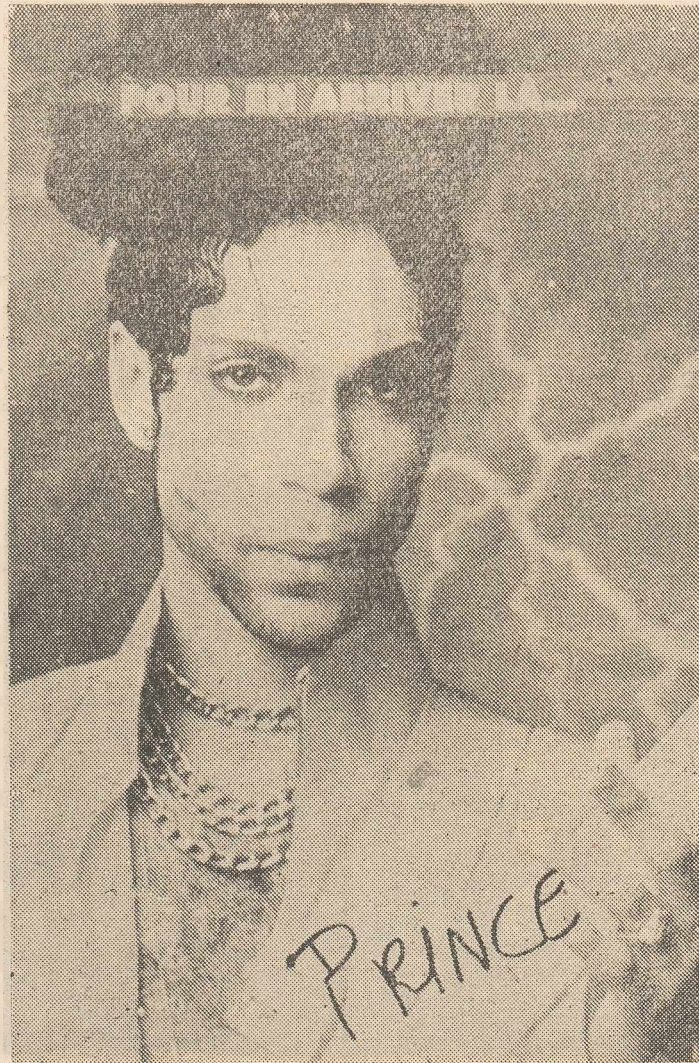
La 6 ani, încearcă să reproducă genurile foiletonelor la pianul din casă. La 14 ani se alătură grupului Grand Central la care vârul său este toboșar. La 19 ani obține un contract cu Warner, un avans de 1 milion \$ și se bucură de libertate artistică totală. De la al doilea disc, devine un star în aur. Prince avea 7 ani când John Nelson, tatăl său, trăneste definitiv ușa după nenumărate certuri familiale. Copilul va păstra o amintire dureroasă a acestei rupturi. Când mama sa se recăsătorise cu un anume Hayward Baker, o ură violentă se instalează în sufletul său. Prince fuge și-și găsește o familie adoptivă, aceea a unui prieten muzician. Astăzi, semnează cu regularitate titluri împreună cu tatăl său, care e foarte mândru de el.

Prince are o mare plăcere de a se juca cu sexul (mai ales la începutul carierei). Mult

timp a apărut pe scenă numai în cizme cu tocuri înalte (pentru a compensa cei 1,56 m) și slip de piele neagră! Apoi a început să-și achiziționeze costume pentru travestiri din sex-shops, pentru ca în final să-și angajeze propriul stilist. „Mă îmbrăcam așa pentru că nu-mi plăceau hainele” explică el. „Toată lumea credea că sunt gay, monstru, sau un sac de trucuri. Puțin îmi păsa! Eram pur și simplu eu, nici înger nici demon!”

Știe să cânte la mai mult de 27 instrumente! Pentru primul său album asigură deja interpretarea, compoziția și producția. Eveniment de premoniție, exact cu piesa generică a foiletonului Batman pe care televiziunea americană îl difuza în copilăria sa, prodigiul muzician a învățat să cânte la pian, primul său instrument. Prince nu dă mai mult de două interviuri pe an! Și asta pentru simplul motiv că nu vrea să se dezvăluie. Când nu era încă foarte cunoscut, a acordat un interviu televizat; a răspuns la întrebări prin mișcări ale capului în semn de „da” sau de „nu”. Când a fost întrebat de câți ani cântă, a arătat patru degete... „În curând, nu voi mai da nici un interviu” a declarat el. Cu 14 albume la activ, s-a calculat că vinde în fiecare zi a anului aproximativ 500 de discuri pe oră, însemnând cam 1700 \$.

Prince compensează marele deficit de dragoste filială, adoptând o atitudine de Don

Juan. Accedând la statutul de sex-symbol, ține cu tot dinadinsul să facă staturii două muziciene favorite Wendy & Lisa, foste coriste cel-acompaniau. Presa îi atribuie des legături cu actrițe (Kim Basinger, Ingrid Chavez, Sinead O'Connor) dar nu întotdeauna oficiale. După alte păreri Prince e bisexual. Asupra acestui aspect, starul nu încearcă nici un contraargument care ar putea clarifica ambiguitatea... Și atunci?

Cu toate că posedă apartamente în mai multe capitale ale lumii, Prince n-a dorit ni-

ciodată să-și părăsească orașul natal unde posedă un night-club numit Glam Slam. Reședința sa se află într-o zonă izolată. Lângă Minneapolis, se întinde Paisley Park, cartierul său general. Această clădire impozantă, în întregime albă, oferă un studio de înregistrări (sunet și video) echipat cu tehnică de vârf. Madonna, R.E.M. și A-HA au înregistrat aici. Achiziția acestui complex a costat 10 milioane \$ și aproape l-a ruinat pe Prince. Din fericire, albumul său pentru filmul Batman l-a ajutat să se redreseze financiar!

„Când am părăsit liceul după ce mi-am luat diploma, am simțit toate legăturile mele cu lumea tăiată” — mărturisește el. „Înainte de a începe să compun, am întrerupt orice relație cu fetele. În acea perioadă am compus enorm de multe piese despre sex. Dar erau lucruri pe care visam să le fac, nu pe care le făceam”. Deci în castitate își găsea el inspirația, ceea ce e

uimitor având în vedere evdenta plăcerii lui Prince c a lega sexul de muzică.

Symbols, ultimul album al lui Prince nu i-a adus succesul scontat. Un lucru e sigur: dat la el, din două albume doar unul are priză puternică. „Nu-mi pasă că am făcut discuri care n-au mers. Eu înregistrez pentru bani, și am deja tot ce-mi trebuie. Acum un an, starul a primit 100 milioane \$ în avans pentru următoarele 6 albume. După ce a semnat 2 titluri pentru noul album al lui Prince Love, Prince a compus piesă ce va apărea pe viitorul album al lui Kylie Minogue și un întreg album pentru grupul său de scenă New Power Generation. E aproape un an de când a fost numit vicepreședinte al grupului Time-Warner care editează discurile și filmele sale. Muncitor neobosit, dar în aceeași măsură capricios și dăpotic, e stăpân cu drepturi depline pe imperiul său. „Dacă n-aș compune, aș muri. Muzica în sânge. În fiecare zi vin în minte cântece. E ca un blestem pentru mine: mă voi simți întotdeauna obligat să înregistrez iar și iar. Și totuși, exasperat că i refuzat pe 7 iunie, ziua de naștere a lui, să-și verse sările sale, de către casa de discuri, apariția unui nialbum, Prince a declarat nu va mai înregistra niciodată nimic și că „se va retrage în studio”. Știind însă că Prince deține aproape 300 de piese înregistrate, el ar putea scrie câte un album pe an până prin 2025.

Prince își va consacra timpul, după spusele lui, filmului, teatrului, night-cluburilor „mediilor interactive”... Se teapă ieșirea benzii originale a filmului I'll do anything Albert Brooks pe care figurează multe realizări înregistrate. Conform unei știri din Los Angeles, fiica de 19 ani a lui Prince, Nora, fiica de 19 ani a lui Prince, Marwin Gaye, locuiește într-o casă de câteva săptămâni în conacul lui Prince din Minneapolis. Cei doi par a fi foarte înamorați unul de celălalt. După sute de coups-de-foudre Prince pare a fi întâlnit o nouă iubire. Le-ar fi dat o consimțământul Marwin Gaye dacă ar fi trăit? Deși Prince el afirmase: „Nu spun că e sexy și că timbrul vocii apropiat de al meu, nu-mi place de loc. Ar trebui să știe că există singur print și acela sunt eu”. Oricum lucrurile s-au lămurit în sensul că Prince nu-și dispută numele și nici statutul cu nimeni. E unic! Aveți răzbul să fiți împotriva?

FLASH - CONTACT

■ ■ ■ Compilația „Plus From Us” regroupează 15 muzicieni diferiți pe care Peter Gabriel i-a reunit pentru plăcerea lui și a ascultătorilor. Pentru prima oară, acești artiști și-au propus să ne deserteze cu ritmurile orientale și africane din care Peter s-a inspirat pe ultimele sale albume. Este în același timp și maniera lui de a mulțumi respectivilor muzicieni pentru evoluția lui artistică. De o tehnică nesofisticată, titlurile componente necomerciale dau impresia de

liniște și spiritualitate relaxantă. Cherchez la compilation!

■ ■ ■ SLIVER e o clădire new-yorkeză foarte mică și foarte căutată în Manhattan. În acest imobil de lux, unde s-au săvârșit crime ciudate se va instala o tânăra editoare (Sharon Stone) în convalescență amoroasă. Va fi subjugată de farmecul proprietarului (William Baldwin) care a amplasat camere de filmat în toate apartamentele, și va întâlni un personaj tenebros

specialist în romane despre crime. Groază, voyeurism și sex, un cocktail cu efect garantat de bombă! SLIVER este deci și un film care trebuie vizionat când va fi accesibil.

■ ■ ■ Tori Spelling, pe care o veți putea admira în serialul Beverly Hills 90210 nu mai suportă zgomotul elicopterelor căci o împiedică să doarmă. Cu ocazia unei seri petrecute într-un bar șic din Los Angeles, fiica vedetă a celebrului producător Aaron Spelling, a întrebat un pilot ce e posibil de făcut pentru a-i opri pe „oribili” turiști să survoleze proprietatea bogatului său tată. „Nimic”, a răspuns pilotul „căci se află în spațiul aerian public”. Următoarea întrebare a lui Tori a fost: „Și nu se poate cumpăra acest spațiu aerian?”. Cine poate...

Topuri — Radio Contact

— ediția 46 —

• TOP 30

1. MEAT LOAF — I'd Do Anything For Love
2. SOUL ASYLUM — Runaway Train
3. BILLY JOEL — The River Of Dreams

• TOP SLOW & BLUES

1. DIRECTIA 5 — Don't Go
2. ROCH VOISINE — I'll Always Be There
3. BRYAN ADAMS — Please Forgive Me

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. ARMY OF LOVERS — I Am
2. JONATHAN BUTLER — All Grow'd Up
3. NICK KERSHAW — The Riddle

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

VARSATORUL

20 ian. - 19 febr.

Nativii din perioada 24-31 decembrie riscă să aibă o serie de conflicte de muncă și intravenții. Se vor ivi, de asemenea, probleme de gestiune. Și pentru cei născuți în 11-16 februarie sfârșitul an poate fi penibil. Vor reuși o puternică lipsă de libertate, care poate provoca rupturi definitive, fie la serviciu, fie în viața personală. Pentru ceilalți, timpul curge, fără întâmplări deosebite. În dragoste: cei din 11-16 februarie își pot găsi persoana pe care să-i consoleze. Celorlalți este hărăzită o lună liniștită.

PEȘII

20 febr. - 20 mart.

Cei născuți în zilele de 23 februarie-1 martie, intră în o perioadă plină de șanse, care va dura până în august 1994. Personalitatea li trezește, proiectele au togaranțiile de a se împlini. Unele zile ale lunii mai dau ocazie celor din perioada 18-20 martie să facă o întoarcere decisivă în drumul lor. Nativii din 18-20 martie

se vor bucura de o lună foarte agreabilă. Pentru ceilalți, evenimentele plutesc în aer. D.r. e preferabil să nu faci valuri. În dragoste, după o lungă stagnare, vine clipa cea mare.

BERBECUL

21 mart. - 20 apr.

Pentru toată zodia, un bun curent planetar până în 26 decembrie. Asta le va permite să termine anul cu bine. Influxuri favorabile în ceea ce privește viața amoroasă sau cea artistică, unde se poate ajunge la strălucire. Sunt prielnice întâlnirile de dragoste și căătoriile. Începând cu ziua de 27 decembrie, stres și pericol de accidente pentru cei născuți între 21 și 30 martie. Până în noaptea de revelion se recomandă multă prudență.

TAURUL

21 apr. - 20 mai

Curentul de șansă începe să răsădă asupra zodiei, dar, pentru moment nu-i privește decât pe cei născuți în perioada 21 aprilie-1 mai. O lună care curge plăcut, cu surprize mici dar foarte agreabile, în ciuda unui litigiu de scurtă durată. În general, echilibru și armonie. Pentru ceilalți, e încă o muncă de

galeră, mai ales la nativii din 15-18 mai. Șansa va veni pentru aceștia în luna ianuarie.

GEMENII

21 mai - 20 iunie

Enervarea cuprinde toată zodia. Singurii exceptați sunt cei din perioada 15-18 iunie. Dar, totul se calmează de Crăciun.

RACUL

21 iun. - 21 iul.

La sfârșitul lunii, contrarietate pentru cei născuți în perioada 22-30 iunie. Este debutul unei lungi perioade de șansă pentru nativii din zilele de 26 iunie-7 iulie. Pentru cei din 7-14 iulie, a calmie. Nativilor din 15-21 iulie li se oferă un început de lună favorabil în domeniul sentimental.

LEUL

22 iul. - 21 aug.

Pentru întreaga zodie, un flux de energie fizică și mentală, permițându-le celor născuți în zilele de 27 iulie-2 august să meargă înainte în ciuda dificultăților de organizare. Cei din perioada 16-21 august, după o lună cu un început plin de probleme arzătoare, își vor atinge scopurile propuse. Pentru ceilalți, totul merge bine. Excelentă perioadă pentru plăceri și o viață sentimentală ce se deschide ca o floare.

FECIOARA

22 aug. - 22 sept.

Mare agitație până-n 20 decembrie, care va cuprinde întreaga zodie, dar cu precădere pentru cei născuți între 9 și 22 septembrie. Riscuri de altercații sau ruperi de legături. Începând, însă, cu ziua de 20, curentul benefic revine. El va favoriza în special pe cei din perioada 23-31 august, care se vor bucura din plin și de luna ianuarie.

BALANȚA

23 sept. - 22 oct.

Marile zguduirii ale anului au trecut. Puțină nervozitate pentru nativii din 23 septembrie-3 octombrie la sfârșitul lunii. Un foarte bun final de an pentru cei născuți în perioada 17-22 octombrie, care și vor putea consolida câștigurile din timpul lui 1993. Pentru ceilalți, o lună liniștită.

SCORPIONUL

23 oct. - 22 nov.

Cei născuți între 29 octombrie și 7 noiembrie, vor păși într-o lungă perioadă de șansă, care va dura vreme de nouă luni, fie că e vorba de vizi artistică, de probleme administrative sau financiare. Excelentă lună la nivel profesional pentru cei născuți în zilele de 8-14 noiembrie. Nativilor din 15-20 noiembrie, o rază de lumină și sfârșitul perioadei de nesiguranță. Cei născuți între 21 și 23, le este rezervată la începutul lunii o nouă dragoste.

SAGETĂTORUL

23 nov. - 20 dec.

Dinamismul cântă totuși zodia, accelerându-se la cei născuți în zilele de 2-20 decembrie. Putere, strălucire și abilitate pentru toți. Interesul este de a utiliza această lună pentru a obține maximum în viața profesională. Acest val purtător de putere se diminuează începând cu 20 decembrie. Dragostea mai este încă favorizată, până în jurul datei de 26 decembrie. Va fi genul fierbințe și exaltat.

CAPRICORNUL

21 dec. - 19 ian.

O lună de repaos pentru toată zodia, care nu mai primește nici o influență negativă. Entuziasm și oportunități de sesizat pentru cei născuți în perioada 23 decembrie-1 ianuarie. Pentru ceilalți, este un pic toamnă, dar fără pericol. În dragoste, renașterea se va produce ușor, către Anul Nou.

Chiromantie în serial

Mâna dumneavoastră arată că sunteți norocos?

LINIA INIMII. Arată viața orasă și efectivă în general.

Linia dreaptă. Sunteți deosebit în sentimente. 1994: va fi o anie să vă supravegheați pentru că puteți avea un or cu urmări nefericite. **Linia curbă.** Entuziasmul și optimismul vă ajută să faceți față tuturor dificultăților, pășind buna-dispoziție. 1994: prosperitatea este atuul dvs. e termină sub degețul arător. Dacă mai ascultați și cei din jur, vă va surâde ochul.

Linia dublă. Emotivitatea putea să vă joace feste în fesie și pe plan sentimental. Nu le puneți pe toate la et căci puteți avea regres profesional.

Linia întreruptă. Vă puneți singură în situații dificile. „De ce să fie simplu, când poate fi complicat” este deviza dvs. 1994: încetați să mai despicăți firul în patru.

Linii mici în sus. Aveți mai multe corzi la arcul dvs. Sunteți într-adevăr seducătoare și

vă adaptați perfect la orice partener. Un atu pentru anul 1994.

LINIA VIETII. Arată potențialul energiei vitale.

Linia curbată în sus. Sunteți în formă. 1994: faceți sport, căătoriți. Dacă sunteți șomer, veți găsi serviciu în do-

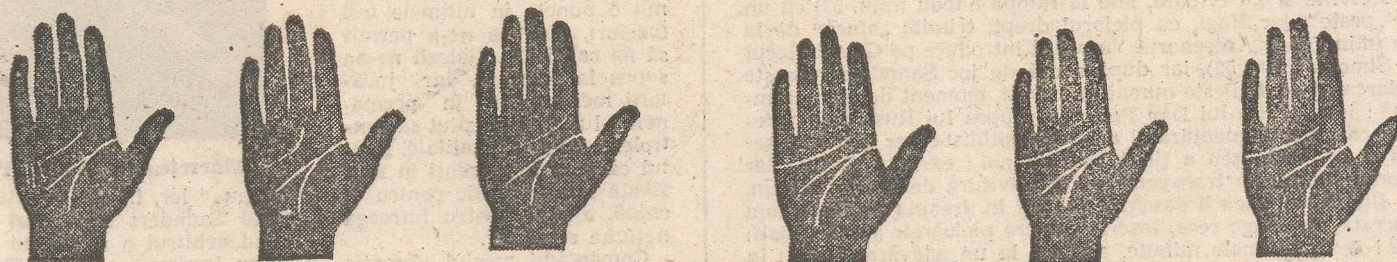
menul sportiv.

Linia scurtă. Nu prea aveți vitalitate. Economisiți-vă energia. 1991: gândiți bine înainte de orice acțiune. Norocul vă va surâde în domeniul artei.

Linia lungă. Vă folosiți de energia vitală care este excelentă. Profitați, deci. Să nu vă fie teamă de nimic. 1994: chiar dacă lumea este plină de răutăți, totul vă va reuși.

Linia întreruptă. Aveți o perioadă dificilă în prima parte a anului. Fiți calmă, aveți răbdare. Eforturile vor fi compensate în al doilea semestru.

Scurtă și deviată spre in-

WELCOME TO THE USA!

Clasamentul grupei a IV-a

1. ROMÂNIA	10	7	1	2	29-12	15
2. BELGIA	10	7	1	2	16-5	15
3. Cehia și Slovacia	10	4	5	1	21-9	13
4. Țara Galilor	10	5	2	3	19-12	12
5. Cipru	10	2	1	7	8-18	5
6. Insulele Feroe	10	0	0	10	1-38	0

ții lotului național al României.

Am avut în permanență legătură cu cantonamentul tricolorilor, de unde am „simțit” pulsul zilnic. Ioan Becali, managerul unor fotbaliști transfeți în străinătate, mi-a transmis punct cu punct programul lor, dar în special vești despre moralul echipei. Ca și odată, tocmai acest capitol a reprezentat pentru antrenorii Iordănescu și Dumitriu principală preocupare, sarcină de care s-au achitat excelent, atât prin victorja ca atare, dar și prin modul cum au conceput pregătirea psihică.

Cu puține ore înainte de meci, am dorit să transmit un ultim punct de vedere al lui Puiu Iordănescu; l-am sunat circa două ore la hotelul Kopthorne din Cardiff și a fost imposibil de găsit, pentru că făcea turul prin camerele jucătorilor spre a discuta „între patru ochi” cu el — sigur o metodă veche, dar eficientă atât pentru liniștea sufletească a antrenorului cât și pentru cea a sportivului. L-am prins în ultimul moment, în care mi-a declarat

că România va obține calificarea pe baza unui potențial real ce va fi confirmat pe gazon.

Convorbire secretă Iordănescu — Lucescu

Un rol aparte l-a jucat și Mircea Lucescu. Antrenorul Bresciei a sosit la Cardiff însoțit de stafful clubului lombard, apoi a discutat ceva cu Puiu, subiect ținut secret și după meci, în orice caz schimburi de păreri, cred eu, s-a bazat pe tactica „finalei”, aici Mircea având experiența italiană în care mai întâi nu ai voie să pierzi. De altfel și a doua zi am avut o „întâlnire” cu Mircea Lucescu, mai exact am făcut un interviu cu el despre implicațiile calificării României asupra echipei Brescia, dar rugămintea sau curiozitatea mea nu l-au impresionat, așa că ceea ce au vorbit cei doi la Cardiff va rămâne în continuare un secret.

Am aflat în schimb că perechea Iordănescu — Lucescu a evoluat cu 23 de ani în urmă pe același stadion și tot

în cadrul unui meci decisiv, ei au locuit și în aceeași cameră în hotel, declarația confirmând o mai veche prietenie între ei, ceea ce explică și venirea lui Mircea în capitala Țării Galilor, atât pentru a da o mână de ajutor naționalei, cât și prietenului său Puiu. Trebuie să menționez că antrenorul Bresciei a ajutat în permanență fotbalul românesc de când se află în Italia, iar acțiunile sale, atât pe plan sportiv, financiar, dar mai ales uman, reprezintă argumente clare în fața unora care încearcă să neghe rolul pozitiv al lui Mircea, în ideea de a crea impresia că „el a dorit să îndepărteze pe unii tricolori de națională”.

Ioan Becali: „Băieții vor merge în SUA!”

Țiți Dumitriu mi-a declarat cu 24 de ore înaintea meciului cu Țara Galilor (era vorba de pronosticul lui) că România nu a venit la Cardiff pentru o demonstrație de fotbal, ci cu un scop bine precizat; m-a impresionat plăcut meticulozitatea cu care a spus așa ceva, menționând că meciul a fost bine pregătit și că nu există decât o singură variantă, și anume calificarea. La fel și Ioan Becali, „tatăl strănieriilor”, simțind cel mai bine emoțiile sau starea sufletească a titularilor săi; de la început era de părere că „băieții vor merge în S.U.A.”, ei fiind experimentați și încercați în numeroase derburi, părere la care a aderat și secretarul general al F.R.F., Adalbert Casai, în cadrul unei convorbiri avute cu patru zile înaintea

partidei, atunci când lotul afla încă în localitatea galeză Knochke.

„Totul este bine când termină cu bine” se spunea bătrâni, așa că reprezentativa de fotbal a României este prezentă pentru a oară consecutiv la turneul național al campionatului mondial și pentru a șasea oară în general, amintind participarea din anii 1930—1934—1938.

„Strănieri” din Liga Nazionale — cap de

Agenciile internaționale comentat pozitiv promovarea tricolorilor, zăreau itali de exemplu, notând că formația se datorează în special celor din Liga Națională.

S-a transmis și știrea cesului aceluși suporteri care din fericire nu are nimic în legătură cu delegația noastră. Poate că ar trebui să ne imaginăm „tabloul” la aeroportul din Cardiff unde grupul românesc a oprit și supus „protocol” poliției galeze, care a dat cârui turist câte un m după care l-a fotografiat obligat să semneze o declarație. Vă puteți imagina o asemenea situație cu generalul Mugurel Florescu, procurator adjunct al României, fond nimic neobișnuit, oarece era vorba de o formalitate absolut normală pentru poliție.

Revenind la fotbaliști, antrenorii și la toți cei care au contribuit la succesul la Cardiff, nu îmi rămân decât să le urez un succes. Bravo și mult succes la meciul final al campionatului mondial! „Welcome Ron to the World Cup '94”!

România — Țara Galilor

2-1

● Recapitularea fazelor de joc:

● Fiind vorba de meciul care a încheiat conturile în grupa a IV-a, să reținem câteva momente mai importante ● Debutul partidei: apetit ofensiv al echipei noastre ● Ilie Dumitrescu (min. 2), Hagi (min. 10) și Dan Petrescu (min. 12 — șut de la 6 m în bara laterală), creează primele emoții la poarta lui Southall ● Nici gazdele nu stau cu mâinile în sân, Ian Rush, Giggs sau Melville punându-l în alertă pe Florin Prunea ● Încă mai regretam șutul „peste” al lui Ilie Dumitrescu (min. 18), când Hagi preia o minge pe dreapta, trimisă de Belodedici, își face culoar de șut și de la 22 m reușește deschiderea scorului: 0—1 (min. 32) ● Deschis excelent de Răducioiu, în min. 38, Ilie nu-l poate păcăli pe goal-keeperul galez și gândul ne trimite la Monaco... ● Mai ales că în minutul următor Prunea este obligat să respingă (excelent) în corner balonul expediat la vîlcu de Young ● Final de repriză cu Dan Petrescu respingând șutul lui Melville ● La reluare, iese la rampă Sabău (min. 50) cu un lob „peste”, iar Hagi, cu piciorul drept, trimite „afară” de la 8 m (min. 58) ● Antrenorul Yorath îl introduce pe Goss în locul lui Simons (min. 52), iar după o oră de joc Saunders reușește egalarea: 1—1 ● Peste numai un minut, moment de mare cumpană: intervenția lui Dan Petrescu asupra lui Rush este apreciată ca neregulară și arbitrul Rothlisberger dictează penalty! ● Dumnezeu a ținut însă cu noi: execută Bodin, dar balonul întâlnește transversala! ● Lovitură de grație în min. 82: Ilie Dumitrescu îl deschide perfect în dreapta pe Răducioiu și acesta, cu sânge rece, înscrie printre picioarele lui Southall: 1—2! ● În ultimele minute, asistăm la un adevărat asediu în preajma porții noastre, dar „jocurile erau făcute”: ROMANIA S-A CALIFICAT!

ANTRENORII ÎN MINUTUL 91

Imediat după fluierul final al partidei Țara Galilor — România, cei doi manageri ai echipelor au făcut presei următoarele declarații:

Terry Yorath: „Am comis două greșeli grosolane. Southall va fi, sper, destul de cinstit pentru a recunoaște că primul gol primit este o urmare a greșelii sale. Dacă l-ar fi apărut și dacă Paul Bodin ar fi reușit transformarea loviturii de pedeapsă totul ar fi decurs altfel. În final, jucătorii noștri au plâns și pe teren și la vestiare. Printre ei sunt unii care, datorită vârstei, nu vor mai putea fi prezenți în Cupa Mondială. Este păcat, pentru că sunt totuși jucători de înaltă clasă. Eliminarea noastră este o mare decepție pentru fotbalul galez.”

Anghel Iordănescu: „Am meritat pe deplin victoria și calificarea. Am venit la Cardiff pentru a învinge și într-adevăr am reușit. Am obținut 6 puncte în ultimele trei meciuri, ceea ce ne-a permis să ne calificăm. Galezii ne-au supus la presiuni, dar jucătorii mei au fost în permanență lucizi și au știut să controleze jocul în totalitate. Faptul că vom fi prezenți în faza finală este fantastic pentru echipă, dar și pentru întreaga națiune română.”

Comentând meciul, Agenția FRANCE PRESSE menționează că galezii au crezut în

Tinerețea lui Daniel Prodan a învins rutina lui Ian Rush, „steaua” lor, în special atunci când Saunders a egalat și când arbitrul a dictat un penalty în favoarea lor. Totul s-a schimbat însă când Bodin a ratat ocazia. Români au re-

zistat unor atacuri repede au găsit momentul și au traatat prin Răducioiu, a trimis inspirat balonul tre picioarele ghinionii Southall.

Șuturi și fente din Senat și Cameră

ION RĂTIU:

„Sunt de-a dreptul feli-
cit, ca orice om,
apă valoarea arătată de e-
chipa noastră la Cardiff. Am
e chiar șansa de a câștiga
Campionatul mondial de fot-
bal! De ce nu?! Jucătorii
noștri au demonstrat clasa lor
o manieră excepțională.
Victoria este pe deplin meri-
tă, iar meciul a fost de un
amatism rar. Toată țara ro-
ânească jubilează astăzi. Am
știgat lozul cel mare!”

PETRE ROMAN:

„Am așteptat această vic-
torie și am crezut în ea. Am
nstatat, văzând meciul, că
strălucită este capacitatea
hnică a echipei noastre de
juca balonul și, în același
mp, de a face spectacol. De
ultă vreme nu am mai avut
asemenea emoție, m-am
ntit atât de bine, gândin-
mă la faptul că milioane
milioane de români sim-
au exact ca și mine! Bucu-

ria asta ține cât ține, acum
ne vom întoarce iar la ale
noastre, la grijile acute care
ne frământă. În sfârșit, după
meci, am făcut și eu ce au fă-
cut toți, adică am băut un pa-
har de vin, am ciocnit cu cei
cu care am urmărit meciul. A
fost o seară extraordinară.”

EUGEN DIJMARSCU:

„Cred că această victorie
este meritată de poporul ro-
mân și mai cred că are nevoie
de ea în această perioadă de
restricție.”

VALENTIN GABRIEL-
CU:

„Deși am ajuns obosit mier-
curi seară, după 12 ore de au-
dieri la comisia pe care o con-
duc, totuși am avut curiozita-
tea și plăcerea să văd formi-
dabilul meci făcut de băieții
noștri la Cardiff. Pot să vă
noi spun că dacă ei vor con-
tinua așa cu acești antrenori,
cred că anul viitor, la CM,
România se va plasa pe un
loc foarte în față! A fost o

surpriză extraordinară pentru
mine modul cum au jucat ai
noștri.”

ION COJA:

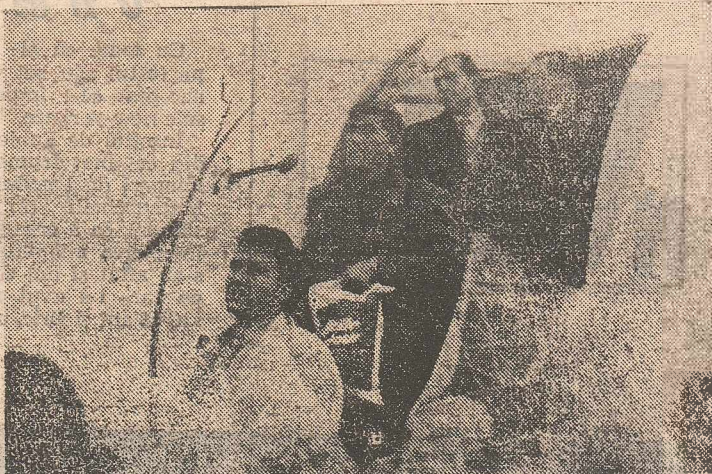
„Cred că Răducioiu l-a sal-
vat pe Văcăroiu, dar nu știu
pentru cât timp. Calificarea
echipei, cred eu, s-a datorat,
însă, și meciului din debutul
preliminariilor și eu am un
gând și pentru Cornel Dinu,
care a pregătit acel meci. Este
și el printre cei ce ne-au cali-
ficat la mondiale.”

ION DIACONESCU:

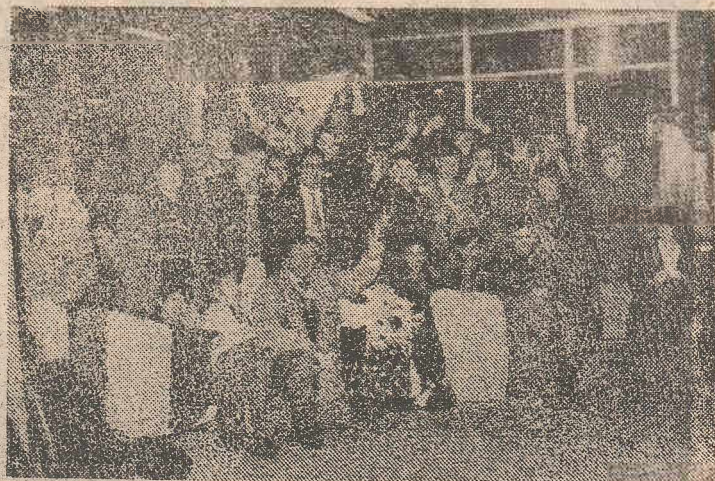
„Mi-a făcut mare plăcere
această victorie și, în lipsă de
alte succese ale țării, în alta
domenii, e bun și acesta; este
un paliativ care ne face bine.
În orice caz! Iar victoria nu
și-o mai poate revendica
vreun partid, pe tărâmul ăsta
se pare că s-a realizat concor-
dia națională!”

DORU IOAN, TARĂCILA:

„A fost o mare bucurie pen-
tru noi în această perioadă de
suficient de multe tristeți! Nu
pot decât să mă bucur! Nu
putem spune că victoria a-
ceasta se datorează partidului,
de guvernământ, pentru
că nu cred că jucătorii
au culoare politică, ei fac
parte dintr-un «partid» al ce-
lor care au inimă mare și
care și-au făcut meseria foarte
bine! Jocul și victoria au fost
excelente!”

Sosire triumfală la Aeroportul Otopeni

Pagini realizate de POMILIU L. DUMTRESCU

Cornel Dinu:

-a făcut dreptate! Iar Iordănescu
merită felicitări

„Așa cum a apreciat, poate cu mai multă luciditate decât
îl, antrenorul belgian Paul Van Himst, că echipa României
e cea mai bună din grupă, cred că acum s-a făcut dreptate!
n câștigat grupa și ne-am calificat. Este succesul unei gene-
ții de excepție, care nu și-a spus încă ultimul cuvânt și care
e capabilă de orice rezultat, așa cum s-a văzut și în meciul
Tara Galilor, când a surclasat o echipă galeză doar fu-
pasă. Am convingerea că antrenorul Iordănescu merită fel-
itări pentru că a jucat corect și cu inspirație o partidă pe care
hipa noastră a dominat-o, cu miec excepții, de la început și
nă la sfârșit. Este un rezultat foarte important pentru fotba-
l românesc, pentru noi în general, el reușind să îndulcească
ferințele de zi cu zi ale cetățeanului de rând.”

Ion Alexandrescu, șeful secției de fotbal a clubului Steaua:
ste o calificare normală, având în vedere valoarea jucătorii
care au compus echipa națională. Rezultatul meciului nu
să loc nici unei speculații în ceea ce privește echipa mai bună,
vigur, au fost și momente grele, în special faza loviturii de
11 metri, dar ar fi fost nedrept să fim eliminați. Penalty-ul
fost acordat cu ușurință, pentru că, în opinia mea, nu a fost
alt. Oricum, am dovedit că România se află în lumea bună
fotbalului. Cred în această generație de excepție și sunt con-
as că la turneul final vom face o figură frumoasă.

Pentru clubul Steaua, această victorie reprezintă un moment
bucurie, pentru că și noi am contribuit cu jucători la cam-
nia de calificare. Sper ca fotbalistii noștri să tragă conclu-
le care se impun față de activitatea lor la club, pentru că ne
rim să abordăm viitoarele confruntări internaționale așa cum
ăcut-o echipa națională la Cardiff.”

Mircea Pascu, președintele U.F.C. Rapid: „Fotbalul româ-
se a obținut unul dintre cele mai mari rezultate din istoria
Calificarea la turneul final al CM din America înseamnă
estigiu, bogăție, confirmarea talentului unei generații și o
re satisfacție pentru poporul care trăiește un astfel de mo-
ent. În acest context mă bucur cu atât mai mult cu cât pe-
ești jucători îi cunosc — am colaborat cu ei la ultimul turneu
al al CM din Italia. Echipa națională a jucat excelent și a
ritat victoria, etalând valențe tehnice și tactice superioare.
cesul vine în mod fericit, mai ales că în ultimii patru ani
ipele de club n-au reușit să ateste adevărata valoare a fot-
ului românesc. Dar să savurăm victoria! Le dorim sănătate
șansă tuturor jucătorilor și antrenorilor care au contribuit la
astă performanță!”

MECIUL DE LA CARDIFF ÎN PRESA STRĂINĂ

Deși miercuri fotbalistică
17 noiembrie 1993 a cuprins
o sumedenie de meciuri de-
cisive, unele încheiate cu mari
surprize, succesul echipei Ro-
mâniei la Cardiff a avut e-
couri notabile în presa inter-
națională. Bineînțeles, cele
mai multe în mass-media bri-
tanică.

**Prima înfrângere
„acasă”
după 83 de ani!**

Cele mai interesante apre-
cieri ni s-au părut cele inse-
rate de ziarul britanic The
Independent, care, sub titlul
„Rădăciul lui Răducioiu lasă
Tara Galilor îndoliată”, scrie:
„Echipa galeză de fotbal a
suferit pe stadionul Arms Park
prima înfrângere din ultimii
83 de ani. Fotbaliștii galezi
au fost neutralizați de jocul
excelent al românilor și de
proprile lor erori. Primul gol
marcat de Hagi a fost rezul-
tatul gafei portarului Neville
Southall. Dacă Bodin nu ar
fi ratat șansa oferită de pe-
nalty-ul din minutul 61, at-
mosfera de pe stadion — deja
extrem de încărcată — ar fi
putut să li copleșească pe fot-

baliștii români. Dar în tribu-
ne s-a instalat pesimismul,
Hagi a recâștigat superiori-
tatea de la centrul terenului,
iar Răducioiu a aplicat lovi-
tura de grație. Pentru galezi
— conchide The Indepen-
dent — nu este nici o conso-
lare că au fost învinși de o
echipă evident mai bună, care
a contraatacat cu nerv și pre-
cizie. Probabil că România
nu va câștiga Cupa Mondia-
lă (nu se știe niciodată!!! —
n.r.). Flacăra, dar eu jucă-
tori ca Hagi, Răducioiu, și
Miodrag Belodedici a câști-
gat simpatia scenei mondia-
le.”

**„România:
între glorie
și mizerie”**

După ce remarcă, într-o
serie de corespondențe, per-
formanța reprezentativei de
fotbal a României de a se
califica la turneul final al
Campionatului Mondial din
1994, agenția France Presse
consacră evenimentului o a-
naliză mai profundă intitulă-
tă „România: între glorie și
mizerie”: „Fotbalul românesc,
a cărui selecționată naționa-

lă tocmai a reușit să se cali-
fice pentru a 6-a oară în is-
toria sa la o Cupă Mondială,
învingând miercuri, la Cardiff,
Tara Galilor cu 2-1, se gă-
sește într-o situație dificilă,
cu cluburi sărace și o „le-
giune străină” înfloritoare.
Eliminările din cupele euro-
pene ale echipelor Steaua
București și Universitatea
Craiova de către cluburi fran-
ceze au scos în evidență ma-
rea mizerie a fotbalului româ-
nesc, după exodul masiv al
celor mai bune elemente ale
sale; ulterior evenimentelor
din decembrie 1989. Dacă o
duzină de jucători, coloana
vertebrală a echipei naționa-
le, a obținut contracte avan-
taioase în țări vest-europene,
cel puțin 1000 de alți fotba-
liști români au plecat să joa-
ce în țări vecine, mai ales în
Ungaria. Aceasta explică, fără
îndoială, decalajul dintre per-
formanțele selecționatei și
slabele rezultate ale cluburi-
lor.”

Acestea sunt primele co-
mentarii, dar, fără îndoială,
excelenta prestație a echipei
naționale a României va mai
face obiectul unor ample co-
mentarii.

TEODORA OPREA

COLEGELE NOASTRE DIN AMERICA

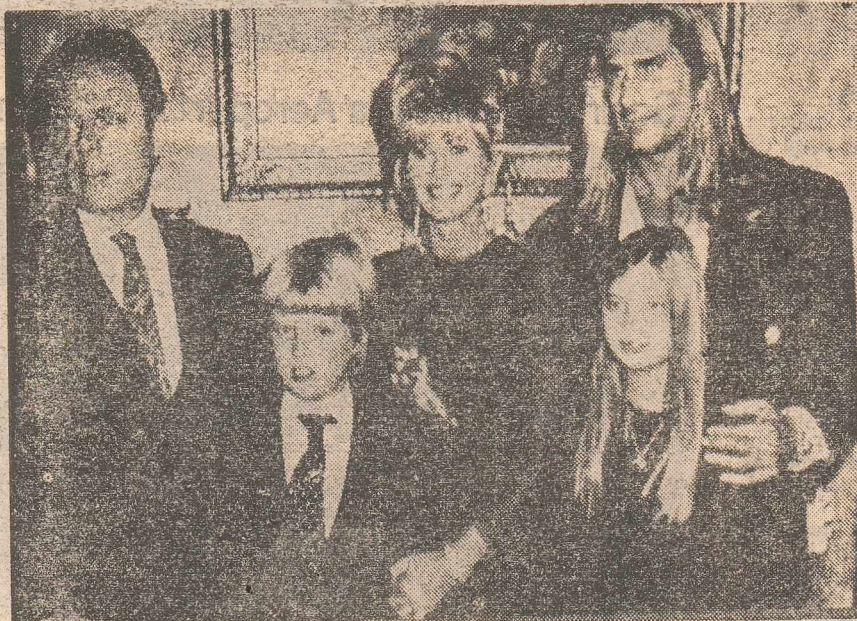
Grupa I	Grupa a II-a	Grupa a III-a	Grupa a V-a	Grupa a VI-a
ITALIA 10 7 2 1 22-7 16	1. NORVEGIA 10 7 2 1 25-5 16	1. SPANIA 12 8 3 1 27-4 19	1. GRECIA 8 6 2 0 10-2 14	1. SUECIA 10 6 3 1 19-8 15
ELVETIA 10 6 3 1 23-6 15	2. OLANDA 10 6 3 1 29-9 15	2. IRLANDA 12 7 4 1 19-6 18	2. RUSIA 8 5 2 1 15-4 12	2. BULGARIA 10 6 2 2 19-10 14
Portugalia 10 6 2 2 18-5 14	3. Anglia 10 5 3 2 26-9 13	3. Danemarca 12 7 4 1 15-2 18	3. Islanda 8 3 2 3 7-6 8	3. Franța 10 6 1 3 17-10 13
Scotia 10 4 3 3 14-13 11	4. Polonia 10 3 2 5 10-15 8	4. Irlanda de N. 12 5 3 4 14-13 13	4. Ungaria 8 2 1 5 6-11 5	4. Austria 10 3 2 5 15-16 8
Malta 10 1 1 8 3-23 3	5. Turcia 10 3 1 6 11-19 7	5. Lituania 12 2 3 7 8-21 7	5. Luxemburg 8 0 1 7 2-17 1	5. Finlanda 10 2 1 7 9-18 5
Estonia 10 0 1 9 1-27 1	6. San Marino 10 0 1 9 2-46 1	6. Letonia 12 0 5 7 4-21 5		6. Israel 10 1 3 6 10-27 5
		7. Albia 12 1 2 9 6-26 4		

O zi de luptă...

Cu toate că și ea este supărată pe fostul său soț, Ivana Trump a acceptat să-i împrumute birourile sale new-yorkeze.

Însoțită de Fabio, considerat unul din cei mai frumoși bărbați din lume și de logodnicul său Riccardo Mazzucchelli (în fotografie, la stânga), ea a organizat o zi a „luptei împotriva miopatiei”. Alături de ea s-au aflat și doi din cei trei copii pe care i-a avut cu Donald: Ivanka, 11 ani și Eric, 9 ani.

Lumea bârfește,

ci se țin de mână...

„Sunt mai multe luni de când nu au ieșit împreună” — se bârfea cu răceală. David Bowie și Iman, a doua sa soție, au redus la tăcere șușotelile din ultima vreme. Ei au putut fi văzuți la Los Angeles, la o premieră cinematografică, ținându-se de mână. Departamentul de lume show-business-ului și a model, rock starul și top modelul și-au afișat din nou fericirea liniștită ce caracterizează din prima zi legătura lor.

Pentru că Procuratură nu îl băga în seamă

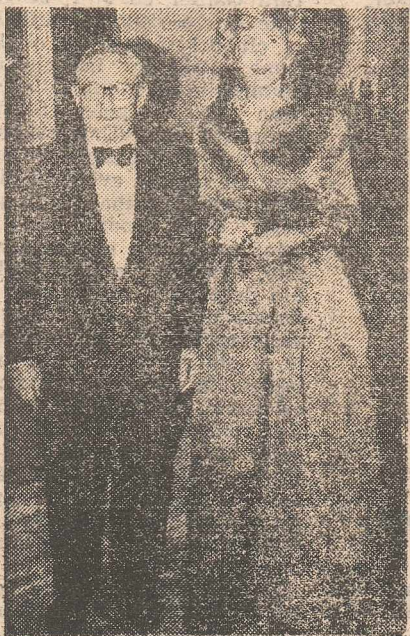
Un canadian își taie un deget și îl trimite procurorului general

Un bărbat din orașul Quebec, supărat că procurorul general al orașului nu îi rezolvă nițel trimisă de multă vreme, a cedat într-un mod straniu și a-și face auzite doleanțele. El și-a tăiat cu seacă un deget, pe care l-a băgat într-un plic și l-a trimis pe adresa reprezentantului legii semn de protest.

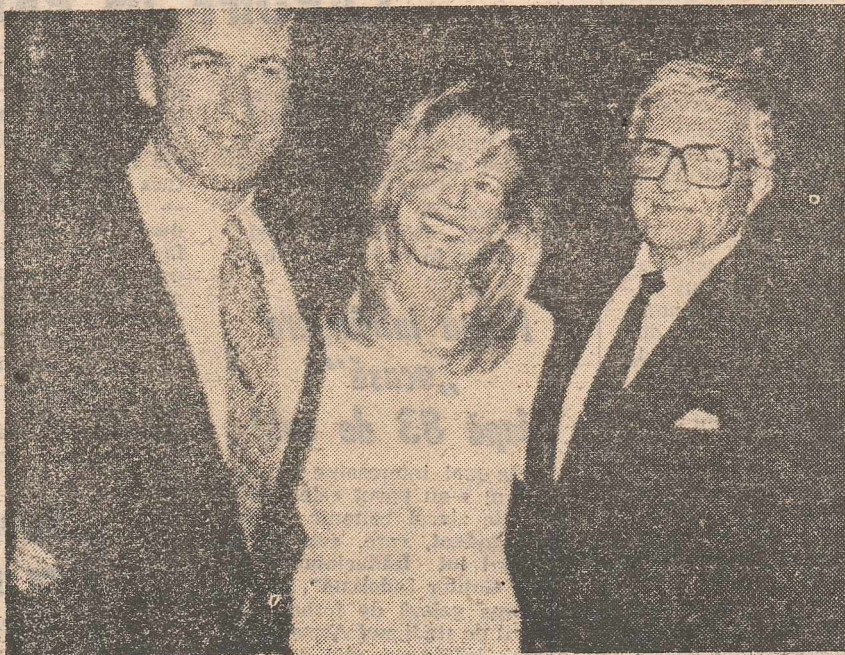
Bărbatul, în vârstă de 56 de ani, a fost însă acuzat la rândul său pentru faptul că i-a trimis procurorului degetul său, ci pentru că și-a proferat amenințări la adresa acestuia. Individul a declarat că și-a putut permite să-și angajeze avocat care să-i apere drepturile pentru că această treabă l-ar costat „nu un deget, ci întreg bărbatul”. Se pare că ineditul petiționar a fost rănit într-un incendiu, în urmă cu câțiva ani și de atunci, e în căutare, fără succes să primească compensațiile la care consideră are dreptul. De aceea, el și-a tăiat degetul și i l-a trimis procurorului.

Henry Kissinger - 70 de ani

Henry Kissinger și-a sărbătorit aniversarea celor 70 de ani la castelul Spencer House, aparținând strămoșilor prințesei Diana. Într-o strălucitoare rochie de saten albăstru, soția sa, Nancy, a fost, ca de obicei, alături de el.

Cum se consolează Kim Basinger

Pentru a uita recentul dezastru financiar (3,1 milioane de dolari datorati Jennifer Lynch pentru rezilierea contractului la filmul **Boxing Helena**), frumoasa Kim poate fi zărită la petrecerile hol-

lywoodiene împreună cu soțul său, Alec Baldwin. În fotografie, celebrul cuplu este alături de nu mai puțin celebrul realizator Blake Edwards.

Fumatul din jurul nostru

Cercetătorii medicali au anunțat miercuri că au descoperit substanța ce duce la îmbolnăvirea de cancer pulmonar a nefumătorilor ex-

puși la fum de țigară, notează FRANCE PRESSE. Este citat un experiment al cercetătorilor de la Fundația Americană pentru Sănătate din Valhalla, New York, care au găsit substanța cancerigenă NNAL sporită de patru ori în urina voluntarilor expuși timp de 3 ore la fumul unei singure țigări. Echipa a afirmat că nu este o coincidență faptul că tipul de cancer al fumătorilor pasivi corespunde cu cel al cobailor expuși la NNAL. Substanța NNAL este produsă de organismul fumătorilor pasivi, care inhalează de la țigările celor din jur o substanță denumită NNK. Studiul coincide cu acțiunile ale Societății Americane a Cancerului, care luptă contra fumatului.

Afară cu țigara

Fumătorii din Waterloo, lângă orașul canadian Ontario, sunt poftiți afară de copiii lor dacă vor o țigară, notează REUTERS. În cadrul unui proiect de sănătate, 70 copii în jur de 10 ani au semnat contracte formale în acest sens cu părinții lor. „Scopul este de a ajuta copiii să comunice și să negocieze cu părinții privitor la reglarea fumatului și a inhibării de fum în locuință”, a declarat o responsabilă a planului. La șase săptămâni după inaugurarea programului, 88 la sută din familiile își respectau contractul care prevede de la asigurarea unui loc de fumat prevăzut cu ventilație, până la interzicerea fumatului în casă. Sunt reduse, astfel, șansele ca cei mici să prindă gust de fumat, șanse care sunt de 100 la sută în familiile cu doi părinți fumători.

Pentru că nu se înțelegeau la pat,

După 22 de ani de căsătorie, un cuplu de sexologi divorțează

După ce au trăit împreună 22 ani și au publicat împreună o serie de manuale de referință în psihologia sexului și a cuplului, William Masters și soția sa, Virginia Johnson, au ajuns la concluzia că trebuie să divorțeze.

Amândoi au trăit în locuința Clayton, din statul american Virginia, și amândoi mai fuseseră căsătoriți înainte de a face împreună cuplu „extrem de reușit”, după cum afirmau prietenii lor.

Masters are în prezent 77 de ani, iar Virginia este mai tânără, doar 68. În afara faptului că, de doi, se pare, nu se mai potrivește punct de vedere sexual, soții să stea mai mult în laborator în timp ce doamna dorea să se rească prin lume.

Cei doi se cunosc din 1957 și, încă dinainte de a se căsători, au fondat împreună o instituție particulară în orașul St. Louis, Missouri. Masters and Johnson Institutul este cunoscut în întreaga lume ca fiind specializat în vindecarea afecțiunilor ginecologice și a celor cu traiuri venerice.

Sexul

nostru

cel de toate zilele

In ce țară au femeile cele mai dese contacte sexuale?

Braziliencele măritate au cea mai bogată activitate sexuală, în comparație cu colegele lor din alte țări aflate în curs de dezvoltare, se afirmă într-un recent studiu făcut de experții Universității John Hopkins din Washington.

Lunar, fiecare cetățeană măritată din Brazilia, are, în medie, opt contacte sexuale, acest nivel fiind cel mai ridicat din întreaga lume a treia. În același timp, femeile din Ghana se află la antipod, ele beneficiind de „atenția” soților lor de numai 1,2 ori lunar.

Cele mai multe dintre femeile anchetate au declarat că au între trei și șase contacte sexuale lunar. Printre națiunile cele mai „active” se relevă Columbia și Trinidad-Tobago.

Una dintre cele mai interesante concluzii ale acestui studiu este că durată căsătoriilor este mai curând direct proporțională cu activitatea sexuală decât cu vârsta partenerilor.

Pentru a preveni SIDA La restaurantele studentești din Nisa, odată cu cafeaua se oferă și câte un prezervativ

La Nisa, în cafenelele și restaurantele frecventate de mediile universitare, este suficient să comenzi unei picolite o cafea „legată”, pentru ca, odată cu ceasca aburindă, să-ți fie servit și un prezervativ.

De asemenea, această măsură este adoptată și în cazul în care este comandată orice altă băutură „legată”. Măsura a intrat în vigoare recent, în urma eforturilor depuse de Asociația locală de luptă anti-SIDA. Sociologii au constatat că cele mai multe „agațamente” pe care le fac tinerii au loc la cafenea.

Polonezele și virginitatea

O poloneză din trei consideră că femeia trebuie să rămână virgină până în ziua căsătoriei sau, cel puțin, până în ziua logodnei sale, în timp ce bărbații din Polonia sunt ceva mai puțin exigenți. Numai 25 la sută dintre anchetați, potrivit datelor furnizate de un institut polonez de sondare a opiniei publice, au aceeași concepție severă referitoare la starea himenului viitoarei lor soții.

Ancheta, realizată în rândul unui șantion de 1188 de persoane, relevă și o altă serie de date, cel puțin surprinzătoare. Circa 54 la sută dintre femeile poloneze afirmă că au avut un singur partener de viață sexuală, cu care, de altfel, s-au și căsătorit, în timp ce numai 14 la sută dintre acestea recunosc faptul că s-au culcat cu mai mult de trei bărbați. La bărbați, situația se prezintă cu totul altfel: peste 46 la sută dintre aceștia se laudă că au făcut amor cu cel puțin trei femei la viața lor, în timp ce numai un sfert dintre ei s-au oprit la prima întâlnire.

Experții consideră însă că persoanele interogate au putut „trișa un pic”, bărbații, potrivit caracterului general masculin, putând să se raliereze ideii de mascul super-cuceritor, iar femeile acelea de a dăru numai totului virginitatea lor.

Circa șase la sută dintre bărbați și patru la sută dintre femei au declarat cu ocazia anchetei sociologice că au avut în cursul vieții lor sexuale și diverse experiențe legate de homosexualitate.

Pantofi excitanți

Politia franceză citată de FRANCE PRESSE a anunțat sâmbătă arestarea unui fetișist care ataca femei vârstnice, le lovea și le fura banii și... pantofii. Daniel Cecotti, 32 ani, încercase să smulgă într-un rând și dessous-urile unei victime, în vârstă de 80 ani. Cunoscut poliției pentru afaceri de moravuri, încușatul a explicat că are „plăcere” să privească încălțăminte victimelor în timp ce se gândește la suferințele pe care le-a provocat. El a mai povestit că ura lui împotriva femeilor în vârstă își are rădăcina într-o decepție sentimentală suferită la 17 ani, când a avut o aventură cu o femeie de 40.

Chel și mândru de acest lucru!

După cea a negrilor, a femeilor și cea a homosexualilor, la New York își face apariția o nouă minoritate — cea a chelilor. O apariție editorială, intitulată sublim **Bacurille chelei** pare că va deveni inamicul numărul unu a fabricanților de peruți și de medicamente împotriva calvitiei.

În carte sunt amintite și unele evenimente recente, cum ar fi detronarea cheliosului Mihail Gorbaciov, de către pletosul Boris Elțin, precum și faptul că membrii echipei naționale de volei a Statelor Unite de la Olimpiada de anul trecut de la Barcelona s-au ras în cap în totalitate, ca semn de protest în fața unei erori de arbitraj.

În numele tuturor confrăților de calvitie, Richard Sandomi- întrebă, în dedicația cărții, adresată purtătorilor de peruți: „Pe cine credeți că veți păcăli?”

Pentru că i-a fost operat șoldul drept în locul celui stâng, un judecător din Chile intentează proces doctorilor

Lionel Berraud, judecător la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Chile, îi va da în judecată pe doctorii care l-au operat în spital, deoarece aceștia i-au tăiat șoldul drept, în loc de a-l opera pe cel stâng.

El și-a dat seama de acest lucru abia după operație, constatând cu uimire că avea un bandaj enorm fixat pe picior, dar nu pe acela care trebuia.

„Apoi m-au operat, evident, la șoldul stâng, așa că acum a trebuit să învăț, pur și simplu să merg. Cu greu pot face un ocol al casei și pentru asta am nevoie de cârje” — a declarat Lionel postului chilian de televiziune Channel 13.

Acest caz nu este unic. La Oslo, în Norvegia, acum trei luni, unui bătrân în vârstă de 76 de ani i-a fost operat din greșeală genunchiul stâng, în locul celui drept. Ca și aici, pacientul a fost operat sub stare de narcroză, așa că nu a putut să îi împiedice pe doctori să facă operația greșit.

Miliardul „Cetății pierdute”

Implantată la Bophuthatswana un bantustan independent al Africii de Sud, situată la două ore de drum de Johannesburg, Cetatea Pierdută pare să aparțină unui decor din filmul Indiana Jones.

Hotelul Palace este un autentic palat cu 350 de camere, care a necesitat 19 luni de muncă și a costat o bagatelă de 700 milioane de franci. Cele 25 de hectare de junglă care-l înconjoară sunt formate din diferite specii (3200) de copaci, plante, arbuști, compunând un veritabil muzeu vegetal. Un râu, nume-ro-se cascade, bazine de dimensiuni uriașe (mai mult de 1000 mp) și o piscină cu valuri a căror înălțime depășește 2 metri, sunt împrăștiate în această vegetație luxuriantă. Totul a costat 1 miliard și jumătate de franci. Patronul acestui paradis, Sol Kerzner, este o veritabilă legendă în Africa de Sud. Acest om de afaceri, fiul unor emigranți ruși (părinții săi sunt originari dintr-un sătuc din Ucraina) s-a născut la 23 august 1935 la Troyeville, periferia defavorizată a Johannesburgului. A început prin a vinde cartofi prăjiți și gumă de mestecat în băcănia familiei. La 25 de ani se lansează în afaceri. Singur, Cumpără primul

său hotel pe care, după doi ani, îl va revinde pentru o bucată de teren situat pe o plajă, la nord de Durban. El inovează un concept de vacanță, care îmbină prestațiile hoteliere cu timpul liber. Beverly Hills a fost primul hotel de cinci stele din Africa de Sud și Umhlanga Rocks, fostul sat pescăresc, poate fi asemănat cu Saint-Tropez-ul.

La fel ca Trigano în Franța, Sol Kerzner a revoluționat industria turistică din țara sa într-o asemenea măsură încât este considerat un potențial ministru. Astăzi, imperiul său numără mai mult de treizeci de hoteluri, complexe pentru petrecerea timpului liber, pentru jocuri de noroc (are în prezent 20 în Africa de Sud și insula Mauriciu, girează patru cazinouri în Franța — dintre care două la Nisa și Chamonix). Cazinoul cel mai cunoscut și cel mai important este Sun City. Veritabil oraș, construit între două coline, el a devenit locul de vilagietură preferat al locuitorilor din Africa de Sud și halta obligatorie a oricărei călătorii în Africa de Sud. Aproape două milioane de persoane vin aici în fiecare an.

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU

Nu-i parfumul precum vinul

Șampania este doar o băutură și nu un parfum, a stabilit un tribunal parizian. Curtea, analizând o plângere a producătorilor de vinuri purtând atât de prețioasă mențiune „Champagne”, a interzis Casei de modă Yves Saint Laurent să promoveze noul său parfum **Champagne**, care a fost lansat pe piață încă din 20 septembrie. „Numind un produs cosmetic Champagne, înseamnă să strici reputația cunoscutelor vinuri”, a conchis tribunalul. Yves Saint Laurent va trebui să plătească despăgubiri de 50 000 de franci (8 600 dolari), către două firme care produc șampanie, și simbolica sumă de un franc, Asociației producătorilor de vinuri. Cunoscutul creator de modă, care a estimat că va cheltui în campania de publicitate a parfumului peste 17 milioane de dolari, a declarat că va solicita recurs.

Cobra la doctor

Echipa de operație a unui spital din Dhakka, Bangladesh, a luat-o îngrozită la fugă, lăsând pacientul pe masa de operație, cu stomacul deschis, atunci când au zărit în apropiere o cobră. În cele din urmă doctorii s-au întors și au „operat” mai întâi șarpele, lovindu-l până l-au ucis. Astfel de animale pătrund în mod curent în spital, dar este pentru prima dată când o cobră a ajuns într-o sală de operație. Cadrele medicale au refuzat să comenteze această întâmplare, consemnează REUTER.

De la o carte de mare succes, la un film de mare succes

JURASSIC PARK

BINE AȚI VENIT LA JURASSIC PARK

Descoperirea unui fânțar, prizonierul unui chihlimbar de conifer din terțiar, i-a dat ideea genialului miliardar John Hammond de a crea un parc cu atracții inedite. El decide să-l realizeze în inima unei insule sălbatice, într-un decor luxuriant unde trăiesc în libertate animale pe care nu le-a văzut nimeni încă. Animale gigantice, pasnice sau feroce, inteligente, care pot devora o vacă dintr-o înghițitură.

Ideea prinde viață pe insula Nublar, în America Centrală. Pe această suprafață vulcanică, în mijlocul unei păduri tropicale, se vor naște și vor crește dinozaurii...

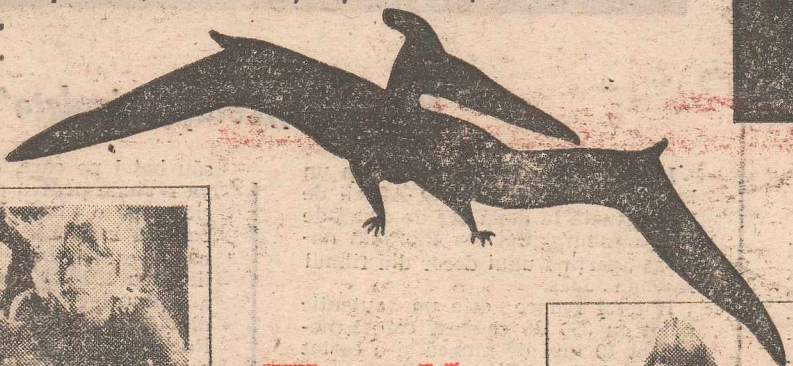

Lex și Tim sunt copiii lui John Hammond. Lex, 12 ani, detestă dinozaurii și tot ce este legat de ei. Inteligența și pasiunea sa pentru informatică o ajută să scape din situații dificile. Fratele ei, Tim, de 9 ani, este pasionat de dinozauri și de cartea doctorului Alan Grant.

Ian Malcolm - invitat de avocatul Donald Gennaro să verifice fiabilitatea parcului. Ian Malcolm este un matematician adept al "teoriei haosului". După părerea sa, John Hammond este un creator periculos, pentru că nu te poți juca cu natura fără a fi pedepsit (fără ca aceasta să nu se răzbune).

Robert Muldoon - a mai lucrat deja pentru John Hammond în rezervatia acestuia din Kenya. Dacă Robert Muldoon este însărcinat cu securitatea parcului, este pentru că acest vânător este un perfect cunoscător al animalelor sălbatice. El o va proteja și pe dr. Ellie Sattler.

Eroii

Ellie Sattler - paleobiolog, colaboratoare apropiată a doctorului Alan Grant. Este angajată ca să studieze fosilele de plante care vor constitui hrana dinozaurilor. Cunoașterea perfectă a acestor animale și sângele ei rece o vor salva de multe ori din situații periculoase.

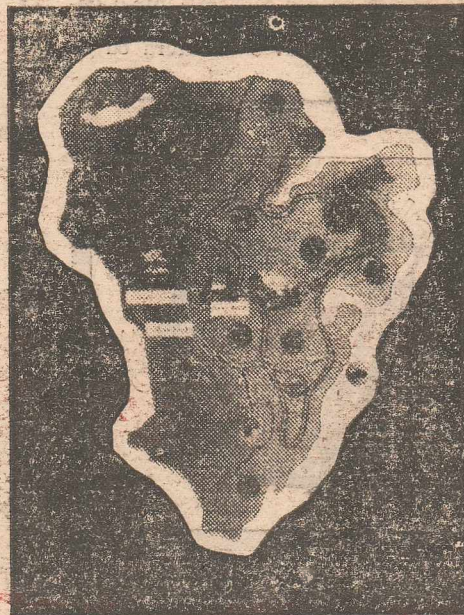
Donald Gennaro - este avocatul angajat de acționarii parcului pentru a apăra securitatea instalațiilor pentru viitorii vizitatori. El este convins că acest parc este cea mai formidabilă atracție realizată vreodată.

John Hammond s-a deplasat personal în Montana pentru a-l convinge pe **Dr. Alan Grant** să acorde consultanță științifică. Îi promite, în schimb, subvenționarea activității de cercetare timp de trei ani. Dar, dr. Alan Grant refuză invitația, pentru că sunt două lucruri de care are oroare: mașinile și... copiii. Dar, aventura pe care o va trăi în Jurassic Park îl va face să-și schimbe decizia.

Dennis Nedry - specialist în informatică. De el depinde sistemul de securitate, instalația electrică și rețeaua de comunicații a parcului. Este o responsabilitate prea mare pentru un om capabil de trădare.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:

Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:

LIVIU TIMBUS

Redactor șef adjuncți:

EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) - Marian Ghițeanu, Maria Voican
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia
■ **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Cristian Buzas, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brindusa Nicolae, Mădălin Pribu
■ **CULTURA, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - Liana Tatos, Elena Grecescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ionita
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Cora Ciocanu, Mirela Felea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Stănescu

Flacăra

BIS

Basarabia

REBUS REBUSACHE

Redactor șef:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600) - Corneliu Olteanu
■ **FINANCIAR** (2143) - Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600) - Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Serban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE** - Cătălina Stănescu (617.47.63.)
■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE** (2634, 2600): Director: **Mihai Sândoiu**, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topoiski
■ **DIFUZARE** (617.59.69.): Director: **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, George Constantinescu, Gabriel Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.40.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București

ULTIMA ORĂ

- Michael, știm că îți plac copiii. Dar liiescu cum îți place?
- Foarte, foarte mult!
- Mai vrei o felie?

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX

Cititorii noștri s-au obișnuit
ca, din când în când, în pa-
ginile revistei noastre să fie
prezentate țări ale Comunității
Europene.

E o inițiativă de presă care
a fost salutăată de oameni poli-
tici, de cultură, de gazetari de
la radio și televiziune sau de
la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne
îndreptăm privirile spre zonele
mai dezvoltate ale Europei,
pentru a le cunoaște mai bine
și pentru a învăța din expe-
riența lor, la fel de normal
este să aflăm ce se petrece
în propria noastră țară, în
orașele și satele ei, care în-
cearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind
bunăstarea omului, împlinirea
lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate
pentru dumneavoastră județele
României și vă vom informa în
legătură cu o parte din trans-
formările prin care au trecut
din decembrie '89 în cadrul
paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA pentru EUROPA

Astăzi TIMIȘ (II)

**„Timișul reprezintă unul dintre județele țării
cu cea mai mare pondere: atât ca mărime a
suprafeței agricole arabile, cât
și ca potențial de producție al solurilor sale”...**

— Domnule director gene-
ral, ce loc ocupă județul Ti-
miș în perimetrul foarte vast
și pitoresc al agriculturii ro-
mânești ?

— Dacă privim dintr-un
punct de vedere agricol, apre-
ciat la nivel național, Timișul
reprezintă unul dintre județele
țării cu cea mai mare ponde-
re atât ca mărime a suprafeței
agricole și arabile, cât și ca
potențial de producție al solu-
rilor, beneficiind în același
timp de un regim climatic
favorabil pentru majoritatea
culturilor agricole. Despre Ba-
nat se spune că are un pământ
care poate fi întins pe pâine
în loc de unt. Punerea lui în
valoare necesită multă gândi-
re, muncă și pasiune. În ace-
lași timp, relieful județului nu
este reprezentat numai de o
câmpie mănoasă, căci o bună
parte din suprafața Timișului
este ocupată de zona colinară,
care ridică destule probleme de
tehnologie agrară.

— Concret, pe câte hectare
se întinde suprafața județului
Timiș ?

— Da, noi avem 702,4 mii
hectare, adică 4,77% din su-
prafața agricolă a țării ; dintre
care 525,2 mii hectare este te-
ren arabil.

— Ce suprafață de teren a-
rabil aparține proprietarilor
țărani ?

— Peste 73% din pământul
arabil al județului Timiș se
află în proprietatea țărănilor,
deci 333,6 mii hectare ; iar o
suprafață de 141,8 mii ha sunt
administrare de societățile a-
gricole cu capital de stat, care
sunt în număr de 59, cât și de
unele stațiuni de cercetare și
ferme didactice. Pământul a-

Romulus Parachivolu s-a născut în anul 1938, în satul
Brădice, comuna Pestișani, județul Gorj. Este licențiat
al Facultății de agronomie din Timișoara și doctor în
științe agricole. A lucrat ca cercetător științific peste 25
de ani la Stațiunea de cercetări agricole din Lovrin. Este
autorul unor lucrări de cercetare științifică în domeniul
agriculturii. De la sfârșitul lui decembrie 1989 este
director general al Direcției Agricole a Județului Timiș.
Este căsătorit și tată a două fete gemene, medici de pro-
fesie, căsătorite la rândul lor cu doi medici. Are o ne-
poată de doi ani, Delia, cea care a dat și numele soțului
de grâu Lovrin-49. Doamna inginer Rodica Parachivolu
este cercetătoare în domeniul ameliorării cânepei. Cel
doi bunici doresc să o facă pe micuța Delia inginer agro-
nom. Tradiție de familie.

flat în proprietate privată este
lucrat fie individual (257,4 mii
hectare), fie în diferite forme
de asociere (100,5 mii hectare),
activând în 105 unități a-
gricole. Mai avem și un nu-
măr de 234 asociații agricole
familiale.

— Cât de eficientă este me-
canizarea la dv. ?

— Zestrea noastră mecanică
e importantă : 2 020 tractoare,

795 combine pentru cereale cu
echipamente și pentru alte
culturi, 322 semănători desti-
nate culturilor păioase și 467
pentru prăsiitoare, precum și
alte mașini și utilaje agricole.
Toate acestea se găsesc în do-
tarea societăților cu capital de
stat. Societățile de mecanizare
Agromec sunt reprezentate
prin: 3.027 tractoare, 1.381
combine, 1.460 + 1.612 semă-

nători. Cum era și firesc par-
cul agricol al privaților este
în creștere : 4.100 tractoare,
418 combine, 1.756 semănători,
6.784 pluguri... Pentru anul
1994, se poartă tratative cu
Banca comercială Ion Tiriac ;
zece asociații agricole private
au contactat banca, pentru a
li se acorda un credit de 400
milioane lei destinat cumpăra-
rii de tractoare și combine.
Chiar din acest an, societățile
agricole au apelat la importul
de tractoare și mașini agri-
cole, în special combinele
CLAAS (de fabricație germa-
nă), acțiune care în anul vi-
itor va avea o amploare și mai
mare pe cuprinsul județului
nostru.

— Cum a fost campania din
această toamnă ?

— Timpul a fost foarte în-
găduitor cu noi. Am reușit să
fertilizăm bine pământul. Iar
loturile semincere aflate în
cultură, în acest an, au produs
întreaga cantitate de sămânță
necesară. Întreaga sămânță
pusă sub căldura brazdei de
pământ corespunde condițiilor
de climă și este aleasă dintre
soiurile unei categorii biologice
superioare.

— Care este ritmul în sfera
cercetării științifice agricole
cuprinsă în stațiunile și cen-
trele didactice din Câmpia
Română de Vest ?

— Doresc să se înțeleagă
clar : agricultura județului Ti-
miș este efectiv sprijinită de

cercetarea agricolă. Pe cuprin-
sul județului nostru își des-
fășoară activitatea o stațiune
de cercetări agricole, trei cen-
tre de încercarea soiurilor, o
stațiune de cercetare a pașiș-
tilor, un centru experimental
pentru cultura tutunului, un
centru de creștere și cercetare
a cailor de rasă și o unitate
SEMTEST. Performanțele a-
gricole, marile culturi și pro-
ducții realizate în țară sunt
rezultatele finale ale trudei ne-
conținute din aceste unități.
S-a urmărit crearea unor so-
iuri și hibrizi de plante, prin
îmbunătățirea tehnologiilor de
cultură, folosirea unor noi
produse în combaterea bolilor,
dăunătorilor și buruienilor ;
cât și ameliorarea raselor de
animale și îmbunătățirea teh-
nologiilor de creșterea tauri-
nelor, ovinelor și păsărilor.
Sigur, așa mai spune că stați-
unea de cercetare din Lovrin
este foarte cunoscută în țară
și străinătate. Aici am avut po-
sibilități de studiu în profun-
zime și apoi încercări ale soi-
urilor și hibrizilor în centrele
experimentale de la Lugoj, Pe-
ciu Nou și Sănnicolau Mare.
Vă pot spune, cu mâna pe
inimă, că soiurile și hibrizii,
obținuți în Timiș, nu sunt cu
nimic mai prejos decât cele
folosite în Ungaria, Iugoslavia
ori Ucraina. Mai mult, vă
spun că sunt competitive ori-
unde în lume.

**Paginile dedicate județului Timiș au fost
realizate de Departamentul de Suplimente
Speciale**

Coordonator: Dan Ciuciuc ; **Concepție și redactare:**
Petre Novac Dolângă ; **Fotoreporter:** Liviu Tulbure ; **Gra-
fica:** Cristina Topolski ; **Secretariat de redacție:** Adriana
Chirovici, Adrian Petrescu ; **Corectura:** Maria Antonescu,
Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Pe-
tea ; **Consultant tehnic:** Mircea Mitrea.

Mulțumim pe această cale celor care ne-au sprijinit în
realizarea acestui supliment.

NOI PROGRAME TURISTICE ÎN EGIPT, ITALIA, THAILANDA

PREȚURI ÎN LEI EXTRAORDINAR DE ATRACTIVE PENTRU CETĂȚENII ROMÂNI

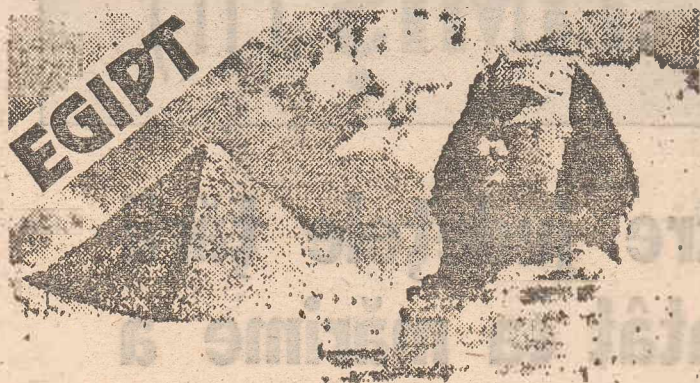
Pentru călătorii de vacanță, noi suntem cei mai aproape de dumneavoastră. Lumea este mai aproape cu TAROM.

TAROM vă propune noi programe interesante pentru vacanțele dumneavoastră. Dacă la București este toamnă și frig, TAROM vă oferă alternativa unor vacanțe însorite și exotice.

Excursii în EGIPT, organizate împreună cu firma Mass Travel.

Vă oferim și o excelentă ocazie de a vă face cumpărăturile de sărbători, îmbinând utilul cu plăcutul.

Piramidele, Sfînxul, Fortăreața Babilonului, Muzeul Coptic și de Egiptologie, Valea Regilor, Luxor, stațiunile de la Marea Roșie sînt numai cîteva din punctele de interes turistic pe care vă oferim posibilitatea să le cunoașteți.

Nu ratați aceste programe turistice! Prețuri extraordinare!

- Excursii de 5 zile la prețuri pornind de la 374.520 lei*. Aveți posibilitatea să faceți cunoștință cu Cairo și împrejurimile sale, vizitînd Orașul Vechi, Citadela, Piramidele, Sfînxul, Muzeul Papirusului, Laboratorul de parfumuri orientale și Școala de covoare orientale.

- Excursii de 5 zile la prețuri pornind de la 445.000 lei*, care includ obiective turistice de mare interes, cît și o vizită la Alexandria.

- Excursii de 8 zile la prețuri pornind de la 544.000 lei*, ce vă oferă posibilitatea să faceți cunoștință cu Luxorul, dar și o vizită în stațiunea Hurghada la Marea Roșie.

- Excursii de 8 zile la prețuri de la 575.000 lei* cu vizitarea Luxo rului și o croazieră minunată pe Nil.

- Excursii de 11 zile la prețuri de la 709.000 lei*, care includ vizite la Piramidele Keops, Kefren, Mycerinos, Sfînxul, Muzeul de Egiptologie, Laboratorul de parfumuri orientale, Luxorul și Valea Regilor, croazieră pe Nil și un sejur de două zile la Hurghada la Marea Roșie.

Vă rugăm să mai rețineți:

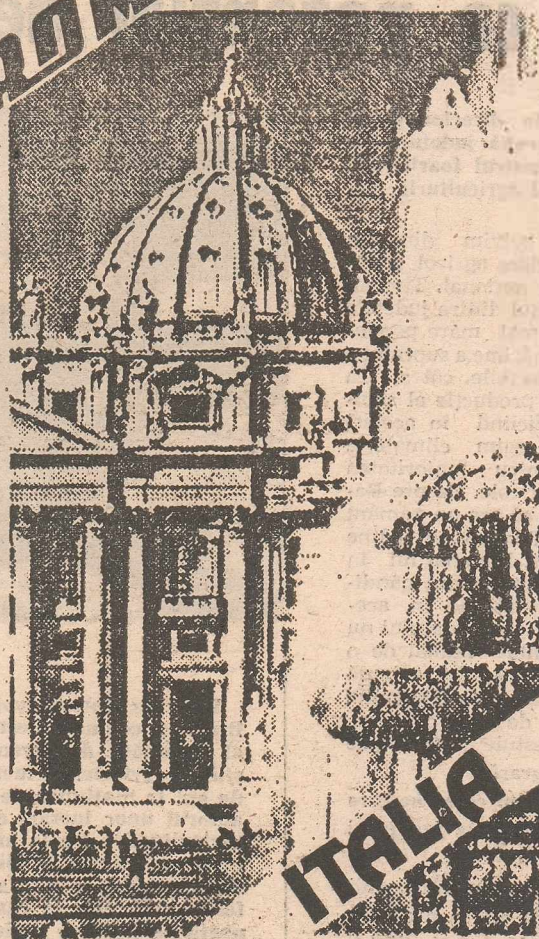
- Excursii suplimentare la cerere.
- Transportul se face numai pe zborurile Companiei TAROM.
- Pentru cetățenii străini serviciile se vor asigura cu plata integrală în valută.
- Tarifele sînt valabile pentru participare în grupuri de minimum 15 persoane

Excursii de 6 zile în ITALIA la Roma și Florența, la prețuri pornind de la 616.000 lei*. Vi se oferă ocazia unică de a vizita și a cunoaște Roma clasică și imperială: Palatul Quirinale, Fîntîna Trevi, Pantheonul, Catedrala Sfîntu Petru, Piața Veneția, Capîtoliul, Forumul Roman, Colosseum, Columna lui Traian.

- Excursii de 6 zile în ITALIA la Roma, Neapole și Pompei, la prețuri pornind de la numai 691.000 lei.

Excursii de 6 zile în THAILANDA,

la Bangkok la prețuri pornind de la numai 730.000 lei*. Programul include 5 nopți la BANGKOK, cu cazare în hotel 3/4 stele, mic dejun și cină; vizite la Grand Palace și Golden Budha, un tur de oraș și o excursie la piața plutitoare. Vi se oferă ocazia unică de a vă face și cumpărăturile în renumitele bazare locale.

Nu pierdeți această ocazie!

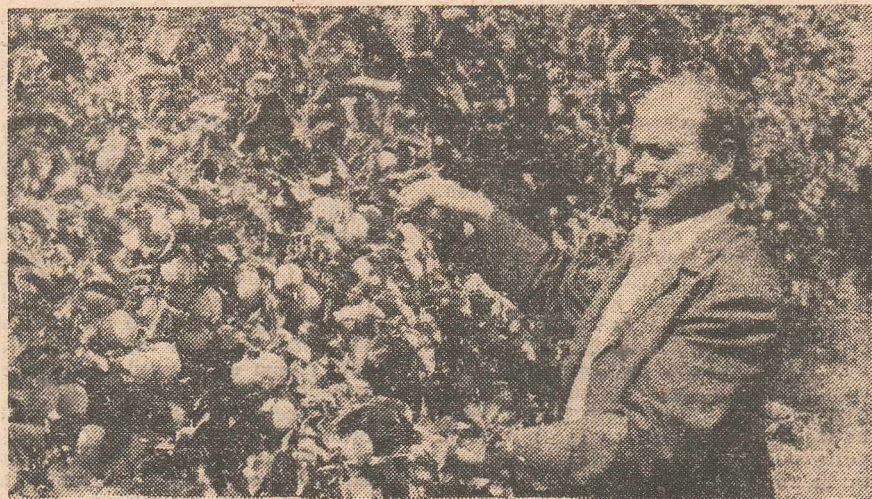
Pentru informații, vânzări și rezervări vă rugăm să vă adresați la Agenția Centrală TAROM, ori la agențiile și agenții de vânzări TAROM din țară.

București: Agenția TAROM din str. Brezoianu nr.10, tel. 615.04.99, 615.27.47; Hotel Intercontinental, Bd. N. Bălcescu, nr.4, tel. 6140400; Hotel București, Calea Victoriei, nr.63-81, tel. 6142889; Sediul O.N.T. Carpați, Bd. Magheru, nr.7, tel. 6143910; 6141138; Bacău, str. Bălcescu nr.1, tel. (093) 111462; Cluj Napoca, Piața Mihai Viteazul, tel. (095) 130234; Constanța, str. Stefan cel Mare, nr.15, tel. (091) 662632; Craiova, str. Calea Ba. Republicii, nr.17 tel. (097) 145165; Oradea, Piața Republicii, nr.2, tel. (099) 131918; Ploiești, Bd. Republicii, nr.17 - Galerile Comerciale Ploiești - tel. (097) 145165; Timișoara, Bd. Revoluției, nr.3-5, tel. (096) 190150; Tîrgu Mureș, Piața Trandafirilor, nr.6-8, tel. (095) 436200.

*Prețurile variază în funcție de cursul oficial al dolarului. Ele includ și transportul aerian.

TAROM

În Germania, Suedia ori Finlanda merele de Caransebeș și Lugoj sunt foarte apreciate

„Starea de confuzie privind stațiunile de cercetare ne îngreunează munca!”

Această mirifică toamnă românească s-a rostogolit doidora de roade și prin livezile Banatului. Căci de la tâmpla Orșoyei, firezuită de apele albastre ale Dunării și până sub dealurile înmăgurite ale Lipovei merii, prunii, peri și gutuii au fost năpădiți de miresmele celeste. Am cutreierat marile plantații de pomi fructiferi de la poalele Munților Semenic până în nemărginirea Câmpiei Române de Vest, începând cu dealurile încâpătănate ale Caransebeșului și coobrând prin cele molcome ale Lugojului până la Sănnicolaul Mare. Am fost îndeosebi cuceriti de livezile și plantațiile **Stațiunii de cercetare și producție pomicolă Caransebeș**. Domnul director **Gheorghe Guran**, renumit cercetător și inginer în domeniul pomiculturii ne-a relatat:

— Stațiunea noastră își desfășoară activitatea pe răspândirea a cinci ferme, care au patrimoniul funciar în județele Timiș și Caraș-Severin. Astfel, noi avem două ferme pomicole la Caransebeș; apoi întreținem două pepiniere pomicole la Sănnicolaul Mare; dar mai avem încă o fermă pomicolă de elită pe dealurile mănoase din împrejurimile Lugojului. Producția lor este destinată pieței românești și exportului.

— Care sunt țările unde dumneavoastră exportați în prezent?

— Este de la sine înțeles că activitatea de cercetare a stațiunii impune și valorificarea în mod superior a producției de fructe. Noi am avut parteneri străini foarte serioși, care ne cereau anumite soiuri de mere ori prune. Pe mulți dintre aceștia i-am pierdut, pentru că noi lucrăm prin intermediar. Nu avem dreptul de a stabili convenitele relații comerciale cu partenerii noștri, decât printr-o firmă de comerț exterior, subordonată guvernului român. Astfel, în august, septembrie și chiar în octombrie am exportat prune proas-

pete în Suedia, Finlanda și Germania. Desigur toate sunt soiuri nobile.

— **Domnule inginer Guran, într-un alt registru vorbind, v-aș întreba în acest moment: cum reușiți să onorați valențele cercetării pomicole?**

— Da! La început trebuie să precizez că prin organizarea Ministerului Agriculturii funcționăm ca stațiune de cercetare și producție pomicolă, potrivit H.G. 785/1992. Astfel, eu doresc să se înțeleagă că nu suntem nici societate comercială, nici regie autonomă. O altă greutate întâmpinată este aceea că, stațiunile de cercetare nu pot avea acționari, cum au societățile comerciale de stat. De aici decurg o serie de greutăți cu moștenitorii unor suprafețe, căci

acești oameni sunt cu adevărat neîndreptățiți în comparație cu cei care și-au primit pământurile din fostele ceapeuri, cât și cu cei care au devenit acționari la fostele IAS-uri. Noi înțelegem că aceasta este o soluție provizorie pentru stațiunile de cercetare, ne rezolvând esența problemei, adică titlul de proprietate asupra pământului. Mai clar: această stare confuză de fapte îngreunează foarte mult munca de cercetare. Este de așteptat ca Ministerul Agriculturii să limpezească cu responsabilitate această situație critică. Normal, cât mai repede cu putință, întrucât sunt atâtea cazuri delicate legați de fondul funciar.

„Este greu de obținut și amenajat un spațiu comercial!”

De la Lugoj, coborând înspre Câmpia Română de Vest: nu departe de acele mănoase pământuri, unde Marele voievod român Ahtum înălțase, cu veacuri în urmă incoruptibila cetate Morisena aveam să-l întâlnim pe domnul **Nicolae Nicoric**, inginer șef al stațiunii de cercetare. Conversația cu dânsul a fost firească. Privirile sale scurte se frâneau parcă în pământul arid. Avea gesturi scurte, lipsite de ceremonie.

— În această pepinieră pomicolă de la Sănnicolaul Mare noi producem material săditor pomicol. Alături, în asolamentul pepinierii cultivăm cereale și plante tehnice.

— **Să nu-mi spuneți că toate merg ca pe roate... Mai precis, domnule N. Nicoric, care sunt motivele ce vă stau de-a curmezișul?**

— Întâmpinăm o serie de greutăți în fiecare zi. Bunăoară, consider că prețul la carburanți, pesticide, îngrășăminte și piese de schimb este cu mult peste limita normală. Toate aceste majorări auxiliare intră în procesul de producție și influențează decisiv prețul de cost. Desigur, în final, aceste scumpiri se revarsă în buzunarul cumpărătorului...

— **Aveți magazine proprii pentru desfășurarea acestor produse?**

— Disponem de un magazin de prezentare și comercializarea produselor

stațiunii noastre. El este situat în piața centrală a orașului Caransebeș. Însă acest vâd comercial nu reușește să comercializeze toate categoriile de fructe și legume recoltate în stațiunea noastră. Astfel, ne străduim în prezent să deschidem asemenea magazine și în orașele Lugoj, Timișoara, Jimbolia și Sănnicolaul Mare. Dar este foarte greu de obținut și amenajat un vâd comercial.

— **Ce s-a întâmplat cu fostele „apozare” din aceste orașe?**

— Există și astăzi! Orice primar poate vedea că aceste magazine de legume și fructe și-au schimbat destinația. Deci, ele nu mai comercializează fructe și legume, ci dero, țigări, votcă, cremă de ghetă și tot felul de parfumiuri... Dorința noastră, pe care am exprimat-o și primăriei, este ca magazinele de acest gen să primească destinația precedentă.

La Lugoj, sub vraja dinspre Dealul Viilor, COMPLEXUL HOTELIER „TIROL” ne așteaptă

Pe drumul Făgetului, nu prea departe de miresmele tătăduitoare ce se răsfiră pe Dealul Viilor, se înalță **Complexul hotelier „Tirol”**. Dar, înainte de orice reper turistic, acum, se cuvine a spune că aceasta aparține **Societății comerciale agroindustriale și de turism agrar S.A. din Lugoj**. Domnul inginer **Ion Părvănescu**, directorul general al SCATA, cum i se mai spune acestui renumit trust agroindustrial și turistic din zona Banatului colinar, este un coordonator inteligent și un om fermecător. Născut sub muncile lui Hercule și legendele lui Iovan Iorgovan, domnul inginer **Ion Părvănescu** știe foarte bine de unde începe truda neconținută, dar și valențele prosperității.

Inginer Ion Părvănescu director general al S.C.A.T.A. Lugoj

— Deci, domnule Părvănescu, de ce turism agrar și tocmai la Lugoj?

— Cadrul natural o cere cu prisosință. Numele de

Tirol se crede că ar fi fost adus în Banat de coloniștii germani, veniți aici pe vremea împărătesei Maria Tereza; tocmai din mașivul muntos al Germaniei. Astăzi Tirolul lugojan are istoria sa, iar celebrele vii lugojene din care se spune că ar fi băut licoare veșnică Bachus și Pann, au fost părăsite după al doilea război mondial. Multe au rămas fără stăpân, iar altele au primit o destinație neutră. Astfel, în anul 1985, noi ne-am pus problema redării unor tradiții; firește, plecând de la binecunoscutele „case de la vie”. Dintre acestea, cu cel mai mare renume a fost vilă Bredicenilor, unde a gândit și a scris marele nostru concitadin **Lucian Blaga**. Tot în acest climat creator au fost ocrotiți: **Filaret Barbu**, **Zeno Vancea**, **Ioan Vidu**, **Aurel Ciupe**, **Romulus Ladea**, **Valeriu Braște**, **Catuș Bogdan**, **Vasile Goldis**, **Cassian R. Munteanu**, **Traian Grozăvescu**, **Camil Petrescu**...

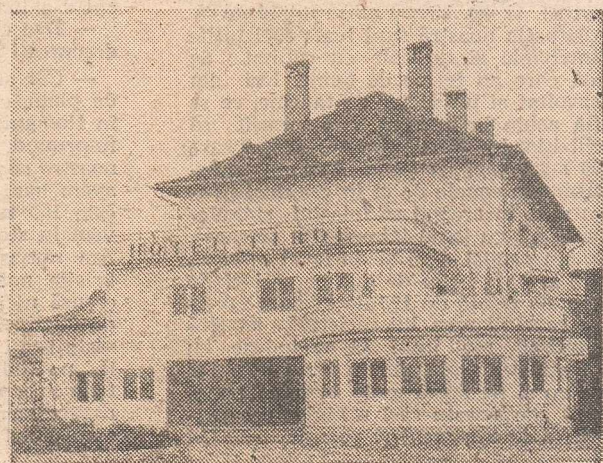
— **Cât teren administrează în prezent societatea dumneavoastră?**

— Avem la ora actuală 6 600 hectare teren agricol, dintre care vie 300 de hectare. Desigur mare parte a pământului societății noastre este destinat culturilor cerealiere și plantelor tehnice: normal, legumelor și cartofilor. De asemenea, societatea noastră crește peste 10 000 ovine și 6 000 taurine. Pentru agrement avem și un club sportiv de călărie cu toată baza aferentă. Printre cai avem și câțiva campioni.

— **De unde vă aprovizionați pentru Complexul hotelier Tirol?**

— Ei, tocmai acesta e secretul nostru. Dar o parte din acest mister vi-l spun și dumneavoastră. Adică, la noi, se folosește în imediată apropiere toate produsele societății ce pot fi găsite și-n magazinele proprii de prezentare și desfacere. Concret: carne, lapte, brânzeturi, vinuri, legume, fructe, mezeluri și preparate din carne, struguri, mere, pere...

Cine vizitează **Complexul hotelier Tirol din Lugoj**

se poate convinge că cele spuse de domnul director general, **Ion Părvănescu**, nu sunt secvențe din basme. Începând cu primitoarea recepție a hotelului, camerele și apartamentele, restaurantul și terasele, salonul pentru micul dejun, toată ambianța este deosebit de plăcută și ospitalieră. Iar dl **Adrian Stărcescu** este printre pușinii șefi de complexe hoteliere din țară, care îmbină într-un mod plăcut și eficient competența cu tenacitatea.

Complexul hotelier Tirol din Lugoj este așezat în partea stângă a Șoselei naționale ce duce înspre Deva. Deci la ieșirea din Lugoj, fiind ocrotit de tihna ce răzbate dinspre Dealul Viilor. Vă mai pot spune că hotelul Tirol are o capacitate de 62 de locuri, mai exact sunt: 20 de camere cu două paturi, 6 camere cu trei paturi și două apartamente. Avem un restaurant cu 75 de locuri, salon de mic dejun; iar în curând va fi gata și barul de noapte, foarte intim, doar cu 50 de locuri. Pentru vară, la etajul I avem o terasă cu 24 de locuri și ne pregătim să deschidem o grădină cu 120 de locuri, bucătărie, bar, piscină de vară. Avem centrală termică proprie, deci și apă caldă în permanență. Foarte aproape de noi se găsește amplasată o stație de benzină.

În vizită la Societatea comercială agroindustrială OVEG S.A. din Fibiș

„Privatizarea domnule, asta e buba care ne doare pe toți”...

Dr. Paul Stelică Mălăeșteanu director general al S.C.A. „Oveg” S.A.

Într-un alt veac, chiar în evul mediu, medicul veterinar Paul Stelică Mălăeșteanu s-ar fi îndeleatnicit, firește, tot cu întreținerea culturilor vegetale și creșterea animalelor. Căci înzestrarea sa genetică și valențele socio-educative au cristalizat un bărbat puternic și hotărât, energic și tenace. Negreșit, directorul general al Societății comerciale agroindustriale OVEG S.A. din Fibiș, este printre foarte puținii manageri din România postrevoluționară, care a izbutit să se facă dator la bancă, să-și achite creditele, să ofere locuri de muncă cu salarii mari și să mai facă și investiții durabile! Care sunt rețetele? Într-un registru verbal răspicat și fără gesturi abrupte, doctorul Paul Stelică Mălăeșteanu își rostește crezul cu aplomb și responsabilitate.

— Ce carte de viză are Societatea OVEG S.A. Fibiș și de unde îi vine acest nume? Pe ce structuri a fost întemeiată?

— Desigur, există un început. Când s-a promulgat Legea 18/1991 ne-am desprins și noi din corsetele fostului IAS Masloc. În prezent, administrăm 2.300 de hectare, dintre care 1.100 sunt destinate culturilor vegetale iar 1.200 de hectare sunt pășuni și fânețe. Deci de aici vine și denumirea tinerei noastre firme OVEG (ovine + vegetale). Iar, dacă în anul 1989 saivanele pentru oi adunau peste 15.000 de capete, în prezent, acest efectiv a trebuit să ajungă la doar 6.000. Motivul este unul singur și-l știe țara întreagă: guvernul și statul român nu se interesează ca să achiziționeze stocurile de lână merinos și tigele, pe care le avem din anii 1991/92 și '93. Vreau să se înțeleagă că în situația noastră sunt toate societățile comerciale și agricole cu capital de stat, care au ferme de ovine. Noi am dezvoltat și un sector de taurine, ce se află acum la început. Am reușit să achiziționăm 200 de capete, dintre care 100 sunt vaci cu lapte. Așa am transformat saivanele de oi în grajduri pentru vite, încercând să folosim stabulația liberă cu toată tehnologia aferentă. Ne-am ocupat apoi și de lacul natural, care are un laciu de apă ce se întinde pe o suprafață de 120 de hectare; pentru revendicarea lui, societatea noastră a trebuit, mai întâi, să se judece cu o stație piscicolă. Acum lacul este al nostru și ne oferă reale beneficii; mai mult, am purces să-l utilizăm ca prilej de agrement și pescuit.

— Domnule director general, am văzut că ați avut curajul să ființați și un atelier de blănuri și confecții, un real flux tehnologic...

— Eu îi zic fabricuța noastră. Da, în anul 1991, am început să transformăm o veche magazie de cereale în tăbăcărie, blănărie și atelier de confecții. Și aceasta s-a întâmplat doar în 11 luni, când am ajuns să scoatem prima haină din piele la vânzare. Deci prelucram piei de ovine, caprine, și taurine pentru mapa (box) 100.000. Lucrăm pe an, iar pentru velur 150.000 bucăți pe an. Achiziționarea acestora se poate face de la magazinul de prezentare al fabricii, normal, direct, fără comision. Altminteri, un magazin de prezentare și desfășurare ale produselor noastre agricole îl avem deschis în Piața Operei din Timișoara. Uneori este chiar aglomerat.

— Dar cu creditele bancare, cum vă descurcați?

— Cât se poate de firesc în economia de piață, care a început să se practice în România. Da, avem 200 de milioane împrumut, însă bilanțul societății noastre se încheie cu beneficii. Dar nu avem bani lichizi. Căci este vorba de cele 160 tone de lână, pe care le avem în stoc, producție din '91, '92, '93. Am rămas cu ea pe cap intrucât fabricile noastre de confecții nu lucrează nici la jumătatea capacităților productive. Ba, mai mult, s-au găsit niște isteti să importe lână din Australia pe dolari, când țara are mii de tone în stocuri. Este firesc să ne doară nesăbuița altora, deoarece nouă ni s-au oferit 300—400 lei/kg. de lână, câtă

vreme un metru pătrat de stofă se vinde cu 4.000—5.000 de lei. Deci puteți înțelege acum că, dacă acest stoc era vândut în 1991, astăzi OVEG Fibiș nu mai avea nevoie de credit bancar. Așadar, ehestiunea este fără comentariu! Însă doare să vă mai spun un gând al meu: dacă statul român, care în fapt este proprietarul fostelor iaseuri, nu va reglementa dobânda scăzută pentru creditele scăzute, atunci într-un an trebuie să importăm iar grâu și porumb. Și poate, așa cum se zice, se va gasi cine „să ne cumpere țara”, căci buticării și bisnigarii se fac milionari peste noapte. Firește, în nici un caz nu se va pune acest semn de întrebare și la noi, căci suntem solvabili.

— Există o anumită rețetă a succesului sau a eficienței?

— Da, de trei ori: muncă, muncă și iar muncă! Iar când vine un om să se angajeze la societatea noastră, să nu mă întrebe câte ore lucrează și câte sâmbete libere are, deoarece aici se lucrează și duminică. Dar cei care lucrează animalele și pământul, nici nu pun asemenea întrebări.

— Cum asigurați asistența socială?

— Foarte simplu și direct în mâna omului, deci, prin salariu. La noi, un mecanizator câștigă lunar 180.000 lei și nu există venit lunar mai mic de 140.000 lei. Toți mecanizatorii și zilierii din sectorul vegetal servesc masa gratuit. Fiecare angajat al societății noastre are dreptul o dată pe an să-și cumpere, la preț minim de cost, o haină de piele.

— Ce sfaturi dați unui medic veterinar ori inginer, care își propune să se angajeze în unitatea economică pe care o conduceți?

— Ca să-l angajez, trebuie să fie foarte harnic. Să aibă mult surlet și voință pentru ceea ce vrea să facă. Apoi să nu mă întrebe de programul de lucru și de zilele libere pe săptămână. Dacă le are pe toate acestea, atunci cu siguranță va fi un tânăr care dorește să devină specialist agricol.

— Numiți, vă rog, trei dintre dască-

lii dvoastră intra meseria de azi...

— Primul este regretatul dr. Ian Ciolac cu care am lucrat opt ani și de la care am învățat meseria medic veterinar; iar al doilea îl consider pe inegalabilul inginer Florin Cârpanu, excelent organizator, foarte inteligent manager. Pe al treilea nu-l mai găsesc așa de repede...

— Ce trebuie să facă un director general de societate comercială și a căreia prima dată, când se trezește minceala?

— Trebuia să mă întrebați, la oră mă culc seara.

— Vă întreb acum: deci, la ce adormiți, cum aveți bioritmul?

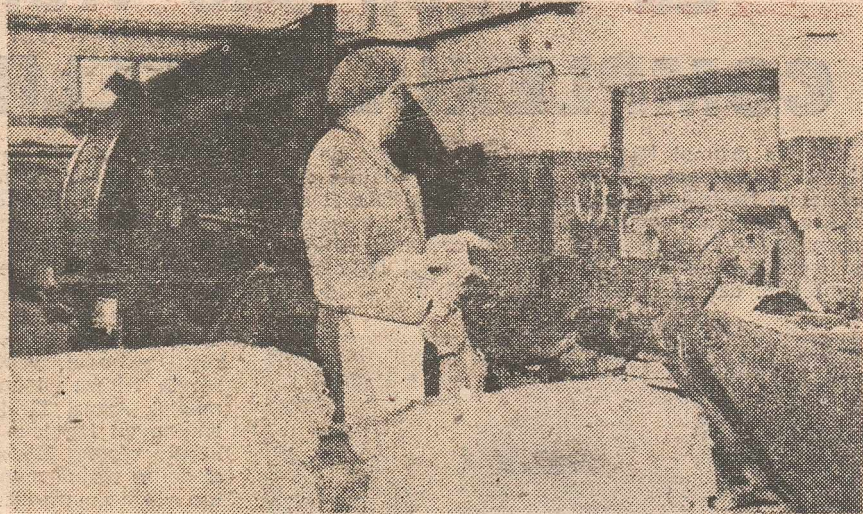
— Cei care lucrează în agricultură nu pot vorbi de un program fix, asta ar trebui să înțeleagă clar, care însă care decide să-și dedice acestui domeniu vital. Sunt zile când pleac foarte târziu, sau sunt nevoiți dorm în unitate. Mai cred că nu pot fi un excelent coordonator, cel care nu-și face cuvenitul bilanț în fiecare seară și dimineață. Dar fără nici undă de narcisism. Deci să înceapă prima instanță, cu ceea ce a fost și cui s-a datorat acest insucces, și să poale fi evitat?...

— Ce vă preocupă intens acum? Vă „arde la tălpi”?

— Privatizarea, domnule, asta e buba care ne doare pe toți. Și ne place plăcă la mulți ceea ce vă spune acum: fostele iaseuri au decăzut, multe dintre ele sunt nerentabile, și mai prost decât ceapurile faliment din vremea comunismului. Dacă știți repet, cel care este proprietar nu gândește și la privatizarea acestor cietați, va fi rău.

— Așadar, vă gândiți la o privatizare a fostelor iaseuri?

— La ceea ce a mai rămas din Căci mult pământ a fost revendică moștenitorii ori acționarii. Normal, mi s-a hotărât privatizarea trebuie să fie cei care muncesc în cietați respectiva, deci începând directorul și sfârșind cu portarul ciobanului...

Atelierul de tăbăcărie al S.C.A. „OVEG” S.A.

„Meseriașii care lucrau la noi au scăpat de naveta pe care o făceau la oraș,”

Secția de tratare și preparare a blănurilor din cadrul Societății comerciale și agricole OVEG S.A. din comuna Fibiș este condusă de maestrul tăbăcar Ioan Lancea. Cum era și firesc, alături, funcționează și un atelier de croitorie și confecții, unde lucrează femei și bărbați, meseriași, care până acum un an făceau naveta la diferite fabrici din Timișoara. Deși s-a pensionat de la Fabrica română de piele din Timișoara, maestrul Ioan Lancea n-a avut astămpăr. — vezi Doamne, — cum să stea chiar așa cu mâinile în sân. Iar când a ajuns la urechile sale, vorba cu noua tăbăcărie, repede a sărit și a spus că el se oferă să organizeze acest flux tehnologic. Lui Ioan Lancea îi place să vorbească despre „măica fabricuță”. Astăzi lucrează aici 35 de croitori-confectioneri, cât și muncitori din atelierul de argăsătorie și cel de tăbăcit — relatează Ioan Lancea. Noi lucrăm pieile achiziționate de la particulari, ciobanii cu multe oi și de la societățile agricole. Prin urmare, pieile fiind crude trebuie inserate într-un proces tehnologic complex: decarnat, tăbăcit, egalizat, vopsit în culoarea dorită, uscatul pe rame, finisatul. Normal, după controlul tehnic de calitate, fiecare bucată de piele este numerotată și intră în magazia secției noastre, fiind pusă la dispoziția clienților.

— Care sunt modelele de haine pe care le confecționați aici?

— Parkere pentru bărbați, diferite scurte pentru femei, costume din piele, sacouri etc. Mai executăm diferite scurte și haine din piei velurate; apoi din materiale recuperate și refolosite confecționăm genți și posete pentru dame, borsete pentru bărbați. Astfel, noi reușim să valorificăm fiecare petec din piele rămas de la croitul hainelor mari.

— Ați reușit să adunați meseriași foarte buni?

— Ei, aici începe povestea. Cum vă spuneam, pe lângă mine au mai venit încă doi maiștri tăbăcari: Mișu Ristea

și Andrei Iuas, care au lucrat și ei cu mine, la fabrica de piele. Din toamna aceasta am primit și ucenici. Așa că avem eu să transmitem secretele argăsitului și tăbăcitului. Dar foarte harnice sunt și eritoresele: Maria Hosolan și Rodica Băgu, Georgeta Serbetsky și Angela Borea. Un om în care am încredere este șeful de atelier, Ionel Borea. Vă mai pot spune că noi vrem să ne mai extindem, iar meseriașii, care lucrează la noi au scăpat de navetă: la Arad sau Timișoara și pot să facă importante economii la fondul lunar de cheltuieli al familiei. Afacerile sunt afaceri și problemele probleme...

„Vinurile roșii și albe de Recaş au cucerit 60 de medalii la importante concursuri internationale”

Printre marile și renumitele podgorii românești, RECAȘUL ocupă un loc nemeritat, foarte cunoscut în țară și mai ales în Europa de Vest. Soiuri precum Burgundul ori Cadarcă de Recaş sunt preferate și căutate de mulți consumatori din Germania, Franța, Israel, Canada, Belgia, Danemarca... Astăzi, societatea comercială agroindustrială RECATIM S.A. se confrună pieptiș cu greile caudine ale economiei de piață. Mai ales că-n sectorul agriculturii cu capital de stat lentoarea privatizării este tot mai greu simțită. Dacă cineva doare să întreprindă o anume schimbare se izbește imediat de lipsa flagrantă instrumentului legislativ. Deci toate se opresc în acest zid al confuziei, pe care îl ocrotește Parlamentul și Guvernul României. Și ori cât ar fi omul de inteligent și bineintenționat este legat de mâini și picioare... Domnul inginer Gheorghe Iova este cadru didactic universitar și director general al Societății comerciale și agroindustriale RECATIM S.A. din renumita comună timișeană Recaş. E un ardelean foarte chibzuit și onest, cu multă dragoste pentru vinicultură. Un om care-și iubește foarte mult meseria aleasă, cercetător viticol ce încumetă să transpună în practică cele predate studenților de la catedră.

Inginer Gheorghe Iova director general al S.C. RECATIM S.A.

— Ce loc ocupă domnule director general, Recaşul în constelația celor 11 prestigioase podgorii românești?

— Este un răspuns pe care ar trebui să-l dea consumatorii. Dar și noi, vă

putem spune că am verificat, prin prezența la atâtea concursuri naționale și internaționale de vinuri, unde vinurile roșii de calitate superioară s-au clasat între primele trei. Dovezi irefutabile sunt și numeroasele medalii și trofee primite.

— E timpul să vă faceți reclamă. Care sunt aceste vinuri?

— Soiuri nobile precum: Cabernet Burgund, Cadarcă, Merlot, Pino Noir... Dar să le amintim și pe cele albe. Aș începe cu vinurile albe aromate: Traminer, Muscat Ottonel, Traminer Roz apoi urmează vinurile albe seci ca: Fetească Regală, Riesling Italian, Crenă și Mustoasă de Măderat.

— Nu trebuie să ascundeți cititorilor că aveți și o bogată tradiție.

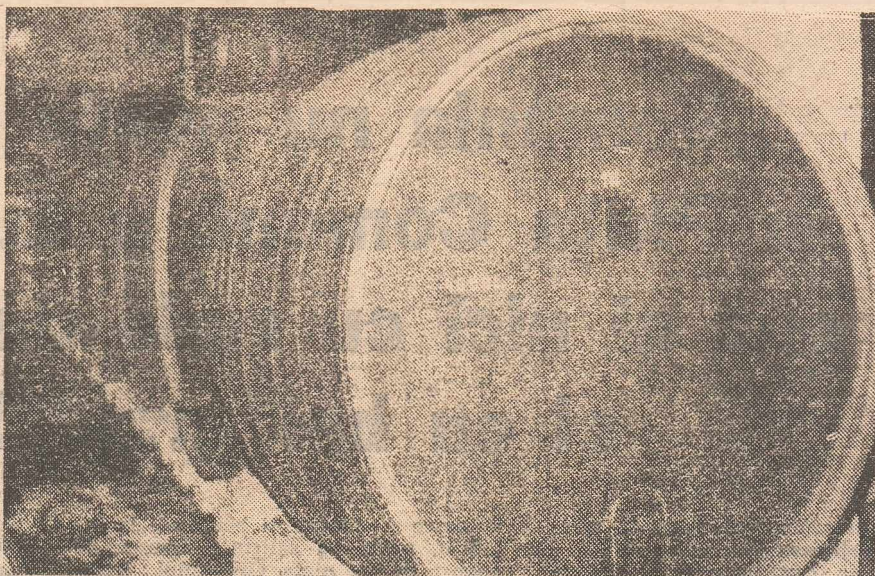
— Da, sunt cazuri când modestia te dezavantajează, mai ales ea și cel de față, când ar trebui să-mi prezint produsele vinicole. Așadar, cu încredința dvs. doresc să reamintesc că, în anul 1958, la Concursul internațional al vinului de la Liubliana, vinul roșu Pino Noir produs la Recaş a cucerit Medalia de aur. Iar o dată mai aproape de zilele noastre: în anul '92 la Concursul internațional de la Focșani, soiul Merlot de Recaş a fost răsplătit cu Medalia de aur. Vă mai pot spune că, în toți acești ani de referință, vinurile roșii și albe

de Recaş au cucerit 60 de medalii în cadrul diverselor concursuri naționale și internaționale.

— Sunt atâtea curenți ce vă țin în loc; care-i prima urgență?

— Ne supără foarte mult desfacerea, care în momentul de față se face prin intermediari. Domnule redactor, cine a

mai pomenit ca cel care realizează un produs să nu poată să-l comercializeze?!? Nu dorește să jignească pe nimeni, dar această restricție e foarte prost gândită. Consider că este foarte necesar și urgent, la „Recatim”, instalarea unei linii de îmbuteliere a vinurilor albe și roșii, produse în podgoria Recaş.

Complexul de vinificație al S.C. RECATIM S.A.

„La Recaş noi experimentăm o nouă tehnologie în obținerea vinurilor albe”

Complexul de vinificație al S.C. „RECATIM S.A. este o mică uzină, care-i dotată cu tehnologii moderne de fabricarea vinurilor. Cel care îndrumă întreaga activitate de aici este domnul inginer Ioan Georgiu, un specialist cunoscut și apreciat între viticultori. Profesionalismul său și capacitatea de cuprindere a fluxului tehnologic sunt evidente.

— Cel care crede că vinurile se fac ușor, greșete foarte mult. Pentru că asemenea licore tămăduitoare trebuie foarte bine descantată și cântărită. Iar la Recaş, anual, noi vinificăm 8,9 mii tone. Din această mare cantitate, 60% sunt vinuri albe și 40% sunt vinuri roșii.

— Câte linii de vinificare aveți? Cum le utilizați?

— Sunt instalate, aici, patru linii de vinificație, care au o productivitate de 600 tone la 24 ore. Randamentul este foarte bun și vă pot spune că producția din acest an a fost mai gustoasă, deoarece soarele și ploile din toamnă au avut un rol determinant.

— Domnule inginer Ioan Georgiu, la Barațca și Miniș am auzit că la dumneavoastră se desparte o noutate tehnologică. Care-i adevărul?

— Da, așa este, noi experimentăm o nouă tehnologie în obținerea vinurilor albe. Si este vorba de desfășurarea fermentației alcoolice a mustului de la strugurii albi la o temperatură cuprinsă între 19—21 grade Celsius. Rog a se reține, că această căldură este menținută artificial cu ajutorul schimbătoarelor de temperatură. Scopul acestei lucrări este conservarea aromelor primare în viitorul vin și menținerea în sușirilor de naturalețe și specificitate a soiurilor, precum și imprimarea unei fructozități rare.

„Nu poate exista o agricultură modernă prin parcelarea excesivă a pământului arabil”

Născut într-un pitoresc sat de munte din fermecătoarea Țară a Nerei, medicul veterinar Pavel Popovici este un bărbat inteligent și tenace. Nu se gândește de mult ca să răspundă la o întrebare; și aceasta nu e o secvență actoricească replici memorate anterior, ci un anume mod de viață — dinamică, judicioasă, eficientă. Pentru dânsul profesia cea mai ispititoare de pe fața pământului este agricultura, vocație evidentă pentru oricare jurnalist ce se încumetă, și ad-hoc, a înfrința un dialog cu dânsul. Este și motivul, poate, pentru care se luptă ca Societatea comercială agroindustrială AGROTIM S.A. din Timișoara să fie prosperă. Și nu oricum, ei ca director general al acestui complex industrial atât de vital pentru zecile și sutele de mii de locuitori ai municipiului Timișoara.

— Așadar vă întreb fără ocolișuri: astăzi vulnerabil în agricultura noastră?

— Problema: ne lipsește o serie de elemente. În primul rând, legislația ar fi, de pildă: Legea arândăriei creditului agricol, Legea canalizării și noua amenajare a terito-

— Raza societății dumneavoastră este: cum a fost aplicată Legea 18/1991? Ce vi se pare în prezent nedestulșit?

— Societatea AGROTIM administrează 2.100 de hectare teren arabil. În ianuarie 1990 aveam 5.390 de hectare, ne desfășurăm activitatea pe teren: Remetea Mare, Săcădă, Nouă, cât și pe terenurile arabil-impresurabile municipiului Timișoara. Rîmul aplicării Legii fondului arabil la noi este foarte greu; mai ales validarea parcelărilor. Din 2.100 hectare aparțin acționarilor, care înțeleg în alte județe. Unde nu au titluri, bulibăseala e și mai

lăz și la Moșnița Nouă; iar pe str. Venus din Timișoara funcționează un serviciu pentru tractoare și mașini agricole. Coordonatorul acestor trei puncte pentru mecanizarea agriculturii este inginerul Ionel Marinescu.

— Cum s-au desfășurat lucrările agricole în această toamnă?

— În ultimii patru ani nu am achiziționat nici un tractor, doar o combinație Claas din Germania. Însă avem tractoriști și meseriași foarte buni. Acest departament tehnic, îndrumat de ing. Ovidiu Gilezan, director tehnic, execută numai lucrări de foarte bună calitate. Căci așa se explică de ce mulți țărani particulari au apelat în această toamnă la sectorul nostru mecanic pentru arat și însămânțat peste 650 hectare cu grâu și orz. Dar aș lăuda aici și

departamentul financiar, echilibrat de dl. ec. Păscuț Mican, director economic. Chiar dacă drumul de la producător spre consumator trece prin atâtea verigi intermediare, ec. Nicolae Gherescu, directorul comercial, reușește să aducă beneficii societății noastre. Deși avem o brutărie la Remetea Mare ne este foarte greu să găsim înțelegere pentru deschiderea unui magazin. Ne gândim apoi să încercăm să prelucrăm în regie proprie laptele și carnea. N-ar mai exista comisioane și procente... Eu mai consider că nu poate exista o agricultură modernă prin parcelarea excesivă a pământului arabil. Viitorul este al societăților agroindustriale complexe, adică cele care să devină practice și utile în domeniul producerii de semințe și material zootehnic de reproducție, care să fie accesibile și țăranelor cu mai puțin pământ.

Pulsul aplicării legii 18/1991 în Timiș

Suprafața totală depusă în posesie	— 378 934 hectare
Suprafața pusă efectuării în posesie	— 290 269 hectare
Numărul de persoane de pus în posesie	— 115 100
Persoane puse efectiv în posesie	— 67 645
Suprafața cuprinsă în asociație	— 14 466 hectare
Titluri de proprietate semnate	— 11 528 (10%)
Titluri de proprietate care se află în curs de completare	— 1 708

Domnul inginer doctor NICOLAE RĂMNEANȚU — director general al

Societății comerciale agroindustriale „SELECT” Leibling afirmă:

„România nu poate intra în Piața Comună a Europei cu ouă și nici cu rude de cârnați, ci cu boi grași“!

— Ce este astăzi vulnerabil în agricultura românească?

— Desigur, creditarea ni se înfățișează foarte subredă. Mă gândesc la dobânzile neraționale. Nici unde, în nici o țară, mai mult ori mai puțin agricolă, nu se cunoaște o plată a dobânzii de 70% pentru împrumutul făcut de la bancă. În al doilea rând, negativă mi se pare dirijarea prețurilor la cereale și lapte de către guvern.

— Explicați, domnule director general, care-i neconcordanța...

— Vă dau un exemplu clar, dacă la începutul anului 1990, un kilogram de grâu costa doar 2 lei, un litru de motorină se vindea cu 75 de bani. De atunci, anual, prețurile au crescut aberant la carburanți, pesticide, mașini agricole, energie electrică și termică; doar prețurile la produsele agricole sunt inferioare. Tot se spune că agricultura este subvenționată, dar cu asemenea compromisuri nu se ajunge de parte.

— Cine greșește și unde?

— Vreau să mărturisesc că am fost, ca specialist agricol, în țări cu o tehnologie agricolă foarte modernă. Olanda, Germania, Ungaria, Jugoslavia, Canada ori SUA, dar în nici una dintre acestea n-am văzut să se facă asemenea greșeli. O altă pistă greșită pe care merge Ministerul Agriculturii este aceea că acordă credite cu nemiluita pentru creșterea porcilor și a păsărilor. Și aceasta în detrimentul taurinelor și ovinelor, ce sunt două specii foarte căutate în țările arabe. Astfel, eu aș întreba Parlamentul și Guvernul, câtă valută au adus țării românești păsările și porci exportați. Însă până și pruncii știu că nu avem efectivele

necesare de taurasi și berbecuți la îngrășat, pentru a satisface cererea de export de pe piața Orientului; efective de animale care ar aduce țării românești milioane de dolari de care avem nevoie. Taurinele și ovinele sunt rumegătoare și fiind erbivore sunt ușor de crescut. Toate țările civilizate din lume pun vaca pe primul loc. România nu poate să intre în Piața Comună a Europei cu ouă și nici cu rude de cârnați, ci cu boi grași. De fapt, nu vă spun nici o nouă, de vreme ce în Piața Mare a Vienei și cea din Budapesta se comercializau în secolul trecut taurasi și țuica din satele bănățene. Și vă mai spun un secret, gospodarii din Banat s-au îmbogățit față de cei din Bărăgan, în deceniile interbelice, tocmai pentru faptul că îngrășau și vindeau viței și boi.

— Ce alte greșeli se mai fac în prezent privind dezvoltarea și reșezarea normelor și perspectivelor agriculturii românești?

— Consider că se acordă foarte puțin sprijin dotării societăților agricole cu capital de stat. Mă refer în primă instanță la tractoare și mașini agricole. A crescut prea mult încărcătura lucrărilor agricole pe fiecare tractor. Nu trebuie să moștenim ceea ce a fost prost gândit în regimul trecut. Despre lipsa de motorină vorbește toată lumea, dar nu se mișcă nici un deget de către nimeni. Tot de izbeliște a fost lăsat și învățământul cu profil agricol, care în viziunea mea ar trebui să înceapă încă din clasele primare. În abecedare și cărțile de citire pot fi cuprinse sfaturi practice pentru țărani și agricultori... Iar acum aș dori

să vă spun o frază auzită din gura unui ministru austriac al agriculturii care spunea așa: „O țară, care n-are învățământ agricol și de cercetare, se îndreaptă spre o singură direcție — prăpastia”. Experiența atâtor generații de agricultori a demonstrat că rezultatele bune la producțiile de bază pot fi obținute pe acele soluri care sunt investigate de către stațiunile de cercetări agricole. Un lucru trebuie început de la cap și nu de la coada-cozilor. Un emerit profesor universitar sau cercetător științific, trebuie să fie lângă suflarea pământului, ca preotul lângă credincios.

— Vă rog să faceți o referire directă la modul în care societatea dumneavoastră agricolă conlucrează cu stațiunile de cercetare.

— Avem relații foarte strânse cu mai multe stațiuni de cercetare agricole și centre experimentale din țară. Datorită acestor tehnologii moderne, societatea Select are producții foarte bune. Deși administrăm doar 1.300 de hectare, am realizat un beneficiu de peste 100 milioane lei. Toate aceste bune rezultate le-am obținut din pro-

ducerea semințelor de foarte mare randament. Vânzarea acestor exemplare din soiurile competente ca și a raselor nobile de animale ne-au adus foarte mulți bani. De fapt, la urma-urmei o stațiune experimentală trebuie să producă soiuri de cereale competitive și rase nobile de animale.

— Care dintre aceste virtuale soluri de cereale păioase au fost puse în această toamnă sub ocrotirea brazdelor de pământ?

— Într-un ritm foarte alert am reușit să fertilizăm foarte bine peste 1.000 de hectare, pe care le-am semănat numai cu cereale păioase din soiurile Drobia, Della și Selena. Am însemănat de asemenea mazăre de toamnă din Franța; lolium hibrid de super-elită, soiuri care anul viitor vor asigura peste 10.000 kilograme la hectar.

— Încă nu ne-ați spus nimic despre cercetările din zootehnie.

— Cu adevărat avem o fermă de elită pentru creșterea taurinelor, care se menține pe primul loc pe țară. Apoi la rasa de vaci de lapte Siementhal realizăm o producție de 5.900 litri pe cap de vacă furajată. Tot în acest an am organizat o fermă cu un număr de 100 viței Siementhal, pe care intenționăm să-i vindem apoi, pentru reproducție. Desigur, era și normal ca și-n sectorul ovinelor, unde avem merinos de Australia, să ne gândim la selecția berbecuților. Încrucșarea cu rasa merinos a fost o surpriză din cele mari, întrucât am obținut sortimente foarte bune de carne.

— Domnule Nicolae Rămneanțu, aveți ascunsă la brâu o iluzorie cheie a succesului? Ori vă bazați, dimpotrivă, pe altceva?

— Un bănățean autentic ar zice că întrebarea e „soadă”. Dar cum vă ziceam, societatea „Select” lucrează numai cu stațiunile de cercetare și este de așteptat ca la noi să fie cele mai mari producții. De pildă lucrând numai cu Stațiunea de cercetare din Fundulea, în anul acesta, am realizat o producție de 6.200 kilograme/250 de hectare la soiul de grâu Flamura-85, rezultat cu care se mândrește întregul colectiv al societății SELECT. În final, vă mai pot spune că, în cadrul societății noastre, un angajat nu câștigă sub 120.000 lei, muncind și sâmbăta și duminica.

Zootehnia privată a județului Timiș

Comparativ cu anul trecut, în primele zece luni ale anului 1993, efectivele animalelor din gospodăriile țărănești au înregistrat o creștere absolut reală la toate speciile și rasele existente. Sigur, există și o excepție, și anume, la ovine s-a constatat o scădere cu 51.000 de capete. Firește, așa s-a născut și îndreptățita întrebare: care-i cauza obiectivă? Nici răspunsul n-a întârziat și a fost argumentat de zeci de fermieri, deci, fiind cât se poate de clar: prețul oferit de beneficiar pe kilogramul de lână este foarte mic, chiar de batjocură. Motiv pentru care oierii din județul Timiș au depozitat peste 1.400 de tone lână din producția anilor 1991/92/93...

Dintr-o statistică, totuși, se cuvine să reținem faptul că: în acest an a sporit numărul crescătorilor de animale în satele timișene, cu peste 10% față de anul trecut. Iar în domeniul reproducției, așadar, înțelegând prin aceasta producții vii obținute, rezultatele înregistrate sunt promițătoare. Bunăoară, programul de viței pe zece luni a fost realizat în proporție de 106%, cel pentru porci, cu 102%, iar cel pentru mier 101%. Cât privește fondul pieței libere, am notat că s-au făcut livrări în proporție de 110% la carnea de vită și oaie, 109% pentru laptele de vacă; iar la livrarea laptelui de oaie doar 85%. Cauza principală a acestui insucces o constituie marea diferență de preț din-

tre piața liberă și cel stabilit de către societățile comerciale de stat prelucratore, care acordă doar 250 lei pentru 1 litru de lapte de oaie. Astfel revine cca 1.000 lei pentru un kilogram de telemea obținută (consumul specific fiind de 4/1), câtă vreme pe piața liberă, 1 kilogram de telemea de oaie costă 1.800-2.000 lei.

De asemenea seceta prelungită din acest an, grație condițiilor pedoclimatice vitrege și distrugerii instalațiilor de irigații, a determinat obținerea unei producții insuficiente de furaje fibroase și furajere. Poate și din această cauză în toamna aceasta au fost însămânțate culturi furajere în proporție de 127% față de prognoze. Cu toate acestea n-au fost eliminate toate obstacolele care duc la descurajarea crescătorilor de animale. Aceste carente sunt: mari întârzieri privind acordarea de tărâte pentru hrană; nepreluarea la timp a animalelor îngrășate de către bazele de recepție, potrivit stipulărilor contractuale; întârzierea cu 2-3 luni a plății contravalorii animalelor îngrășate ori a produselor livrate cum sunt: carnea și laptele. Ba, mai mult, nici până astăzi nu este soluționată modalitatea de acordare a creditelor bancare pentru zootehnie cu dobândă de 15%, desigur, împrumut care este destinat cumpărării de animale și eventualelor investiții aferente zootehniei.

Merinos de Australia, oi de rasă nobilă reaclimatizate la „Select”

EVOLUȚIA PREȚURILOR LA PRODUSELE AGRICOLE ÎN ANII 1989/1993

PRODUSUL	1989	1990	1991	1992	1993	INDICE 1993/94
Grâu(lei/kg)	1,50	2,00	14,00	40,00	100	66,66
Orz	1,10	1,90	13,00	40,00	105	95,00
Porumb	1,27	2,40	15,00	40,00	95	74,80
Floarea-soarelui	3,25	4,00	17,00	50,00	175	50,00
Sfeclă de zahăr	0,35	0,65	2,50	6,00	20	57,00
Tineret bovin	17,50	27,00	100	300	1.000	57,00
Porcine	14,80	24,00	115	225	1.300	88,00
Păsări	14,00	20,00	175	300	1.200	86,00
Lapte	2,56	6,00	25,00	40	150	58,80

Notă: acestea sunt prețurile de contractare și achiziții; excepție fac prețurile la orz, floarea-soarelui și bovine, care se negociază din acest an. Căci la fiecare tonă de floarea-soarelui se vor acorda 20 litri de ulei gratuit; iar pentru fiecare tonă de sfeclă predată se acordă gratuit 10 kg de zahăr.

„Suntem convinși că o agricultură modernă

se face cu oameni tineri“

În satul Grabați din nemărginita Câmpie a Banatului, unde vânturile se sfîrî spre Ungaria ori Iugoslavia, ființează una dintre societățile comerciale agricole recunoscută prin truda și râvna țăranilor și mecanizatorilor din acest sat. Când s-au destrămat IAS-urile, pământurile rămase în proprietatea statului trebuiau să poarte un nou nume. Astfel s-a născut **GRBATIM**. La concerea **Societății comerciale și agricole GRBATIM S.A.** a fost ales inginerul **Zemora**, aflat pe aceste locuri de aproape două decenii, când și-a terminat studiile universitare. Dănsul știe că o funcție de director general nu-i chiar floare la ureche. Nu-și pierde vremea, vorbește puțin, este mereu grăbit, știind că are multe de făcut. Însă despre semănat și producție îi place să vorbească în detaliu, oferind reporterului grăunțele secretelor sale.

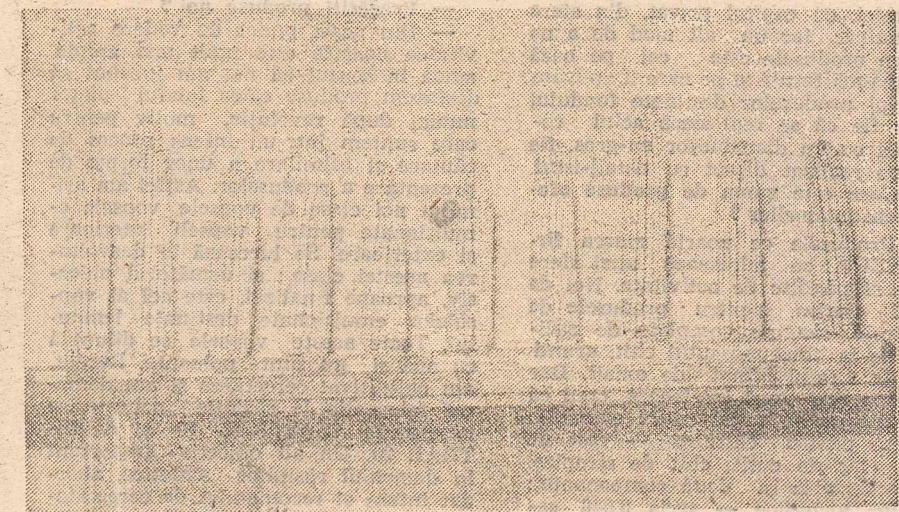
— Anul acesta am experimentat și sîmînța de porumb adusă din port de la binecunoscuta firmă americană I.C.I. Și nu regretăm acest prim pas făcut. Căci pe cele 220 hectare însămînțate cu sîmînța de porumb noștri am realizat o producție de 6000 kilograme la hectar; cred că dacă nu era anul așa de secetos se puteau ușor obține peste 8.000 kilograme de porumb la hectar. Nu trebuie uitat că și ierbicidele necesare pentru suprafața amînțită au fost oferite tot de către binecunoscuta firmă americană. Chiar dacă la unele societăți agricole am auzit că ar fi aș și o caritate de sîmînță compromisă, livrată tot de binecunoscuta firmă, noi ne putem lăuda că am realizat producție bună. Dacă ne ajutau și ne obținem o producție foarte bună.

— Prin sat, am întîlnit un interes pentru tineri, pentru meseria de mecanic și mecanic agricol. Cum se dezvoltă mecanizarea la dv.?

— Avem o moștenire a sectorului mecanic nu prea bună. Așadar, știind această realitate, am prevăzut achiziționarea de utilaje agricole noi. În anul 1992 am cumpărat șase tractoare, iar anul acesta 10 tractoare. De asemenea am reușit să achiziționăm și trei combine CLAAS, importate din Germania de a căror prestație suntem foarte mulțumiți. Toate aceste utilaje agricole noi au fost date în exploatare unor tineri meseriași. Noi suntem convinși că o agricultură modernă se face cu oameni tineri.

De la domnul economist **Gheorghe Cedică**, directorul economic al societății comerciale și agricole **GRBATIM** am aflat date privitoare la stocurile mari de lână rămase neridicate de trei ani, dar și informații vizînd dobînzile foarte mari pe care le prestează băncile.

— Noi am ajuns la concluzia că este mai bine să renunțăm la creditele bancare — preciza domnul director economic. Când am avut nevoie de sprijin

Exemplare record la sîmînța de porumb

financiar am apelat la Romcereal care ne oferă în avans jumătate din contravaloarea cerealelor contractate. Ani la rând nu am dat greș cu această rețetă. Și vă spun aceasta căci noi avem doar 3 ferme de cereale, care administrează 2816 hectare; dintre acestea 754 de hectare sunt ale acționarilor.

— Domnule director, care sunt relațiile dv. cu acționarii?

— Cît se poate de civilizate. Dar

vreau să înțelegă fiecare dintre ei, că nu Grabatimul stabilește cît să primească dînșii pentru fiecare ar de pămînt pe care îl lucrează tractoarele și combinele noastre. Există o lege adoptată de parlament, care prevede că pentru fiecare hectar să oferim contravaloarea a 300 kilograme de grâu la nivelul pleței. La aceasta se mai adaugă și dividendele după profit.

„Ce monopol poate deține ROMCEREAL,

cînd oricine poate cumpăra cereale,

oferind prețuri mult mai mari decît noi!?”

datorită amplasării în județ a celor 29 de baze și silozuri este posibilă o colaborare foarte fructuoasă și operativă între noi și producătorii agricoli. Bazele noastre de recepție au înrîuri ingineri și tehnicieni, care se ocupă cu contractarea produselor agricole, cu preluarea necesarului de creșe pentru înființarea culturilor, cu asigurarea de sîmînță, îngrășăminte chimice, erbicide, insecto-fungicide, motorină și alte materiale. De asemenea, aceștia au obligația de a asigura producătorilor agricoli (cu contract ROMCEREAL) asistența tehnică necesară pentru toate culturile contractate, acest mod am reușit să le asigurăm, ceea ce le-a fost necesar pentru obținerea producțiilor programate.

De asemenea, vreau să precizez că toate acestea se asigură fără ca produ-

cătorul să dea un ban din buzunar și achită totul în produse la recoltare. În limita tractoarelor și utilajelor pe care le avem, executăm și lucrări agricole (arături, pregătirea terenului, însămînțări) în aceleași condiții și cu prețuri mai mici decît Agromecurile.

Mai asigurăm și plata transportului gratuit de la parcelă pînă la cea mai apropiată bază, iar în limita posibilităților efectuăm această lucrare. Efectuăm de asemenea prestații de servicii contra cost pentru păstrarea, depozitarea produselor, condiționare și dezinsectizare. Țin să mai precizez că toate aceste credite pe care le acordăm în avansuri lănești, prin asigurarea de sîmînțe, îngrășăminte, insecto-fungicide, motorină etc, nu pot depăși 50 la sută din valoarea producției contrac-

tate și nu pot fi folosite decît la suprafețele și culturile contractate cu ROMCEREAL. Activitatea de contractare și acordare de avansuri este coordonată pe baza hotărîrilor de guvern și ordine primite de la Ministerul Agriculturii și Regia București.

În viitor vrem să colaborăm și să avem relații contractuale cu producătorii, pe aceleași criterii de avantaj reciproc, mai mult, dacă legislația ne va permite, vrem să lucrăm în asociație cu producătorii agricoli, împărțind beneficiile rezultate în urma activităților comune. Fiindcă am amintit de legislație, aș dori să remarc, că dacă pînă în acest an Hotărîrile de Guvern favorizau cît de cît producătorii agricoli, se constată din această toamnă, prin dobînzile care le aplică băn-

cile și prețurile mici stabilite pentru produsele agricole, anul acesta se uită că în agricultură investiția se recuperează de-abia după minim 8-12 luni, nu ca în comerț, aproape imediat.

M-ați întrebare ce greutatea întâmpinăm pe lângă cele enumerate mai sus (fiindcă greutățile producătorilor agricoli sunt și ale noastre, noi trăim prin ei, prin ei trăiește toată țara). Mai sunt destule, ca de exemplu: unii spun că ROMCEREAL vrea să aibă monopolul cerealelor. Ce monopol poate să aibă cînd cine vrea și cine nu vrea poate cumpăra cereale dînd prețuri mult mai mari decît noi? La porumb în acest an am fost obligați să respectăm prețul de 95 lei/kg., iar celelalte societăți de furaje concentrate și fabrici de spirt dau peste 140 lei/kg., unde este echitatea?

Ce legi ne-ar fi necesare pentru o desfășurare normală a producției agricole? Legea contractelor economice; legea creditului agricol; legea arendei; legea cadastrului; legea protecției producătorului agricol; legea asigurării producției agricole.

Considerăm că Regia Autonomă ROMCEREAL S.A., prin sucursalele județene și prin obiectul de activitate, încă cel puțin 5-10 ani este un sprijin real, efectiv, practic pentru producătorii agricoli, în contextul social, economic, politic și ecologic în care își derulează activitățile pentru satisfacerea nevoilor de produse agro-zootehnice și crearea de disponibilități de export.

Ing. Viorel CIOVICĂ
director general
al ROMCEREAL — Timișoara

Într-o societate comercială precum AZUR S.A. Timișoara

EXPORTUL precede IMPORTUL

« **Interviu cu domnul Vasile Cămpanu — director comercial și domnul Sorin Voitecovici — director financiar**

— Domnule director comercial, Vasile Cămpanu, cum asigurați desfășurarea produselor binecunoscutei firme timișorene AZUR S.A.?

— Desfășurarea pentru produsele noastre este adaptată tipului de client cu care colaborăm. Din acest punct de vedere lucrăm pe bază de contracte ferme cu beneficiari tradiționali, mari producători din industrie. Desigur livrările fiind directe. Această formă eficientă am extins-o și la beneficiarii mai mici, cu capital privat, din sfera productivă. Iar un alt mod de a desfășura produsele este cel pe bază de comandă fermă și pe care îl aplicăm în cazul produselor destinate fondului pieței; fie că se realizează actul comercial cu un distribuitor en-gros, fie că este realizat direct cu detail-istul.

— Care este gama de produse oferită consumatorilor?

— Produsele ce poartă marca firmei AZUR se adresează unei sfere foarte răspândite de activitate. Noi de regulă oferim, pentru produsele de vopsitorie, sisteme complete de aplicare, de la binecunoscutul chit, grund până la stratul final de email. Dar pentru o mai bună înțelegere, cred că ar fi binevenite următoarele exemple: produse pentru chituri — chit de geam, chit de cuțit, chit de stropire, chit poliesteric în două componente; emailuri alchidice — seria 5.046, seria 5.044; emailuri alchido-melaminice cu uscare în aer sau cuptor; seria 5.001, seria 5.002, seria 5.256, seria 5.257, seria 5.532, seria 5.531; emailuri lacuri carnamidice; seria 6.206, seria 6.207; emailuri nitrocelulozice; lacuri nitrocelulozice; seria 2.137; emailuri perclor-vinilice; seria 4.070.

Firește, pentru fiecare dintre aceste categorii de produse, noi recomandăm și grupurile adecvate din producția proprie. Însă să nu uit să spun că firma timișoreană AZUR mai produce și săpun de rufe și toaletă, fulgi de săpun, pastă de săpun. Și tot din spectrul fabricației noastre mai fac parte și reperiile din poliester armat cu fibră de sticlă.

— Care sunt relațiile ce le-ați stabilit cu beneficiarii?

— Normale, așa cum trebuie să fie într-o economie de piață. Modalitățile

de plată pentru ceea ce vindem sunt cele stipulate în contracte, care prevăd depozite de plată într-un termen de 5-20 zile, de la caz la caz, din momentul facturării mărfii și cele cu fila de CEC la livrările pe comenzi.

Mai pot fi întâlnite situații în care, cu totul ocazional, un beneficiar cumpără o cantitate foarte mică dintr-un produs. În acest caz plata se face în numerar, dar fără a depăși limita de sumă prevăzută de lege.

— Pregătiți produse noi?

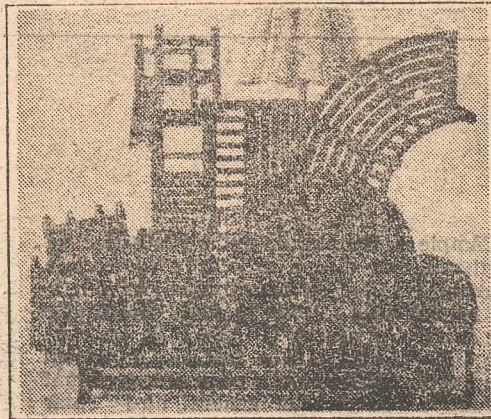
— Din acest punct de vedere activitatea noastră este mult mai amplă, adică în sensul că noi am început să desfășurăm produse către fondul pieței numai după revoluție, motiv pentru care suntem într-un intens proces de căutare și asimilare a unor forme de prezentare a produselor. Astfel am asimilat noi clase de vopsele, vopsele emulsionate pentru vopseli interioare și exterioare. Se lucrează la dezvoltarea acestor clase; și următorul obiectiv, aproape finalizat, este cel al vopselelor emulsionate destinate lemnului. Toate aceste vopsele se diluează cu apă și nu sunt poluante. Recent, am definitivat cercetarea și am demarat fabricația la rășinile polimerice nesaturate AZASTRAL 10 și AZASTRAL 20. Un alt obiectiv important în domeniul rășinilor sintetice, abordat intens și recomandat de cercetătorii noștri, este cel al rășinilor acrilice.

— Domnule SORIN VOITECOVICI, care este cifra dumneavoastră de afaceri și cum se justifică?

— Pentru anul 1993 ne-am propus o cifră de afaceri de peste 15 miliarde lei, pe care o vom realiza din vânzările către beneficiarii noștri interni și externi ale produselor tradiționale, dar și ale unor noi produse. Redresarea acestei cifre de afaceri are la bază competitivitatea produselor noastre pe piața internă și cea externă, dar mai ales a înțelegerii corecte, în conformitate cu cerințele economiei de piață, a relației dintre costuri și prețuri, ca instrument efectiv al concurenței.

— Dacă fiind îndelungată dv. experiență contabilă, vă întreb: există un impact al TVA-ului?

— Impactul TVA-ului a existat și există, cel puțin sub două aspecte. Ca instrument de disciplinare economi-

S.C. AZUR S.A.

PRODUSE DE VOPSITORIE PENTRU INDUSTRIA MOBILEI

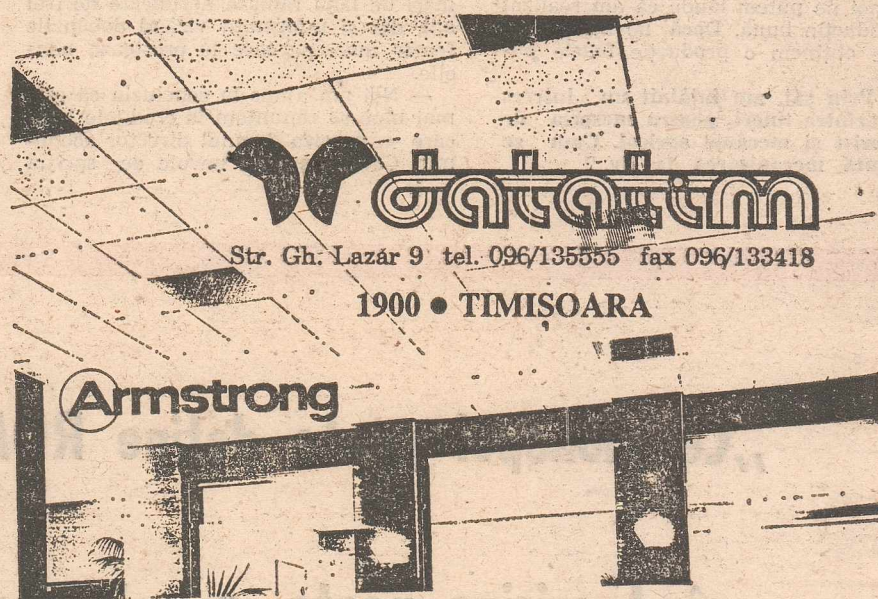
- Lacuri pentru lustruit și lacuri mate pe bază de nitroceluloză, seriile 2137, 2138
- Lacuri amine catalizate și emailuri (carboamide) seriile 6206
- Grunduri G 002, G 6205
- Grunduri cu textură seria 2465

că în toate fazele sale, începând cu a-provizionarea și terminând cu distribuția către consumatorul final, acordăm o atenție sporită vitezei de rotație a mijloacelor acumulate. Nu trebuie să uităm nici blocajul financiar existent la nivelul economiei naționale. Un alt aspect îl constituie și adaptarea evidenței financiar contabile, la noile cerințe legate de evidențierea, calcularea și virarea TVA la bugetul de stat.

— În ce mod vă afectează creșterea spectaculoasă a cursului valutar?

— Consider că primul factor generator de inflație este actualul curs de schimb al leului, la care se raportează în ultimă instanță toate prețurile din economia națională. Cursul de schimb al leului, ca o cauză a inflației, este influent în primul rând de factorii economici, dintre care aș aminti în

primul rând dereglarea balanței comerciale. Conștienți fiind de faptul că, exportul trebuie să precedă importul, deci condiționat, exportul trebuie să fie eficient, societatea noastră a luat o serie de măsuri de orientare a importului, spre organizarea bazelor materiale în primul rând, spre producția de import. Tot legat de cursul de schimb al leului și galopul inflației, consider că efectuarea de alocații de tipul barter să fie aprobate numai în cazul unor importuri strict necesare producției de import. Oricum, realitatea zilelor noastre confirmă, și în lunile care vin, devalorizarea leului românesc. O piață externă pentru AZUR, verificată ca eficientă, este cea din Estul Europei. Desigur, nu vom uita să onorăm comenzile și de pe piața românească.

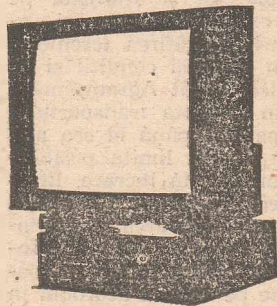
Vă oferă:

- **Calculatoare compatibile IBM PC în orice configurație;**
- **Alarmer auto și pentru imobile;**
- **Servicii de amenajări interioare:**
 - **plafond suspendate (ARMSTRONG);**
 - **podele suprainălțate (WEISS);**
 - **compartimentări din materiale bune izolatoare fonice și termice;**
- **Distribuitori autorizați ai firmelor:**

- **RTD Inc. - plăci de achiziție de date în sisteme compatibile IBM PC;**

- **NOHAU - emulatoare pentru sisteme cu microcontrolere din familia 8051;**

- **Televizoare și aparatură video-audio HI-FI produse în colaborare cu SELECO ITALIA**

seleco

Banca Română pentru Dezvoltare Timiș

O certitudine pentru siguranța operațiunilor dumneavoastră

Bancă modernă, partener care lucrează cu și pentru dv., cu renume în România și cu relații externe de corespondent la bănci din SUA, Europa, Japonia, Australia, cu filiale în toată țara, are personal de specialitate economică și tehnică, caracterizat prin dinamism, sollicitudine și discreție, oferă o întreagă gamă de servicii bancare agenților economici (indiferent de structura de organizare sau de componența capitalului social), precum și persoanelor fizice, în lei și valută: operații de cont curent și cont personal. Acordă credite pe termen

scurt, mediu și lung, pentru producție, realizarea de investiții, construcții locuințe, cumpărarea de autoturisme produse în țară și din import. De asemenea, efectuează evaluări patrimoniale, expertize tehnice, întocmire de studii de fezabilitate, operațiuni de schimb valutar. Asigură păstrarea în siguranță a obiectelor de valoare, depunerea la vedere și îndeosebi la termen, cu dobândă de până la 80% pe an, precum și tranzacții speciale: acreditive, incassouri, ordine plată, în lei și valută.

„Pentru noi stabilitatea este o profesie” — Consiliul de administrație al Băncii Române pentru Dezvoltare Timiș